

Pháp luật

VÌ NHÀ NƯỚC PHÁP QUYỀN XHCN VIỆT NAM!

CƠ QUAN CỦA BỘ TƯ PHÁP VIỆT NAM CHỦ NHẬT

SỐ 107
(8.551)
17/4/2022
XUẤT BẢN TỪ NĂM 1985



Nghị luận Việt tỏa sáng

Trang: 4+5+6+7+8

PHÁT HÀNH CHỦ NHẬT HÀNG TUẦN TRÊN TOÀN QUỐC - GIÁ: 6.800Đ

Làm gì để nữ vận động viên yên tâm cống hiến?

SEA Games 31 đang đến rất gần và trong hành trình mang lại niềm vinh quang cho thể thao Việt Nam ở giải đấu này cũng như các giải đấu khác từ trước đến nay, vai trò của vận động viên nữ vô cùng quan trọng. Thế nhưng, cũng đã không ít lần câu hỏi được đặt ra: Đóng góp nhiều là thế, nhưng phải chăng nữ vận động viên vẫn nhận được sự đối xử “có phần khác biệt”?



● **Đội trưởng Đội tuyển bóng đá nữ quốc gia Huỳnh Như.**

Nhọc nhằn con đường đến với thể thao

Huỳnh Như được biết đến là nữ cầu thủ bóng đá chuyên nghiệp của Việt Nam chơi ở vị trí tiền đạo. Cô hiện đang thi đấu cho câu lạc bộ bóng đá nữ thành phố Hồ Chí Minh và giữ chức Đội trưởng Đội tuyển bóng đá nữ quốc gia. Ngay từ nhỏ, Huỳnh Như đã sớm thể hiện năng khiếu cũng như niềm đam mê của mình với bộ môn bóng đá. Huỳnh Như đã đạt giải thưởng “Quả bóng Vàng” nữ Việt Nam trong 4 năm, trong đó có 3 năm liên tiếp 2019, 2020, 2021. Với vị trí đội trưởng, Huỳnh Như đã cùng đội tuyển bóng đá nữ Việt Nam tham dự Vòng chung kết ASIAN CUP 2022 và gần đây nhất là thành tích lần đầu tiên giành vé tham dự FIFA World Cup 2023 tại Australia.

Chia sẻ về con đường đến với thể thao của mình, cầu thủ Huỳnh Như cho biết, ngày nhỏ, khi bắt đầu đến với bóng đá, cô chơi hoàn toàn vô thức, vì đam mê, cũng không hề biết Việt Nam có đội tuyển bóng đá nữ. Chiều nào cô cũng đi đá bóng. Cha mẹ thấy con gái yêu thích bóng đá thì ủng hộ, dù hồi đó, trong đội bóng của xóm, chỉ duy nhất Huỳnh Như là con gái.

“Khi lớn lên một chút, tầm 8-9 tuổi, tôi cùng đội bóng đi đá với xóm khác, được các bạn nam tin tưởng trao cho băng đội trưởng. Trận đó đội tôi chiến thắng, tôi là cầu thủ ghi nhiều bàn thắng nhất. Phần thưởng cho “Vua phá lưới” lúc đó là 20 nghìn đồng. Với tôi lúc đó, đây không chỉ là một số

tiền lớn mà còn vô cùng ý nghĩa” - Đội trưởng Đội tuyển bóng đá nữ chia sẻ.

Khi Huỳnh Như học phổ thông, tỉnh Trà Vinh thành lập đội bóng đá nữ, cô được gọi đến thử việc rồi gia nhập đội. Nhưng được mấy tháng thì đội bóng phải giải thể, vì tình nghèo không đủ tiền duy trì. Người thầy của Huỳnh Như đã ngỏ lời với gia đình cho cô lên TP.HCM đi theo bóng đá chuyên nghiệp. “Năm đó tôi học lớp 12, thời điểm rất quan trọng trong đời, nhưng khi nghe tin được lên Sài Gòn theo bóng đá thì tôi chấp nhận hết, không hề suy nghĩ, quyết định rất dứt khoát” - cô cho biết.

Đam mê bóng đá tự nhiên như máu thịt là vậy, nhưng đã có lúc Huỳnh Như muốn dừng lại. Lên TP.HCM, môi trường bóng đá chuyên nghiệp cạnh tranh rất khắc nghiệt, một cô gái trẻ mới rời xa quê hương, gia đình như Huỳnh Như không khỏi áp lực. Thời gian đầu, Huỳnh Như tham gia thi đấu ở những giải trẻ và thành tích của đội không được tốt, gặp nhiều thất bại. “Tôi gọi điện về nhà nói, hay con nghỉ đá bóng, về phụ gia đình làm ruộng. Nhưng cha mẹ tôi đã động viên tôi vượt qua. Cha tôi đã mang chiếc xe đạp từ dưới Trà Vinh lên Sài Gòn, đạp từ bến xe miền Tây đến CLB, đưa cho tôi chiếc xe đó để tôi đi đá bóng, đi học. Hình ảnh đó in trong tôi, khiến tôi nhớ mãi, không bao giờ muốn từ bỏ”, Huỳnh Như nhớ lại.

Câu chuyện của nữ cầu thủ Huỳnh Như cũng là câu chuyện

của nhiều nữ vận động viên khác khi hầu hết con đường đến với thể thao chuyên nghiệp, đỉnh cao của họ đều nhọc nhằn, chông gai. Cũng cần biết rằng vượt qua những khó khăn đó, những nữ vận động viên vẫn mang vinh quang về cho thể thao Việt Nam. Tính đến nay hầu hết những thành tích cao nhất của thể thao Việt Nam là do các nữ vận động viên mang về. Có thể kể đến Trần Hiếu Ngân là vận động viên giành huy chương đầu tiên (Huy chương Bạc) cho thể thao Việt Nam ở đấu trường Olympic Sydney 2000. Mới nhất, đội tuyển bóng đá nữ quốc gia giành vé dự World Cup 2023, xác lập cột mốc mới về vang cho thể thao nước nhà...

Thu hẹp khoảng cách giới trong thể thao

Tuy nhiên, có một thực tế là

vẫn tồn tại khoảng cách rất lớn giữa nam và nữ trong thể thao, từ thu nhập đến sự quan tâm của dư luận, truyền thông... Sự chênh lệch này không phải đến từ chính sách, khi ở thể thao Việt Nam, vận động viên nam và nữ đều hưởng lương, chế độ giống nhau.

Nhưng có thể thấy thể thao nam, đặc biệt là trong bóng đá, vẫn được khán giả yêu thích hơn. Điều đó ảnh hưởng ít nhiều đến các nguồn lực xã hội hóa, họ sẽ đổ tiền vào những nơi khán giả quan tâm hơn, truyền thông tốt hơn, dẫn đến một thực tế, trong khi các cầu thủ nam có thể thu nhập tới hàng chục tỉ đồng mỗi năm thì các cầu thủ nữ, như Huỳnh Như tiết lộ, rất nhiều người phải bán hàng online hay đi dạy thêm để trang trải cuộc sống.

Vấn đề này đã được đề cập tới rất nhiều trong tọa đàm “Vị trí của phụ nữ trong thể thao” do Viện Pháp - L'Espace phối hợp với Cơ quan Liên Hợp quốc về bình đẳng giới và trao quyền cho phụ nữ tổ chức mới đây.

Bà Lê Thị Hoàng Yến là nữ Phó Tổng cục trưởng đầu tiên trong lịch sử của ngành Thể dục thể thao Việt Nam. Trước khi được bổ nhiệm năm 2016, bà là Tổng biên tập Tạp chí Thể thao. Bà phụ trách công tác thông tin, truyền thông và đối ngoại của Tổng cục Thể dục thể thao. Bà cũng là Trưởng ban Phụ nữ thể thao - Ủy ban Olympic Việt Nam. Trong hoạt động của mình, bà tham gia các hoạt động thể thao phong trào sôi nổi, là trưởng nhóm và thành viên nhiều câu lạc bộ như: CLB nữ như Xe đạp Bike plus, CLB Quần vợt Lavender, CLB Yoga, CLB chạy đường dài...

“Thể thao dạy cho phụ nữ và trẻ em gái các giá trị của tinh thần đồng đội, tính tự lực. Các nữ vận động viên chuyên nghiệp góp phần thay đổi định kiến giới và

cải thiện thái độ tích cực đối với hình ảnh của người phụ nữ mạnh mẽ, quyết liệt, cống hiến và có khả năng làm chủ mọi lĩnh vực. Thể thao Việt Nam đã đi tắt, đón đầu, lấy nữ làm chủ công và có nhiều tấm huy chương đầu tiên của một số môn thể thao là của các nữ vận động viên. Những môn thể thao có đông phụ nữ tham gia đã tạo ra hình ảnh đẹp và là tấm gương lan tỏa trong cộng đồng...” - bà Lê Thị Hoàng Yến cho biết.

Về bình đẳng giới trong thể thao Việt Nam có thể thấy không riêng gì Việt Nam, tại nhiều quốc gia vẫn còn những khoảng cách bình đẳng giữa nam và nữ giới trong thể thao, chẳng hạn như sự quan tâm của dư luận, truyền thông dành cho các môn thể thao nam và nữ tham gia...

“Chúng tôi đang tìm cách để thu hẹp khoảng cách này bằng chính sách thúc đẩy xã hội hóa thể thao, truyền thông tốt, ủng hộ hơn với nữ giới, mang lại sự công bằng về chính sách tốt cho thể thao nữ; giúp các nữ vận động viên đảm bảo cuộc sống, yên tâm cống hiến cho thể thao nước nhà” - Phó Tổng Cục trưởng Tổng cục Thể dục thể thao Lê Thị Hoàng Yến chia sẻ.

Từ góc độ cơ quan bình đẳng giới của Liên Hợp quốc, bà Elisa Fernandez, Trưởng đại diện UN Women Việt Nam cho rằng, cần có chính sách để giúp nữ giới có thể sống được bằng thể thao, tự chủ về tài chính, cùng cộng đồng xã hội chống xâm hại, định kiến giới, đồng thời trao quyền nhiều hơn cho nữ giới trong thể thao... Mặt khác, theo bà Elisa Fernandez, đã đến lúc truyền thông cần dành một thời lượng thích đáng cho thể thao nữ, để thể thao nữ đến gần hơn với công chúng. Đó là điều quan trọng góp phần khẳng định vai trò, vị thế của nữ giới đối với sự phát triển của thể thao. **HỒNG MINH**

Phụ nữ với thể thao - không chỉ là những tấm huy chương

Nhà văn Trang Hạ người Việt Nam đầu tiên hoàn thành giải Boston Marathon danh giá 2018, tham dự các cuộc đua đường trường và thi đấu 5 môn phối hợp Taiwan Discovery kể, cách đây 6 năm, khi chị chạy bộ với 200 buổi tập mỗi năm, thì rất nhiều lần bị công kích bằng lời nói, thậm chí bị quấy rối tình dục bằng tay. “Năm 2016, tôi làm một tấm bản đồ an toàn ở Hà Nội, về những địa điểm phụ nữ có thể chơi thể thao mà không bị xúc phạm hoặc không bị từ chối. Còn bây giờ thì đã ngược lại, hoàn toàn tấm bản đồ đã biến mất. Nghĩa là xã hội chúng ta đang văn minh lên, có cái nhìn khác về phụ nữ luyện tập thể thao”, chị nói.

Theo bà Lê Thị Hoàng Yến nhận định, điều rất đáng mừng là hiện nay quan niệm về thể thao đã có nhiều thay đổi. Các gia đình quan tâm đến cả

việc rèn luyện thể chất cho con cái chứ không chỉ tập trung học văn hóa như trước đây: “Tôi mong muốn lan tỏa tình yêu thể thao và năng lượng sống tích cực cho mọi người, đặc biệt là phụ nữ. Số huy chương chúng ta đạt được trong thể thao thành tích cao là rất quan trọng nhưng không phải quyết định, điều quan trọng hơn cả là sức khỏe của người dân”.

Bà Elisa Fernandez - Trưởng đại diện UN Women Việt Nam đưa ra khuyến nghị, các nhà quản lý thể thao Việt Nam cần thiết lập các cơ chế để khuyến khích tất cả trẻ em gái và phụ nữ luyện tập thể dục và chơi các môn thể thao. Thúc đẩy sự cân bằng giữa công việc/học tập, cuộc sống gia đình và thể thao. Đảm bảo quyền tiếp cận bình đẳng vào cơ sở vật chất bao gồm địa điểm, trang thiết bị, quần áo tập luyện và thi đấu. Theo dõi và đánh giá các tiến bộ và các rào cản đối với bình đẳng giới trong lĩnh vực thể thao.

Tôi ấn tượng về nghị lực của phụ nữ Việt Nam!

Chuẩn bị rời Việt Nam sau một nhiệm kỳ công tác đầy ấn tượng, bà Carol Mortensen – Giám đốc quốc gia Tổ chức Hagar quốc tế tại Việt Nam cho biết, trong hành lý mang theo, bên cạnh những món đồ lưu niệm xinh đẹp là những ký ức không thể phai mờ về những người phụ nữ Việt Nam mà bà đã đặc biệt dùng hai chữ “ấn tượng”.



● Bà Carol Mortensen (ngoài cùng, bên phải) và đoàn công tác của Tổ chức Hagar Quốc tế tham quan Trung tâm Hỗ trợ Phụ nữ tỉnh Yên Bái (nguồn ảnh Báo Yên Bái)

Giữa núi rừng Tây Bắc vào xuân đẹp đến ngỡ ngàng, trong chuyến đi thực địa thuộc khuôn khổ dự án “Nâng cao năng lực cán bộ và nhận thức người dân để cải thiện tiếp cận dịch vụ cho phụ nữ và trẻ em chịu ảnh hưởng bởi bạo lực giới” do Tổ chức Hagar quốc tế tại Việt Nam thực hiện tại địa bàn Văn Chấn - Yên Bái và Quỳnh Lưu - Nghệ An với sự tài trợ của Quỹ ủy thác của Liên Hợp quốc – UNTF, bà Carol Mortensen đã dành cho phóng viên PLVN một cuộc trao đổi đầy chân tình, cởi mở.

● Từ đất nước New Zealand xa xôi, đến với Việt Nam để hỗ trợ khắc phục tình trạng bạo lực trên cơ sở giới, hẳn rằng bà có những tâm nguyện của riêng mình?

- Đúng là như vậy, tính đến nay tôi đã có 23 năm làm việc với vấn đề bình đẳng giới và trong 23 năm đó, tôi luôn giữ cho mình một tâm niệm, một mục đích để hướng tới. Đó là: “Bạo lực giới, nếu không được thường xuyên nói đến thì sẽ không bao giờ thay đổi được”.

Tại sao tôi lại suy nghĩ như thế, bởi bạo lực giới có rất nhiều nguyên nhân như từ định kiến giới (nam giới đề cao vai trò của mình và hạ thấp vai trò của nữ giới; bản thân nữ giới cũng tin và chấp nhận về vai trò kém hơn của mình...); từ hoàn cảnh khách quan chiến tranh, đói nghèo... Với nguyên nhân này, bạo lực giới xảy ra ở khắp nơi, mọi giai cấp, mọi tầng lớp, mọi giới tính, chính vì thế nên nếu chúng ta không đề cập đến nó, không lên tiếng về nó thì vấn đề mãi mãi sẽ không bao giờ giải quyết được.

Tôi may mắn sinh ra trong một hoàn cảnh hạnh phúc, không phải chịu bạo lực giới, nhưng không vì thế mà tôi không thấu hiểu vấn đề mình đang đối mặt và quyết tâm ngăn chặn nó vì quyền lợi của phụ nữ nói riêng và mọi giới nói chung.

● Được biết bà đã ở Việt Nam gần 5 năm cho công việc này, những năm tháng ở đất nước chúng tôi, điều gì đã khiến bà ấn

Hagar là tổ chức phi chính phủ được thành lập năm 1994 để đáp ứng nhu cầu của nhóm phụ nữ và trẻ em dễ bị tổn thương. Năm 2009, Hagar Việt Nam được thành lập để hỗ trợ những người chịu ảnh hưởng của mua bán người, xâm hại tình dục và bạo lực gia đình thông qua văn phòng đại diện ở Hà Nội và các dự án vào cộng đồng và các khóa tập huấn. Các dịch vụ miễn phí Hagar cung cấp bao gồm: Nhà ở an toàn; Chăm sóc y tế; Hỗ trợ pháp lý; Tham vấn và trị liệu tâm lý; Hỗ trợ học nghề và kết nối việc làm; Giáo dục và đào tạo kỹ năng sống. Hiện Hagar đang thực hiện dự án “Nâng cao năng lực cán bộ và nhận thức người dân để cải thiện tiếp cận dịch vụ cho phụ nữ và trẻ em chịu ảnh hưởng bởi bạo lực giới” tại hai tỉnh Yên Bái và Nghệ An. Sau thời gian thực hiện, kết quả sơ bộ cho thấy dự án đã tạo ra những thay đổi đáng ghi nhận về vấn đề phòng chống bạo lực giới và hỗ trợ người bị bạo lực giới tại hai địa phương này.

tượng nhất trong phạm vi công việc cũng như trong cuộc sống thường ngày?

- Trước khi trả lời câu hỏi này, tôi xin kể một vài kỷ niệm. Với vai trò là hỗ trợ cho người bị bạo lực giới, Tổ chức Hagar đã hỗ trợ cho một thân chủ là nạn nhân của bạo lực giới từ khi em ấy còn nhỏ và hiện nay em ấy đang là sinh viên của một trường đại học ở Việt Nam khoa công tác xã hội. Em ấy tâm sự rằng chọn ngành học này, để có thể trao lại cho đời những gì em ấy đã được nhận và tôi hy vọng rằng sau này khi ra trường em sẽ vào làm ở một nơi nào đó có thể giúp em ấy hoàn thành tâm nguyện tốt đẹp của mình. Với em ấy, dù mới bước qua khỏi quá khứ đau buồn nhưng đã vươn lên và nghĩ tới người khác, điều đó làm tôi thật sự khâm phục.

Câu chuyện thứ hai là về một bà mẹ có hai người con gái 14 và 16 tuổi. Vì cuộc sống khó khăn nên cả ba mẹ con sang bên kia biên giới tìm việc và rơi vào cạm bẫy mua bán người. Cô con gái 16 tuổi tiếp tục bị bán đi chỗ khác, còn người mẹ và cô con gái nhỏ được giải cứu. Họ phải đứng trước sự lựa chọn quay về Việt Nam và để lại người con gái lớn chưa có tin tức gì, hoặc tiếp tục ở lại trên đất nước xa lạ để đi tìm người thân của mình. Cuối cùng hai mẹ con đã quyết định quay trở

về Việt Nam và cũng từ đó mỗi buổi sáng họ đều thức dậy với nỗi niềm đau đáu rằng người thân của mình vẫn lưu lạc nơi đất khách quê người. Cuộc sống sau trở về của hai mẹ con rất khó khăn, nhưng họ từ chối nhận hỗ trợ về kinh tế từ Hagar mà chỉ nhận hỗ trợ tâm lý. Tiếp cận với họ, điều tôi cảm nhận được là quyết tâm và khát vọng nung nấu sẽ tự mình vươn lên, sống tốt để có cơ hội đi tìm lại người thân của mình.

Sau hai câu chuyện này và rất nhiều câu chuyện khác, tôi thật sự thấy rất ấn tượng về nghị lực của phụ nữ Việt Nam. Dù rằng họ là những người đang phải chịu sang chấn vì bạo lực giới như bạo lực gia đình, mua bán người... nhưng sau tất cả họ đã không từ bỏ hy vọng, không thụ động, chủ động đóng vai trò quan trọng trong quá trình thay đổi bản thân mình và vẫn tiếp tục chăm sóc gia đình, người thân, nuôi dưỡng ước mơ của riêng mình. Tiếp xúc với họ tôi không chỉ thấy khâm phục họ, mà còn thấy trách nhiệm của mình là cố gắng hơn nữa để giúp những người phụ nữ Việt Nam hiện thực hóa được ước mơ của họ.

Tôi có một cô con gái năm nay 18 tuổi, con gái tôi rất yêu Hà Nội và không hề muốn rời Việt Nam. Nhìn con gái có cuộc sống an toàn, hạnh phúc, tôi luôn mong muốn rằng mọi trẻ em Việt Nam,



● Bà Carol Mortensen – Giám đốc quốc gia Tổ chức Hagar quốc tế tại Việt Nam.

nhất là trẻ em gái sẽ đều có được cuộc sống như thế. Điều đó đòi hỏi sự nỗ lực của cá nhân tôi cũng như rất nhiều người. Cũng cần phải nói thêm rằng, trước khi đến Việt Nam, tôi đã có gần 18 năm làm việc ở Campuchia với cùng một công việc và ở Việt Nam, năng lực làm việc của cán bộ công tác xã hội với vấn đề bạo lực giới đã để lại cho tôi một ấn tượng rất mạnh.

● Bà nhận định phụ nữ Việt Nam rất có nghị lực để vươn lên làm chủ cuộc sống của mình, nhưng trong đời thường nhiều người trong số họ ngày ngày phải cam chịu bạo lực giới. Bà có nhìn thấy mâu thuẫn này và và trăn trở về nó hay không?

- Cảm ơn bạn về một câu hỏi rất hay và đã chạm tới vấn đề mà bấy lâu nay tôi trăn trở. Đây đúng thực sự là một điều khó hiểu, nhưng theo tôi có hai yếu tố khiến người phụ nữ Việt Nam tuy mạnh mẽ thể mà vẫn phải chịu đựng bạo lực giới. Đó là tư duy truyền thống áp đặt lên vai trò của người phụ nữ và quan niệm của cộng đồng xã hội về phụ nữ. Tôi đã từng gặp những người phụ nữ khi ra ngoài xã hội họ là con người rất năng nổ, thành công, nhưng khi về nhà thì khác hoàn toàn, thậm chí mình nghĩ gì, muốn gì cũng không dám đề đạt. Nguyên nhân

của vấn đề này là tư duy truyền thống áp đặt lên vai trò của người phụ nữ và quan niệm của cộng đồng xã hội về phụ nữ, khiến cho nam giới quá đề cao vai trò của mình dẫn tới sự gia trưởng, độc đoán, áp đặt, còn phụ nữ thì tự mặc định mình phải trở thành con người khuôn mẫu vợ tốt, mẹ tốt và xứng đáng chịu bạo lực thể chất, tinh thần nếu hai “nhiệm vụ” này không hoàn thành.

Làm gì để thay đổi, đó là câu hỏi mà tôi tự đặt ra cho mình mỗi ngày khi làm việc ở Việt Nam. Qua quá trình làm việc tôi nhận thấy để thay đổi chỉ có con đường là phải dùng cảm lên tiếng về bạo lực giới mà phụ nữ đang phải gánh chịu, để cộng đồng thấy rằng đây không phải là vấn đề riêng tư sau cánh cửa gia đình, mà là vấn nạn đang kéo lùi sự tiến bộ. Lên tiếng để người lãnh đạo xã hội, cộng đồng nhận thức và nhận biết được vấn đề vì vai trò của họ rất quan trọng trong việc ngăn chặn bạo lực giới trong cộng đồng. Và với vai trò hỗ trợ Hagar thì còn một vấn đề nữa là chia sẻ cách lắng nghe người bị bạo lực giới, không phán xét, không đưa ra nhận xét, khuyên bảo, để họ có hiểu rằng việc mình bị bạo lực là sai chứ không phải do lỗi của họ, từ đó họ có thể nhận được sự trợ giúp để thay đổi.

● Câu hỏi cuối cùng thưa bà, như bà đã biết pháp luật đóng vai trò không thể thiếu trong việc ngăn chặn tiến tới xóa bỏ bạo lực giới. Hệ thống pháp luật Việt Nam trong lĩnh vực này đã khá đầy đủ. Tuy nhiên, có câu “lý thuyết thì xám xịt, còn cây đời mãi mãi xanh tươi” nên luật pháp luôn cần phải được hoàn thiện để phát huy tính khả thi cao nhất. Là chuyên gia với kinh nghiệm làm việc lâu nay tại nhiều quốc gia, bà nhìn nhận vấn đề này như thế nào?

- Vừa rồi bạn và tôi đều đã nghe chia sẻ của chị cán bộ Hội Phụ nữ ở Yên Bái rằng, để răn đe những hành vi bạo lực giới và người gây ra bạo lực thì trong thực tiễn cần rất nhiều phương án linh hoạt không được luật đề cập như nhắc nhở trong phạm vi cộng đồng, lao động công ích... Qua chia sẻ này có thể thấy đề luật có thể đi vào thực tiễn vấn đề một cách tốt nhất thì quay ngược lại thực tiễn cũng phải được phản ánh một cách kịp thời nhất đến những nhà làm luật để họ cập nhật. Và đó là trách nhiệm của rất nhiều bên, trong đó có các tổ chức hoạt động phi chính phủ (NGO) như Hagar chúng tôi.

Vấn biết rằng quá trình xây dựng, sửa đổi luật thì dài và luôn phức tạp, nhưng tôi tin rằng từng hành động nhỏ như vậy sẽ “góp gió thành bão” nói như ngôn ngữ Việt Nam các bạn, để tới được với các nhà làm luật và thu hút sự quan tâm của họ, vì một tương lai tốt đẹp hơn cho cả cộng đồng.

● Trân trọng cảm ơn bà, mong những tháng ngày ở Việt Nam luôn là kỷ niệm đẹp trong bà!

XUÂN HOA

NGHỊ LỰC VIỆT TỎ SÁNG

Để chính sách, pháp luật là “chỗ dựa” vững chắc cho người khuyết tật

Ước tính cả nước có khoảng 6,2 triệu người khuyết tật (NKT), chiếm 7,06% dân số từ 2 tuổi trở lên, trong đó có 58% là nữ; 28,3% là trẻ em; gần 29% là NKT nặng và đặc biệt nặng. Đảng, Nhà nước và nhân dân Việt Nam luôn dành cho NKT sự quan tâm, chăm lo sâu sắc. Nhiều chính sách về NKT ban hành mới và điều chỉnh phù hợp với thực tế, ưu tiên bố trí nguồn lực cho việc thực hiện các chính sách, chương trình, đề án trợ giúp NKT...



● Số trẻ khuyết tật được đi học ở Việt Nam đã tăng gấp 10 lần trong 2 thập kỷ qua. (Ảnh minh họa)



● Tiếp cận giao thông, đi lại vẫn là rào cản lớn nhất hiện nay, nhất là ở những vùng khó khăn, vùng nông thôn. (Ảnh minh họa)

Từ những chính sách pháp luật kịp thời, phù hợp...

Cụ thể, trợ giúp pháp lý là một trong những chính sách nổi trội về trợ giúp trong lĩnh vực tư pháp dành cho NKT. Quyền trợ giúp pháp lý của NKT được ghi nhận ngay từ khi có Luật Trợ giúp pháp lý 2006 (quy định NKT không nơi nương tựa được trợ giúp pháp lý), đến nay tiếp tục được kế thừa tại Luật Trợ giúp pháp lý 2017 (quy định NKT có khó khăn về tài chính được trợ giúp pháp lý).

Về vấn đề trợ giúp y tế, Luật Người khuyết tật 2010 quy định về vấn đề chăm sóc sức khỏe cho NKT. Theo đó, từ Điều 21 đến Điều 26 Luật Người khuyết tật quy định về những ưu đãi trong vấn đề chăm sóc sức khỏe cho NKT. Một vấn đề quan trọng trong chăm sóc sức khỏe NKT chính là về chế độ BHYT. BHYT, chế độ BHYT dành cho NKT cũng xác định dựa trên mức độ khuyết tật của họ.

Về trợ cấp xã hội, NKT hưởng trợ cấp xã hội hàng tháng; được hỗ trợ kinh phí chăm sóc hàng tháng hay được nuôi dưỡng trong cơ sở bảo trợ xã hội xác định dựa trên mức độ khuyết tật và tình trạng thực tế của họ.

Về trợ giúp giáo dục, ngày 31/12/2013, Bộ GD-ĐT, Bộ LĐTBXH, Bộ Tài chính đã ban hành Thông tư liên tịch số 42/2013/TTLT-BGDĐT-BLĐTBXH-BTC về quy định

chính sách về giáo dục đối với NKT, theo đó ưu tiên nhập học và tuyển sinh; miễn, giảm một số nội dung môn học, hoặc hoạt động giáo dục trong chương trình giáo dục; đánh giá kết quả giáo dục; chính sách về học bổng; chính sách về học bổng và hỗ trợ phương tiện, đồ dùng học tập, áp dụng đối với NKT.

Về trợ giúp giáo dục nghề nghiệp, tạo việc làm và hỗ trợ sinh kế, các chính sách hỗ trợ học nghề, việc làm được thực hiện theo hướng phổ quát, bảo đảm tất cả NKT đều được hỗ trợ. Việt Nam cũng đã thông qua Công ước về quyền của NKT và Công ước số 159 của Tổ chức Lao động quốc tế (ILO) về tái thích ứng nghề nghiệp và việc làm cho NKT. Đồng thời, Nhà nước cũng khẳng định, hỗ trợ về tài chính và các chính sách ưu đãi khác đối với các cơ sở dạy nghề cho NKT nhằm khuyến khích công tác dạy nghề cho NKT.

Về trợ giúp tiếp cận công trình xây dựng, Bộ Xây dựng đã ban hành QCVN10:2014/BXD về “Xây dựng công trình đảm bảo NKT tiếp cận sử dụng”. Quy chuẩn này quy định các yêu cầu kỹ thuật bắt buộc phải tuân thủ khi xây dựng mới hoặc cải tạo các công trình xây dựng để đảm bảo NKT tiếp cận sử dụng.

Về trợ giúp tiếp cận và tham gia giao thông, NKT được trợ giúp tiếp cận và tham gia giao thông được quy định tại Luật Người khuyết tật và Thông tư

hướng dẫn thực hiện quy chuẩn kỹ thuật quốc gia về kết cấu hạ tầng giao thông, công cụ hỗ trợ và chính sách ưu tiên NKT tham gia giao thông công cộng...

Đến những thành tựu đáng ghi nhận...

Trong việc thực hiện chính sách, pháp luật đối với người khuyết tật trên một số lĩnh vực đã đạt được nhiều thành tựu đáng ghi nhận như: Về giáo dục đến nay Việt Nam đã hình thành hệ thống trung tâm hỗ trợ phát triển giáo dục hòa nhập cấp tỉnh ở trên 20 tỉnh thành phố; đã có 107 cơ sở giáo dục chuyên biệt và 12 trung tâm giáo dục trẻ em khuyết tật và triển khai giáo dục hòa nhập ở tất cả các cấp học phổ thông. Số trẻ khuyết tật được đi học ở Việt Nam đã tăng gấp 10 lần trong 2 thập kỷ qua. Tỷ lệ đi học đúng tuổi cấp tiểu học của trẻ khuyết tật khoảng 88,7%, trung học phổ thông là 33,6;

Về chăm sóc y tế và phục hồi chức năng, hiện nay cả nước có 63 Bệnh viện Phục hồi chức năng (PHCN)/Trung tâm PHCN, trong đó có 01 bệnh viện phục hồi chức năng tuyến trung ương và 62 Bệnh viện PHCN/Trung tâm PHCN thuộc tuyến tỉnh/thành phố; 100% bệnh viện đa khoa tuyến trung ương và tuyến tỉnh có khoa PHCN (80 khoa PHCN). 90% khoa Y học cổ truyền-Phục hồi chức năng ở tuyến huyện. Có khoảng 25% số xã có thực hiện dịch vụ PHCN tại xã...;

Về đào tạo nghề và việc làm, hiện nay cả nước có 1.130 cơ sở dạy nghề có tổ chức dạy nghề cho NKT, trong đó có 744 cơ sở công lập, 386 cơ sở tư thực. Trong số các cơ sở dạy nghề cho NKT có 225 cơ sở dạy nghề chuyên biệt. Tổng số giáo viên tham gia dạy nghề cho NKT là 3.359 giáo viên;

Các chương trình tín dụng đối với NKT tính đến tháng hết năm 2020 tổng số khách hàng vay là NKT là trên 11.000 người. Dự nợ

cho vay đối với doanh nghiệp sử dụng lao động là NKT, NKT tự phát triển sản xuất đạt 118 tỷ đồng, với 5.838 khách hàng có dự nợ, chiếm tỷ lệ 0,07% trên tổng dự nợ và 0,07% trên tổng số hộ còn dự nợ các chương trình tín dụng của ngân hàng chính sách xã hội...;

Về văn hóa, giải trí, Bộ VH-TT-DL đã phối hợp, hướng dẫn, hỗ trợ các tổ chức của NKT tổ chức hội thi, hội diễn nghệ thuật quần chúng của cho NKT, thu hút sự tham gia hoạt động sáng tác, tạo điều kiện cho NKT phát triển tài năng về văn hóa, nghệ thuật. Cả nước có 45/63 tỉnh thành có phong trào thể dục thể thao cho NKT, trong đó 30-35 tỉnh, thành phố thường xuyên hoạt động có nền nếp, các giải thi đấu thể thao cho NKT toàn quốc được tổ chức định kỳ hàng năm và thường xuyên có từ 500-6.000 vận động viên khuyết tật tham gia với 5-8 môn thi đấu...

Nâng cao hơn nữa trách nhiệm của xã hội với NKT

Theo Báo cáo điều tra quốc gia về NKT năm 2016, ở nước ta có khoảng 7,06% dân số là NKT từ 2 tuổi trở lên. Số lượng NKT hiện nay là khoảng 6,2 triệu người. Trong đó, số lượng NKT sống ở khu vực đô thị cao hơn 1,5 lần so với khu vực nông thôn.

Thực tế cho thấy, NKT vẫn phải đối mặt với rất nhiều thách thức, rào cản trong việc tiếp cận và tham gia vào đời sống xã hội, khả năng hòa nhập của NKT nói chung, đặc biệt là ở khu vực nông thôn rất khó khăn. Khuyết tật không chỉ ảnh hưởng đến NKT mà còn ảnh hưởng đến gia đình của họ bởi vì gia đình có NKT thường phải chi trả chi phí cho NKT như chi phí điều trị y tế, chăm sóc, giáo dục chuyên biệt và các chi phí khác.

Tại hội thảo đánh giá chính sách, pháp luật đối với NKT do

Người khuyết tật đầu chi là người sử dụng xe lăn

Hiện nay chưa có các tiêu chí đánh giá toàn diện về “tiếp cận” trong dịch vụ chăm sóc y tế cho NKT. Bộ Y tế đã ban hành các tiêu chí đánh giá các bệnh viện của Việt Nam trong đó có bao gồm tiêu chuẩn tiếp cận cho người sử dụng xe lăn. Như vậy, có thể thấy còn có nhiều tiêu chí về tiếp cận khác (như về giao tiếp, ngôn ngữ ký hiệu...) chưa được đưa vào đánh giá các cơ sở chăm sóc y tế, do đó tạo nên các rào cản cho NKT tiếp cận dịch vụ chăm sóc sức khỏe. Do đó, đánh giá việc tuân thủ Luật Người khuyết tật liên quan đến các dạng khuyết tật, chẳng hạn như thiếu biển báo bằng chữ nổi Braille và phiên dịch ngôn ngữ ký hiệu cho các chuyên gia y tế... nếu vẫn không là tiêu chí đánh giá, sẽ tạo ra rào cản trong việc tiếp cận chăm sóc sức khỏe cho NKT.

Ủy ban Quốc gia về NKT Việt Nam phối hợp với các cơ quan Liên Hợp quốc tại Việt Nam (UN) tổ chức cách đây không lâu, nhiều chuyên gia cho rằng việc tổ chức thực hiện các chính sách, pháp luật đối với NKT thời gian qua cũng còn có những hạn chế, đời sống của một bộ phận không nhỏ NKT còn nhiều khó khăn, vẫn còn sự kỳ thị, phân biệt của xã hội đối với NKT.

Trong khi đó, tiếp cận giao thông, đi lại vẫn là rào cản lớn nhất hiện nay, nhất là ở những vùng khó khăn, vùng nông thôn; giao thông đô thị, các công trình xây dựng từ trước không được quan tâm cải tạo đảm bảo tiếp cận cho NKT. Ở một số địa phương tiến độ triển khai Đề án trợ giúp NKT, Đề án trợ giúp xã hội và phục hồi chức năng cho người tàn tật, người rối nhiễu tâm trí dựa vào cộng đồng còn chậm, bố trí kinh phí thấp hoặc không bố trí kinh phí để thực hiện Đề án. NKT còn khó tiếp cận các hoạt động văn hóa, giải trí, thể dục thể thao ở cơ sở. Mức trợ cấp xã hội cho NKT còn thấp...

Từ những bất cập nêu trên, một số định hướng hoàn thiện chính sách, pháp luật về NKT trong giai đoạn tới đã được chỉ ra, đặc biệt ở lĩnh vực pháp luật đó là sớm nghiên cứu, xây dựng một số luật liên quan đến NKT như: Luật sửa đổi Luật người cao tuổi, Luật Người khuyết tật, Luật sức khỏe tâm thần; hoàn thiện hành lang pháp lý phát triển nghề công tác xã hội; tiếp tục hoàn thiện hệ thống pháp luật về NKT phù hợp với Hiến pháp và Công ước quốc tế về quyền của NKT. Bên cạnh đó, cần tăng cường công tác truyền thông, phổ biến chính sách pháp luật về NKT, nâng cao nhận thức về trách nhiệm của gia đình, cộng đồng xã hội đối với NKT; hỗ trợ, tạo điều kiện để phát triển các tổ chức của NKT...

MINH MINH

Trẻ tự kỷ vẫn đứng bên lề mọi chính sách dành cho trẻ em và người khuyết tật

Luật Người khuyết tật ra đời năm 2010 là bước tiến quan trọng hướng tới hoàn thiện luật pháp, không còn rào cản đối với người tự kỷ. Tuy nhiên, trong Luật Người khuyết tật, tự kỷ cũng chưa được xếp cụ thể là dạng khuyết tật nào, cũng chưa có văn bản pháp lý nào cho thấy người tự kỷ là người khuyết tật để được hưởng bảo hiểm y tế, trợ cấp, đào tạo nghề... Điều 44 Luật trẻ em nêu rõ, toàn bộ trẻ em bao gồm trẻ em có hoàn cảnh đặc biệt đều được phổ cập giáo dục, nhưng vấn đề quyền và nhu cầu của trẻ em tự kỷ là dạng khuyết tật đặc biệt chưa được đưa vào trong luật.

NGHỊ LỰC VIỆT TỎA SÁNG

Thế giới không có người khuyết tật...



● Dự án xe buýt sàn thấp cho người khuyết tật tại TP Hồ Chí Minh.

Người khuyết tật tại Việt Nam đã và đang gặp phải rất nhiều khó khăn khi tiếp cận với hệ thống y tế, giáo dục và giao thông trong hoạt động xã hội.

Khó khăn khi tham gia hòa nhập vào xã hội

Theo số liệu năm 2019 từ Viện Chiến lược và Chính sách y tế, tại Việt Nam có khoảng 6,2 triệu người khuyết tật (NKT), với 60% NKT đang trong tuổi lao động. Trong đó, tỷ lệ khuyết tật vận động 29,41%, khuyết tật nghe, nói 9,32%, khuyết tật nhìn 13,84%, khuyết tật thần kinh, tâm thần 16,83% (1.043.460 người), khuyết tật trí tuệ 6,52%...

Trong lĩnh vực y tế, PGS.TS Lương Ngọc Khuê, Cục trưởng Cục Quản lý Khám chữa bệnh cho biết, đến nay có hơn 3 triệu NKT đã được cấp thẻ bảo hiểm Y tế (BHYT) miễn phí và không phải đóng chi trả khi sử dụng dịch vụ khám, chữa bệnh (KCB). Tuy nhiên, vẫn còn trên 3 triệu NKT phải tự mua BHYT và phải đóng chi trả phí dịch vụ khám chữa bệnh. Đặc biệt, BHYT vẫn chưa chi trả các dịch vụ về dụng cụ trợ giúp trong vận động, thay thế một bộ phận cơ thể đã mất như chân, tay giả, giúp NKT có khả năng tự di chuyển, tự lập được trong cuộc sống. Những dụng cụ thay thế này vốn rất cần thiết đối với NKT nhưng thường có chi phí rất cao, không nhiều người có thể tự chi trả. Hơn nữa, dịch vụ cung cấp dụng cụ trợ giúp cho NKT cũng chưa được phát triển rộng rãi với nhiều mô hình tiện ích để NKT có thể tiếp cận.

Bên cạnh y tế, hệ thống giao thông công cộng cũng chưa đáp ứng được nhu cầu của đông đảo NKT. Khảo sát do Tổ chức NKT quốc tế thực hiện tại Việt Nam cho thấy, chỉ 11% số công trình cho phép NKT sử dụng thuận tiện. Còn lại, hầu hết hệ thống giao thông công cộng hiện tại của Việt Nam chưa đáp ứng được nhu cầu đi

lại của họ. Mặc dù NKT được hưởng chế độ miễn phí nhưng việc di chuyển, sử dụng các phương tiện công cộng vẫn còn gặp nhiều trở ngại vì không ít xe buýt có cửa xe hẹp, gầm xe cao, không có tay vịn; các điểm dừng nhà chờ trên các tuyến chưa được thiết kế đồng bộ theo tiêu chuẩn; chưa có đủ các biển báo, thiết bị hỗ trợ hướng dẫn bằng âm thanh cho người khiếm thị và khiếm thính. Hiện Hà Nội chỉ có duy nhất hãng taxi Thành Công triển khai dịch vụ "Taxi cho người khuyết tật" với nhiều tiện ích.

Trong cuộc sống hằng ngày, chúng ta không ít lần bắt gặp hình ảnh NKT loay hoay, gặp khó khi sử dụng các phương tiện công cộng như xe bus, taxi. Nhiều khu thương mại, khu vui chơi, toà nhà tại Việt Nam thậm chí thiếu đi những tiện ích hỗ trợ cho NKT như đường xe lăn, nhà vệ sinh cho NKT... Còn các dịch vụ vui chơi giải trí, nhà hàng... thì hầu như chưa dành sự quan tâm đúng mức.

Anh Hiếu (35 tuổi, Hà Nội) chia sẻ: "Ở Thủ đô, tôi vẫn rất khó khăn khi tham gia các phương tiện giao thông, ví dụ như xe buýt. Tôi toàn phải nhờ người mắt sáng nhìn hộ cho số xe buýt, mà nhiều khi không có ai để nhờ cả. Khi đến những nơi công trình công cộng, chúng tôi lại vướng một cái vát và là với tòa nhà cao tầng, khi đi thang máy, chúng tôi không có một kí hiệu chữ nổi nào để có thể sờ mà biết phải bấm lên tầng bao nhiêu. Hoặc khi có một người khác vào rồi, tầng nhà bị lẫn lộn là chúng tôi lại bị lạc".

Thiếu trường chuyên biệt cho trẻ khuyết tật

Còn trong lĩnh vực giáo dục, trẻ em khuyết tật ở Việt Nam cũng gặp rất nhiều khó khăn trong cuộc sống cả về vật chất lẫn tinh thần. Ngoài nguy cơ bị bạo hành và lạm dụng rất cao, phần lớn trẻ em khuyết tật ở nước ta thuộc đối tượng hộ nghèo, gia đình chính sách và có hoàn cảnh đặc biệt khó khăn. Do đó, việc chăm

sóc sức khỏe, học tập hay tham gia các hoạt động xã hội của trẻ khuyết tật đều bị hạn chế.

Ở Việt Nam hiện nay không có nhiều trường chuyên biệt về chăm sóc và giáo dục trẻ em khuyết tật. Các trung tâm bảo trợ xã hội, trung tâm dạy nghề cho trẻ khuyết tật còn ít và trang thiết bị còn thiếu. Đội ngũ giáo viên trực tiếp giảng dạy chưa được trang bị đầy đủ các kiến thức về đặc điểm tâm sinh lý, kiến thức về dạng tật và mức độ khuyết tật để nâng cao chất lượng học tập của trẻ.

Nhiều phụ huynh không thừa nhận sự thật con mình là trẻ khuyết tật nên né tránh, do đó trẻ không được hỗ trợ kịp thời và không được hưởng chính sách riêng dành cho học sinh khuyết tật. Đa số trẻ khuyết tật chưa được quan tâm để được can thiệp sớm, nên dù ở lứa tuổi nào khi đến lớp các em vẫn rất ngây ngô, kĩ năng học tập cũng như giao tiếp hạn chế.

Cô giáo Phạm Thị Thảo, giáo viên Trường Tiểu học Đông Mai, TX Quảng Yên, chia sẻ: "Hầu hết thiết bị dạy học đều do giáo viên tự tạo, dựa trên kinh nghiệm cá nhân, đòi hỏi giáo viên phải đầu tư rất nhiều thời gian, công sức. Đồng thời, học sinh khuyết tật học hòa nhập với nhiều dạng tật khác nhau. Một số học sinh mắc nhiều tật (đa tật) và mức độ khuyết tật nặng. Do đó, chúng tôi còn gặp khó khăn trong việc tổ chức các hoạt động giáo dục phù hợp với từng dạng tật".

Thực trạng nguồn lực tại Việt Nam

Chính phủ và các cơ quan chức năng đã dành nhiều sự quan tâm tới đời sống của NKT tại Việt Nam với việc ban bố các chính sách, đề án như chương trình Trợ giúp NKT giai đoạn 2021 - 2030, Đề án Hỗ trợ trẻ em khuyết tật tiếp cận các dịch vụ bảo vệ, chăm sóc, giáo dục tại cộng đồng giai đoạn 2018 - 2025...

Tại TP HCM, thời gian qua cũng đã có nhiều dự án nhằm quan tâm đến NKT, có thể kể đến dự án xe buýt sàn thấp cho



● Chị Dương Phương Hạnh - người khiếm thính hiện đang là Tổng Thư ký Liên đoàn Nghe Kém Quốc tế và là người sáng lập Trung tâm Nghiên cứu giáo dục người khiếm thính (CED): "Thế giới không có người khuyết tật, chỉ có người có năng lực khác nhau".

người đi xe lăn, cấp thẻ xe buýt miễn phí cho NKT, đồng thời hướng đến xây dựng thành phố thông minh không rào cản cho NKT. Nhiều công trình công cộng cũng đã được cải thiện, thêm các tiện ích cho NKT.

Theo Phó trưởng Ban Thường trực Ban Kinh tế Trung ương Cao Đức Phát, mặc dù đã có những kết quả tốt trong công tác trợ giúp NKT, nhưng Việt Nam vẫn còn nhiều khó khăn về kinh tế, hạ tầng cơ sở xã hội thiếu thốn, chưa thể đáp ứng thỏa đáng các nhu cầu nguyện vọng của NKT. Vẫn còn NKT thuộc hộ nghèo, cận nghèo, sức khỏe hạn chế, thiếu việc làm, chưa tiếp cận được các dịch vụ xã hội, sống phụ thuộc vào trợ giúp của gia đình và xã hội.

Giải quyết vấn đề NKT phải đặt trên nền tảng triết lý, đó là quyền con người, phải đặt nền tảng là sự tôn trọng quyền con người lên trên hết. Muốn làm được điều đó phải xóa bỏ các rào cản về tư duy và nhận thức; xóa bỏ rào cản về pháp lý cơ chế, chính sách; xóa rào cản mặc cảm trong cộng đồng. Giải quyết vấn đề NKT cũng cần phải phát huy sức mạnh tổng hợp của cả hệ thống chính trị, trách nhiệm của cả cộng đồng và bản thân NKT. Có như vậy mới nâng cao chất lượng an sinh xã hội đối với cuộc sống của NKT.

Thời gian tới, hy vọng rằng những chính sách về xã hội tạo điều kiện thuận lợi hơn cho NKT hòa nhập sẽ được thực thi sát sao hơn để "không ai bị bỏ lại phía sau". Đồng thời, ngay cả bản thân mỗi chúng ta cũng cần dừng ánh mắt nghi ngại hay thương cảm dành cho cộng đồng NKT, mà thay vào đó, hãy cùng nhau hỗ trợ, tạo điều kiện hơn nữa để NKT có cơ hội phát triển và cống hiến bình đẳng, được nuôi dưỡng những tài năng độc nhất vô nhị.

Còn đó tấm gương của những NKT đầy ý chí, nghị lực như VĐV cử tạ Lê Văn Công - VĐV từng vô địch, phá kỷ lục cử tạ thế giới NKT, hay "kình ngư vàng" trên đường đua xanh của thể thao NKT Việt Nam Võ Thanh Tùng; cô thủ thư khuyết tật Huỳnh Thị Xâm được xướng tên trong danh sách 100 phụ nữ 2017 của BBC đã truyền cảm hứng từ việc dạy chữ cho người khiếm thị... Sự quan tâm đúng mực, tôn trọng từ cộng đồng sẽ tiếp thêm niềm tin, hy vọng và động lực cho NKT sống một cuộc đời hạnh phúc trọn vẹn mà họ xứng đáng được có theo đúng tinh thần của chị Dương Phương Hạnh - người khiếm thính hiện đang là Tổng Thư ký Liên đoàn Nghe Kém Quốc tế và là người sáng lập Trung tâm Nghiên cứu giáo dục người khiếm thính (CED): "Thế giới không có NKT, chỉ có người có năng lực khác nhau". **THANH MAI**

NGHỊ LỰC VIỆT TỎA SÁNG

Những “Nick Vujicic Việt Nam”

“Bằng việc làm cụ thể và sự cố gắng của mình, tôi mong muốn đem tới nguồn cảm hứng cho mọi người trong xã hội, nhất là những người khuyết tật. Tất cả hãy tự mình cố gắng, cùng khích lệ và giúp đỡ nhau để vượt qua khó khăn từ dịch bệnh và cuộc sống”...



● Chàng trai Tô Đình Khánh: “Nick đã gặp tôi và nói, chính tôi sẽ thay anh ấy tiếp thêm động lực sống cho mọi người”.



● Tô Đình Khánh trong một chuyến đi du lịch trước đây.



● Đô cử Lê Văn Công đoạt Huy chương Vàng Paralympic Rio 2016 và Huy chương Bạc Paralympic Tokyo 2020.

Đấu giá Huy chương vàng vô địch thế giới để làm thiện nguyện

Lực sĩ Lê Văn Công giành tấm Huy chương Bạc (HCB) môn cử tạ tại Paralympic Tokyo 2020 và tiếp tục chứng minh mình là một trong những lực sĩ xuất sắc nhất thế giới ở hạng dưới 49kg nam trong cuộc thi của những người khuyết tật. Tuy nhiên, đằng sau các cuộc thi đấu, Lê Văn Công còn là nhà vô địch của nỗ lực vươn lên vượt qua nghịch cảnh và lan tỏa lòng nhân ái tới cả cộng đồng.

Trước khi đến với Paralympic Tokyo, Lê Văn Công đã trải qua quá trình điều trị chấn thương dai dẳng ở vai trái kéo dài tới 2 năm với các tổn thương đa dạng ở vai và xương cánh tay như viêm khớp cùng đòn trái, viêm gân trên, gân dưới vai, phù tủy xương và nang xương dưới sụn chỏm xương cánh tay. Cùng với sự ảnh hưởng của chấn thương, kể từ khi dịch COVID-19 bùng phát, việc tập luyện, thi đấu của Lê Văn Công cũng bị gián đoạn nhiều lần. 5 tuần trước khi lên đường tới Tokyo, lực sĩ 37 tuổi mới có thể bước tập luyện hàng ngày, trong đó có 4 tuần tập luyện tại Trung tâm huấn luyện thể thao quốc gia (HLTTQG) TP HCM, còn 1 tuần tập luyện tại Nhật Bản.

Thực tế trong cuộc thi đấu tại Paralympic Tokyo cũng cho thấy Lê Văn Công thậm chí phải xit giảm đầu trước khi bước vào cuộc so tài với 8 đối thủ khác. Việc đăng ký mức tạ trong 3 lần cử cũng được Ban huấn luyện và Lê Văn Công điều chỉnh cho phù hợp với tình trạng cơ thể. Bằng nỗ lực rất lớn về tinh thần và sự hợp lý trong tính toán về thành tích, Lê Văn Công thành công trong cả lần cử với thành tích lần lượt là 165kg, 170kg và 173kg.

Hơn ai hết, Lê Văn Công hiểu rất rõ những trở ngại, thách thức trong cuộc sống mà những người khuyết tật, tàn tật và có hoàn cảnh khó khăn phải đối mặt. Bản thân Lê Văn Công cũng phải xoay xở làm rất nhiều nghề, để mưu sinh

trong cuộc sống thường nhật khi mới 21 tuổi tại TP HCM kể từ năm 2005. Anh khởi nghiệp với nghề âm thanh, ánh sáng và sửa chữa loa đài, ampli từ nhiều năm, rồi phải làm thêm cả dịch vụ môi giới bất động sản và gần đây nhất là cùng bạn bè đầu tư trồng nông sản sạch gồm rau, củ và bắp tại huyện Củ Chi. Đầu cả gia đình 4 người gồm vợ và 2 con hiện chỉ trông đợi vào khoản thu nhập từ 5-6 triệu đồng là tiền lương VĐV của Lê Văn Công.

Trong những ngày dịch bệnh COVID-19 hoành hành, gây ra muôn vàn khó khăn cho đời sống xã hội ở nhiều địa phương trên toàn quốc kể từ năm 2020. Ngay ở những đợt thu hoạch đầu tiên, Lê Văn Công đã gửi món quà là 2.000 trái bắp “Nữ hoàng đỏ” tới những người đồng đội là các VĐV thể thao người khuyết tật đang tập luyện tại Trung tâm HLTTQG Đà Nẵng và sau đó còn gửi tới trang trại trẻ mồ côi tại TP HCM với mong muốn chia sẻ với những hoàn cảnh khó khăn trong lúc dịch bệnh.

Trước đó, vào đầu tháng 11/2019, Lê Văn Công đã quyết định đấu giá tấm Huy chương vàng (HCV) giành được tại Giải vô địch thế giới vào năm 2016 trên mạng xã hội để lấy tiền ủng hộ cho cô bé hàng xóm chữa bệnh ung thư. Tấm HCV sau đó được anh Nguyễn Thiện (quận 7, TP HCM) mua với mức giá 125 triệu đồng và toàn bộ số tiền đã được Lê Văn Công trao lại cho gia đình bé Đoàn Thị Bích Hương để cô bé được điều trị tốt hơn.

Câu chuyện về tấm HCV được đấu giá và nhiều nghĩa cử đẹp của Lê Văn Công đã lan tỏa tình yêu thương, tinh thần tương thân tương ái tới toàn xã hội. “Bằng việc làm cụ thể và sự cố gắng của mình, tôi mong muốn đem tới nguồn cảm hứng cho mọi người trong xã hội, nhất là những người khuyết tật. Tất cả hãy tự mình cố gắng, cùng khích lệ và giúp đỡ nhau để vượt qua khó khăn từ dịch bệnh và cuộc sống”,

Lê Văn Công hy vọng.

Lê Văn Công sinh ngày 20/6/1984 tại Hà Tĩnh và bị chứng teo chân từ nhỏ. Anh rời quê hương vào TP Hồ Chí Minh lập nghiệp từ năm 2005 với mong muốn chiến thắng số phận. Kể từ khi tham gia CLB hướng nghiệp dành cho người khuyết tật và bén duyên với các môn thể thao với mục đích tập luyện để duy trì sức khỏe. Lê Văn Công từng tập luyện điền kinh và sau đó mới chuyển hẳn sang thi đấu cử tạ tại CLB thể thao dành cho người khuyết tật quận Tân Bình, TP HCM.

Trong sự nghiệp thi đấu, ngoài rất nhiều tấm huy chương trong nước, Lê Văn Công từng giành HCV châu Á 2007 và 2015, HCB giải Vô địch thế giới 2014, HCV Asian Para Games 2014, HCV ASEAN Para Games 2015 và HCV Paralympic Rio năm 2016.

Chàng trai 2 lần vượt cửa tử và một cuộc đời ý nghĩa

Tô Đình Khánh (sinh năm 1993, quê Đắk Lắk) là một chàng trai khỏe mạnh, gương mặt ưa nhìn. Tuy nhiên, biến cố kinh hoàng xảy ra ở tuổi 25 đã thay đổi hoàn toàn cuộc đời của Khánh. Anh bị tắc động mạch máu ở bụng chân khiến máu không thể di chuyển xuống chân. Khánh buộc phải cắt bỏ đi đôi chân thì mới có cơ hội sống tiếp. Anh đã hai lần vượt qua cửa tử để trở lại với cuộc sống.

Trưa 24/3/2018 mãi mãi là ngày mà Khánh và gia đình không thể quên trong đời. Khánh kể, lúc đó anh đang chuẩn bị dọn sang nhà mới để ở thì có cảm giác môi chân. Khánh còn nhớ như in hiện tượng môi chân đến mức không muốn nhắc lên đề đi nữa.

“Các bác sĩ báo do bị tắc động mạch chủ ở bụng nên máu không lưu thông xuống chân. Lúc đó, chân của tôi có dấu hiệu bị hoại tử, đen tím và càng lúc càng đau”. Khánh tiếp tục được chuyển sang một bệnh viện khác. Khoảng 1h-2h sáng, bác sĩ khám và kết luận chân bị hoại tử và phải cắt bỏ

chân. “Lúc đó, tôi và các em vô cùng sốc, không hiểu vì sao lại như vậy. Sau một lúc suy nghĩ, tôi chấp nhận cắt bỏ chân theo lời bác sĩ”, Khánh tâm sự. Giây phút đau khổ nhất là Khánh gọi điện về cho cha mẹ báo tình hình và quyết định. Ba mẹ tức tốc đi máy bay xuống TP HCM.

Và rồi quá trình phẫu thuật không chỉ một lần mà Khánh phải trải qua thêm một lần phẫu thuật khác để thay khớp háng. Sau quá trình phẫu thuật là thời gian hồi phục, tổng thời gian chữa trị tới 6 tháng.

“Mình nhớ như in đêm 30 Tết năm 2019, cái Tết đầu tiên sau khi gặp biến cố. Lúc đó, cha đang thấp hương ở phòng thờ bên cạnh, bỗng dưng ông òa lên khóc, đó là lần đầu tiên trong đời mình thấy cha khóc như vậy. Nghe tiếng cha nức nở, cả mình, mẹ và các em ở phòng bên này cũng không kìm được nước mắt. Tại sao lại ra nông nỗi như vậy, quá nhiều chuyện xảy ra, có lẽ gánh nặng trên vai mọi người đã quá lớn. Đó cũng là lúc mình quyết tâm phải thay đổi, suy nghĩ tích cực và làm khác”.

Đình Khánh tự vực dậy tinh thần. Sau một năm, anh có thể tập ngồi. Ngày đầu tiên tự ngồi được, Khánh chụp một bức ảnh đăng lên Facebook cá nhân, kể lại câu chuyện của mình và chia sẻ quyết tâm thay đổi. Khánh nhận ra khi anh biết cách sống lạc quan cũng là lúc nụ cười quay trở lại trong gia đình.

Khánh lập kênh vlog cá nhân và chia sẻ những suy nghĩ tích cực, niềm vui trong cuộc sống thường ngày lên mạng xã hội. Mở đầu clip luôn là đoạn intro anh chàng với nửa thân người đang chống đẩy ở hành lang, như một minh chứng rằng không có giới hạn nào nếu chúng ta nỗ lực tiến về phía trước.

Khánh cũng thường xuyên chia sẻ các chương trình từ thiện, đặc biệt là các hoạt động giúp đỡ những người khó khăn giữa đại dịch COVID-19 thời gian qua.

Câu chuyện của anh được lan

Lê Văn Công được nhận Huân chương Lao động hạng Nhì

Tại chuỗi hoạt động kỷ niệm 76 năm ngày truyền thống ngành Thể dục thể thao (27/3/1946 - 27/3/2022) và hướng tới SEA Games 31, Tổng cục TDTT đã tổ chức chương trình Vinh quang Thể thao Việt Nam, trao thưởng và tôn vinh những VĐV, HLV tiêu biểu, VĐV, HLV thể thao người khuyết tật xuất sắc toàn quốc.

Nhân dịp này, lãnh đạo Đảng, Nhà nước và Chính phủ đã quyết định tặng Huân chương Lao động hạng 2 cho VĐV Lê Văn Công vì đã có thành tích giành HCB Paralympic Tokyo 2020. “Trước mắt, mục tiêu của tôi là bảo vệ tấm HCV Paragames tổ chức tại Indonesia vào tháng 7 tới. Xa hơn, tôi sẽ cố gắng đạt thành tích tốt nhất tại Paralympic 2024”.

Trả lời về những rủi ro phải đối mặt khi chấn thương vai chưa được điều trị dứt điểm, Lê Văn Công cứ phải vừa tập luyện, vừa xit thuốc tê giảm đau vào thi đấu, lực sĩ từng giành HCV Paralympic 2016, HCB Paralympic 2020 bày tỏ: “Trước khi thắng đối thủ, mình phải thắng bản thân mình trước. Hy vọng trong tương lai, với sự hỗ trợ từ nhiều phía, tôi sẽ được điều trị dứt điểm chấn thương vai”.

tỏa trên các diễn đàn, Khánh nhận nhiều bình luận động viên, những người xa lạ cũng nhắn tin hỏi han sức khỏe và chúc anh cố gắng. “Được mọi người yêu thương nhiều như vậy, bỗng dưng mình càng muốn sống kinh khủng, mong làm được điều gì đó lan tỏa tinh thần tích cực đến cộng đồng. Có những bạn nói với mình rằng họ từng bị quan nhưng khi nhìn thấy mình cùng sự lạc quan, họ dần nghĩ khác đi và yêu đời, yêu bản thân nhiều hơn”. Khánh kể từng có một cậu bạn trẻ nhờ đọc được câu chuyện của anh mà từ bỏ ý định tự tử.

Theo Khánh, Nick Vujicic chính là người mà anh ngưỡng mộ từ khi còn nằm viện. Tháng 12/2019, anh vui mừng vì được gặp Nick. Chính người đàn ông này đã truyền cảm hứng và tiếp thêm niềm tin cho Khánh.

“Nick đã gặp tôi và nói, chính tôi sẽ thay anh ấy tiếp thêm động lực sống cho mọi người. Điều này khiến tôi muốn làm điều gì đó để truyền động lực sống cho các bạn trẻ có cùng hoàn cảnh nói riêng và mọi người nói chung”, Khánh chia sẻ.

Mới đây, Tô Đình Khánh, đã cùng thanh niên Bình Phước lan tỏa nghị lực sống và nhiều phần việc ý nghĩa. Câu chuyện của Tô Đình Khánh đã khấn nhiều học sinh rơi lệ và cảm phục tại talk-show “Vượt lên số phận”. Chỉ cần có thể tiếp tục sống và tồn tại, chúng ta đều có thể làm lại tất cả... **NGUYỄN MỸ**

**Chúng tôi sống lành lặn
theo cách riêng của mình!**

Được mệnh danh là người đứng một chân lùn nhất Việt Nam, bởi 10 năm nay, dù mất một bên chân do tai nạn nhưng chưa ngày nào Bé Thị Băng ngồi xe lăn. Tuy chỉ có một chân nhưng Băng có thể đi, đứng, nhảy múa... Và phía sau đó là cả một câu chuyện dài về nghị lực phi thường của người phụ nữ dân tộc Tày này.

Xuất hiện với nụ cười tươi tắn, đi giày cao gót và xoay một vòng để chào khán giả trên sân khấu Chương trình “Trạm yêu thương” của Đài Truyền hình Việt Nam trong ngày đầu xuân vừa qua, Bé Thị Băng thu hút mọi ánh nhìn. Bất ngờ hơn với khán giả là khi Băng hát ca khúc “Bèo dạt mây trôi” mà theo lý giải của cô, đó là giai điệu khiến cô nhớ về quê hương Cao Bằng với một tuổi thơ dữ dội và cuộc sống đầy gian nan, vất vả khi mất đi một bên chân do tai nạn giao thông, lúc Băng 24 tuổi (2012), vừa tốt nghiệp chuyên ngành y khoa, Đại học Thái Nguyên.

Sau tai nạn, trải qua biết bao đau đớn, biết bao lần ngã với vết thương chưa lành hẳn, nhưng điều đó không làm quyết tâm đứng trên một chân của Băng giảm đi. Đến khi đặt bước chân đầu tiên lên nền nhà, Bé Thị Băng tự tin với bản thân rằng mình sẽ đứng vững, đứng chắc trên chiếc chân còn lại này. 10 năm qua cô chưa từng ngồi xe lăn, thậm chí còn đi giày cao gót - sở thích của biết bao cô gái bình thường khác. Và múa cũng là đam mê của cô gái Tày từ nhỏ...

Cuộc thi “Vẻ đẹp vàng trắng khuyết” năm 2019 (cuộc thi dành cho các nữ thanh niên khuyết tật Việt Nam do Hội Thanh niên khuyết tật TP Hà Nội phối hợp với Trung tâm Hỗ trợ sáng kiến phát triển cộng đồng tổ chức), Bé Thị Băng chia sẻ, đó là bước ngoặt khiến cô tự tin hơn, dũng cảm đối diện với sự thật và đặc biệt là được chứng kiến, tiếp xúc với những người có hoàn cảnh đặc biệt giống mình. Băng tập đi, tập múa, tập nhảy... Và rồi, hình ảnh cô bác sĩ nha khoa người dân tộc Tày trong đêm chung kết Cuộc thi “Vẻ đẹp vàng trắng khuyết”, với bài nhảy quyến rũ kết hợp giữa 3 điệu nhảy của Tây Ban Nha, Ấn Độ, Ba Tư do chính cô biên đạo và khiêu vũ chỉ với một chân khiến nhiều người rung rung xúc động.

Sau khi đăng quang cuộc thi, Băng tích cực tham gia các hoạt động cộng đồng, xuất hiện trong những buổi trò chuyện truyền cảm hứng cho học sinh, sinh viên, người yếu thế. Cô là đại sứ Mot-tainai - Quỹ học bổng ủng hộ trẻ em mồ côi, trẻ em khó khăn là nạn nhân từ tai nạn giao thông, do Báo Phụ nữ Việt Nam tổ chức và tiếp tục thực hiện sứ mệnh truyền cảm hứng cho người khuyết tật bằng việc làm video ảnh mẫu, múa đăng lên YouTube...

“Tôi hạnh phúc khi câu chuyện của mình mang lại niềm

NGHỊ LỰC VIỆT TỎA SÁNG**Cổ tích được viết tiếp...**

Gặp họ, bạn sẽ luôn thấy nụ cười lấp lánh trên những gương mặt cương nghị, tràn đầy niềm tin vượt qua chính mình. Họ là những người phụ nữ mang vẻ đẹp khác nhau nhưng đều làm được những điều phi thường. Bởi cổ tích do họ tự viết. Và một ngày, “hoàng tử” của họ xuất hiện, dẫn dắt cả nửa vòng trái đất...



● Vân và Neil - người đàn ông đã để lại công việc, xe phân khối lớn để đẩy xe lăn cho Vân...



● Hoa khôi Vàng trắng khuyết Bé Thị Băng bên người bạn đời là Giáo sư Toán người Đức.



tin, cảm hứng, nghị lực sống cho những người kém may mắn. Tôi chia sẻ câu chuyện của bản thân một cách cởi mở cũng góp phần đề cộng đồng bớt đi kỳ thị với những người khuyết tật. Thiếu một chân, một tay hay khuyết đi phần nào đó trên cơ thể không đáng thương và tội nghiệp như nhiều người nghĩ. Chúng tôi sống lành lặn theo cách riêng của mình”, Băng cười tươi thỏ lộ.

Chia sẻ về dự định của mình, Băng cho biết sẽ tiếp tục thực hiện sứ mệnh truyền cảm hứng cho người khuyết tật bằng việc làm video ảnh mẫu, múa đăng lên YouTube. Hiện Bé Thị Băng đang là một bác sĩ nha khoa và quản lý một phòng khám riêng tại Hà Nội. Đặc biệt cô có cuộc sống hạnh phúc trong tình yêu thương chân tình của chồng, một Giáo sư Toán học người Đức.

Cổ tích được viết tiếp khi cô kết duyên với một Giáo sư người Đức. “Cuối năm 2016, trong một lần tiễn bạn ra sân bay đi du học, tôi gặp một chàng trai người Đức sang Việt Nam du lịch. Tôi đã chỉ đường giúp anh lúc ở sân bay. Sau đó, chúng tôi vô tình gặp lại nhau ở Hồ Tây, rồi kết bạn. Tôi đã đưa anh ấy đi khám phá nhiều nơi ở Việt Nam. Đến ngày anh về nước, tôi bất ngờ nhận được lời cầu hôn từ anh ấy”, Băng chia sẻ.

Là người nước ngoài nhưng Oturak lại cực mê những món ăn Việt Nam do chính tay vợ mình nấu. Băng kể mỗi lần anh về, cô chỉ cần đảm nhiệm 3 bữa cơm, còn mọi việc thì đã có anh lo. Cô cũng không ngại ngần chia sẻ về kế hoạch sẽ sinh em bé trong thời

gian sắp tới, đồng thời sẽ chuyển sang Đức cùng chồng ở tương lai không xa.

Gửi lời nhắn nhủ tới mọi người, Băng cho rằng tất cả hãy tự tìm cách để tô màu, biến cuộc sống của mình trở nên tốt đẹp hơn. Hãy luôn giữ được tinh thần sống khỏe, sống đẹp, sống có ích để lan tỏa nhiều hơn những yêu thương tới cộng đồng. Cuộc sống của tất cả chúng ta sẽ trở nên tươi đẹp hơn rất nhiều nếu như chúng ta biết chia sẻ và cho đi...

“Có ai uống trà cùng em không?”

Vân tên đầy đủ là Nguyễn Thị Vân, sinh năm 1978, là một trong số 7,2 triệu người khuyết tật tại Việt Nam. Cô không mấy xa lạ với cộng đồng người khuyết tật vì là người đồng sáng lập Trung tâm Nghị lực sống. Cuối năm 2012, cô tiếp quản trung tâm sau khi anh trai là hiệp sỹ công nghệ thông tin Nguyễn Công Hùng qua đời.

Vân có thân hình nhỏ nhắn, nếu không muốn nói là ngày càng bé lại. Khi mới sinh ra, Vân như bao trẻ em khác. Cơ thể phát triển bình thường, chẳng ai nghĩ cô là một đứa trẻ khuyết tật. Nhưng càng lớn, chân tay Vân nhỏ dần, cơ thể co lại và đến một thời điểm, mọi hoạt động của cô gắn liền với chiếc xe lăn.

Là con út trong một gia đình nông dân ở xứ đạo huyện Nghi Lộc, Nghệ An, Nguyễn Thị Vân có anh cả nổi tiếng là hiệp sỹ công nghệ thông tin Nguyễn Công Hùng. Hai anh em Hùng - Vân cùng mắc chứng bệnh teo cơ tủy sống. Định mệnh nghiệt ngã

không ngăn được anh em Vân cùng có tính cách lạc quan, trí tuệ sáng láng và nghị lực sống phi thường. Hùng yếu hơn em gái, chỉ đến trường tới lớp 7 phải nghỉ, còn Vân theo hết trung học phổ thông. Được cha mẹ mua cho máy tính, cả Hùng và Vân đều mày mò tự học, giỏi cả công nghệ thông tin lẫn tiếng Anh. Cả hai chiêu sinh dạy miễn phí qua mạng cho nhiều bạn trẻ khác.

Trung tâm Nghị lực sống do anh em Hùng - Vân sáng lập tại Hà Nội cho đến nay đã giúp hơn 900 người khuyết tật có nghề nghiệp và cơ hội kiếm việc làm, hoà nhập với xã hội.

Nguyễn Công Hùng từng có cuộc tình đẹp với một thiếu nữ Hà thành mạnh khỏe, xinh đẹp, đã tốt nghiệp đại học, tự nguyện gắn bó cùng anh, chỉ mong anh cảm nhận được hạnh phúc. Đến lượt Vân, chuyện đôi lứa của cô em gái hiệp sỹ lại càng thú vị, đẹp đẽ lạ lùng...

Neil Bowden Laurence là kỹ sư điện tử viễn thông, chuyên xây dựng các tổng đài khẩn cấp cho chính phủ. Neil có bố là người Anh, mẹ Scotland, còn anh mang quốc tịch Úc.

Theo lời kể của Neil, cuộc ly hôn 15 năm trước khi gặp Vân khiến anh trầm mặc, ít bạn bè.

“ Nguyễn Thị Vân có tên trong danh sách “100 phụ nữ truyền cảm hứng và có tầm ảnh hưởng nhất thế giới năm 2019” do Hãng thông tấn BBC công bố và là 1 trong 50 phụ nữ ảnh hưởng nhất Việt Nam năm 2019 do Forbes Việt Nam vinh danh. Cho đến nay, cô đã đến hơn 13 nước, cô chia sẻ về câu chuyện của những người khuyết tật tại Việt Nam và thế giới. Năm 2019, cô lọt Top 3 người phụ nữ đạt giải thưởng HER ABILITIES (Giải thưởng vinh danh những người phụ nữ khuyết tật có những cống hiến góp phần thay đổi thế giới. Cô là người đã góp công lớn trong việc xóa bỏ định kiến đối với người khuyết tật). ”

Cuộc sống của anh là những chuỗi ngày tẻ nhạt với 3 tuần bay đi làm xa và 1 tuần làm việc ở gần công ty mỗi tháng. Ngoài 2 sở thích chơi xe phân khối lớn và đồng hồ, giờ rảnh Neil chỉ lướt mạng đọc thông tin.

Hôm ấy, gương mặt tràn đầy ánh sáng của Nguyễn Thị Vân, cô gái tự tin khoe dáng ngồi bé bỏng của mình trên chiếc xe lăn khiến Neil đặc biệt chú ý trên facebook. Anh nhắn tin làm quen, rồi càng hiểu Vân, anh càng quý mến. Một lần thấy Vân đăng ảnh uống trà một mình, “thả thính” vu vơ “Có ai uống cùng em không?”, Neil lập tức comment “Anh được không?”, Vân đùa “Anh sang Việt Nam, ngày nào em cũng pha trà mời anh uống”. Vân không ngờ Neil xin nghỉ việc, đặt vé máy bay, sang Việt Nam tìm đến tận nhà cô. Giây phút nhìn thấy Neil khoác ba lô xuất hiện ở ngưỡng cửa, Vân xúc động không nói nên lời.

Chuyến thăm đầu, Neil ở lại cùng Vân dạo chơi 3 tuần. Sau đó, họ có gần một năm bên nhau trước khi chính thức đăng ký kết hôn vào tháng 6/2018. Từ đó đến nay, đôi vợ chồng này tay trong tay đi khắp nơi. Là đồng sáng lập, Chủ tịch HĐQT Trung tâm Nghị lực sống và Công ty Imagtor chuyên cung cấp dịch vụ xử lý hình ảnh cho các doanh nghiệp thương mại điện tử ở nước ngoài, với hơn nửa trong tổng số trên 80 nhân viên là người khuyết tật, công việc của Vân rất bận rộn. Chưa kể, cô còn được mời đi du học, diễn thuyết truyền cảm hứng sống ở nhiều nơi trên thế giới. Neil trở thành cộng sự đắc lực cho vợ.

Vân là người yêu cuộc sống, trước đây có bao nhiêu tiền nếu không đi shopping, Vân sẽ lại đi du lịch. Vân từng chiến đấu với cuộc đời này một mình, đôi khi cái cô có duy nhất là sự can đảm. Nhưng từ khi có Neil, Vân không còn áp lực nữa, cô mong mình có sức khỏe thật tốt và cơ thể đừng teo tóp thêm. Neil là người cho Vân những suy nghĩ khác, những dự định mới mà trước đây cô gái nhỏ bé chưa bao giờ dám nghĩ tới. Vân chưa từng nghĩ mình sẽ có một căn nhà, một tổ ấm hay đơn giản là một người bạn đời, cho đến khi cô quen Neil. Anh thích nhìn cô khi uống trà, khi làm việc và luôn tràn đầy tình yêu với cô, mỗi ngày...

Vân chia sẻ: “Nhiều người nhắn tin qua Facebook nói: tình yêu của tôi và Neil giúp họ có niềm tin trong cuộc sống. Tôi thấy mình phải lan tỏa câu chuyện của mình để truyền cảm hứng, niềm tin vào tình yêu, vào cuộc đời và những ai chưa tin sẽ vượt qua nỗi sợ hãi trong tình yêu”... **MIỄN THẢO**

NGHỊ LỰC VIỆT TỎA SÁNG



● Giáo dục, dạy nghề và tạo việc làm có ý nghĩa quan trọng đối với người khuyết tật.

Muôn nỗi việc làm, đào tạo nghề cho người khuyết tật

Cũng như mọi lực lượng lao động khác trong xã hội, người khuyết tật cũng mong muốn có được công việc ổn định để nuôi sống bản thân. Tuy nhiên, không những cơ hội học nghề của họ đã hạn chế hơn mà quyết định chọn nghề thích hợp cho mình cũng là một khó khăn.

Đối tượng yếu thế trước tác động của đại dịch

Theo đánh giá nhanh của Chương trình Phát triển Liên Hợp quốc tại Việt Nam (UNDP) về tác động của đại dịch COVID-19 đối với người khuyết tật (NKT), ước tính khoảng 30% NKT bị mất việc làm, gần 50% bị giảm giờ làm và gần 60% bị cắt lương...

Trong bối cảnh chung rất nhiều người lao động “lao đao” bởi dịch bệnh thì có thể nói, NKT chính là đối tượng yếu thế bị tác động nặng nề nhất, dễ nằm trong danh sách bị cắt giảm đầu tiên khi cơ sở kinh doanh gặp khó khăn. Đáng nói, NKT cũng là một nguồn lao động có đóng góp không nhỏ đối với nền kinh tế đất nước nhưng những nỗ lực của họ vẫn chưa được nhìn nhận đúng đắn.

Theo thống kê của Bộ Lao động – Thương binh và Xã hội, cả nước có trên 6 triệu NKT, chiếm khoảng 7% dân số, trong đó chỉ có khoảng 30% nằm trong lực lượng lao động. Rất



● Người khuyết tật bị hạn chế việc làm hơn so với người không khuyết tật.

nhiều NKT trong độ tuổi lao động có đủ sức lao động và có nhu cầu tìm kiếm việc làm nhưng lại không thể kiếm được việc làm. Tỷ lệ có việc làm đối với NKT từ 15 tuổi trở lên được ghi nhận là 36% so với tỷ lệ 60% ở người không khuyết tật.

Trên các website giới thiệu việc làm cho NKT, có thể thấy cơ hội việc làm phù hợp cho NKT đã hạn chế hơn người bình thường. Theo đó, tập những nghề quen thuộc dành cho NKT và được NKT chọn nhiều nhất bao gồm: nhân viên nhập liệu, nhân viên may, người làm đồ thủ công, lập trình viên, thiết kế đồ họa,... Tuy nhiên, thực tế cho thấy, đa phần lao động NKT

ở Việt Nam vẫn là lao động thủ công, không có trình độ cao. Do đó họ dễ dàng bị loại trừ ra khỏi thị trường lao động hơn trước ảnh hưởng của dịch bệnh. Theo nhận định của bà Đào Thu Hương, cán bộ về quyền của NKT tại UNDP Việt Nam, ước tính “với 2 triệu NKT thất nghiệp tương đương với việc Việt Nam mất đi 3% GDP tiềm năng mỗi năm. Việc loại trừ NKT ra khỏi hoạt động phát triển kinh tế chung thông qua việc làm, tương đương Việt Nam hao hụt từ 1 - 7% tổng sản phẩm trong nước”.

Những NKT thất nghiệp sẽ phải tìm đến những công việc khác, nhưng khác với người

bình thường, tìm việc đã khó mà cơ hội học nghề cũng ít hơn. Do đó, có nhiều NKT không xin được việc làm đã tìm đến kế sinh nhai là bán hàng rong, ăn xin để trang trải cuộc sống. Tuy nhiên, công việc này vốn tồn tại nhiều bất cập. Bên cạnh điều kiện làm việc không đảm bảo, NKT còn có thể bị lợi dụng những khiếm khuyết cơ thể để trục lợi, lừa đảo.

Nhìn chung, đến nay, công tác trợ giúp NKT để đảm bảo sự bình đẳng về việc làm cho NKT, nhất là việc tạo việc làm bền vững cho NKT vẫn là một thách thức lớn. Ví như ngay tại Thủ đô Hà Nội vốn được đánh giá là có nhiều thuận lợi về cơ sở vật chất, tỷ lệ lao động khuyết tật vẫn còn rất hạn chế. Trả lời báo chí, Chủ tịch Hội Người khuyết tật TP Hà Nội Dương Thị Vân cho biết, số NKT có nhu cầu học nghề khá cao, tuy nhiên số người lao động được dạy nghề, tạo việc làm thấp. Nguyên nhân, do nhiều NKT và gia đình họ còn mặc cảm, tự ti. Mặt khác, kinh phí hỗ trợ cho các dự án đào tạo nghề, tạo việc làm còn hạn chế; thời gian dạy nghề cho NKT quá ngắn (chủ yếu là dưới 3 tháng), nhiều nghề không còn phù hợp với thị trường lao động khiến nhiều NKT không mặn mà với việc học nghề.

Khó tiếp cận với thông tin cũng là một vấn đề lớn đối với NKT, hạn chế họ tìm ra công việc phù hợp với bản thân. Đơn cử, một khảo sát của Hội Người mù Việt Nam chỉ ra, khoảng 26% người được hỏi nắm rõ các quy định liên quan đến chính sách, pháp luật về lao động, việc làm đối với NKT. Mặc dù đã có nhiều chính sách hỗ trợ NKT học nghề, tìm việc nhưng tỷ lệ NKT tiếp cận được những chính sách này vẫn còn khá khiêm tốn. Mặt khác đây cũng là minh chứng cho thấy số NKT quan tâm và nắm rõ những chính sách ưu tiên dành cho mình còn rất thấp.

Bảo đảm sự bình đẳng việc làm cho NKT

Không chỉ yếu thế hơn trong thị trường việc làm, NKT cũng gặp nhiều khó khăn khi tiếp cận các nguồn vốn vay ưu đãi, đặc biệt là khi NKT mong muốn được tự kinh doanh, buôn bán. Đó chính là nhận định của ông Đặng Văn Thanh, Phó Chủ tịch Hội NKT Việt Nam. Tình trạng này cũng được ghi nhận ở các tỉnh, thành trên cả nước, chỉ ra “lỗ hổng” trong chính sách cho vay hiện hành của ngân hàng chính sách xã hội khiến NKT gặp khó khi muốn khởi nghiệp.

Quả thực, vẫn còn phải cải thiện hệ thống chính sách, pháp luật để đảm bảo sự bình đẳng việc làm cho NKT, tuy nhiên đó mới chỉ giải quyết được một mặt của vấn đề. Mặt còn lại chính là nhận thức của chính đối

tượng này. “Việt Nam có nhiều luật, chính sách với những ưu tiên mà NKT được hưởng về lao động, việc làm. Song từng cá nhân NKT lại chưa nắm rõ về những chính sách ưu đãi đó”, bà Đào Thu Hương nhận định.

Theo Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội, cả nước có trên 1.900 cơ sở giáo dục nghề nghiệp. Để NKT có việc làm bền vững, Nhà nước đã có nhiều chính sách hỗ trợ từ dạy nghề đến ưu đãi về chính sách cho doanh nghiệp khi sử dụng lao động là NKT. Tuy nhiên, hiện nay đa phần lao động khuyết tật vẫn chỉ làm những công việc thủ công có thu nhập thấp và thiếu bền vững, không tham gia bảo hiểm xã hội, có nguy cơ thất nghiệp cao.

Tâm lý mặc cảm, tự ti có thể khiến NKT dễ nản chí khi tìm kiếm các cơ hội học nghề, tìm việc làm. Thực tế cho thấy, trong đợt dịch COVID-19, đối tượng NKT dễ bị cắt giảm nhất thường là những người có tay nghề, trình độ thấp, trong khi thị trường lao động ngày càng yêu cầu chuyên môn cao hơn nhằm đáp ứng những yêu cầu mới trong bối cảnh phục hồi kinh tế.

Để NKT có việc làm bền vững, UNDP tại Việt Nam đã khuyến nghị Chính phủ đưa ra chính sách hỗ trợ việc làm cho NKT vào trong các chiến lược và kế hoạch quốc gia cũng như các chính sách địa phương. Đặc biệt, cần có cơ chế thực hiện có hiệu quả các khuyến khích tài chính đối với việc làm của NKT; Bổ sung quy định về các phương pháp tiếp cận trong đánh giá kỹ năng nghề quốc gia...

Bên cạnh đó, nhiều người lao động khuyết tật và người sử dụng lao động khuyết tật cũng mong muốn các cơ quan chức năng quan tâm, mở rộng thêm các ngành, nghề hỗ trợ đào tạo cho NKT, bổ sung chính sách trợ giúp việc làm cho NKT theo hướng linh hoạt, phù hợp với đặc thù của từng dạng tật.

Mặt khác, giao dục, dạy nghề và tạo việc làm có ý nghĩa quan trọng đối với NKT, giúp họ ổn định cuộc sống, hòa nhập cộng đồng xã hội. Do đó, nhiều cơ sở đào tạo NKT cũng mong muốn nhận được sự quan tâm, sát sao hơn của các cơ quan quản lý để thực hiện chức năng, nhiệm vụ của mình, giúp cho NKT đóng góp sâu rộng hơn vào nền kinh tế nước nhà.

Rõ ràng, để nâng cao tỷ lệ NKT có việc làm, đảm bảo các quyền và nghĩa vụ của NKT trong môi trường làm việc, điều đầu tiên chính là hoàn thiện các chính sách về lao động việc làm cho NKT. Bên cạnh đó, quan trọng không kém, bản thân NKT cần có ý thức tự giác tìm tòi, học hỏi để nâng cao hiểu biết, trình độ, kỹ năng nhằm đáp ứng yêu cầu của từng vị trí việc làm.

ĐỖ TRANG

Pho tượng “long bào đen” hơn 200 tuổi và trò chơi dân gian được thế giới tôn vinh

Đền Trấn Vũ (Thạch Bàn, Long Biên, Hà Nội) được nhiều người biết tới khi có pho tượng Trấn Vũ - nặng hơn 4 tấn được Nhà nước công nhận là Bảo vật quốc gia và trò chơi dân gian kéo co ngồi được thế giới tôn vinh.



● Lễ hội đền Trấn Vũ.



● Pho tượng Đức Huyền Thiên Trấn Vũ niên đại hơn 200 năm là Bảo vật quốc gia.



● Nghi lễ và trò chơi Kéo co ngồi được UNESCO ghi danh tại Danh sách Di sản văn hóa phi vật thể đại diện của nhân loại.

Một tác phẩm nghệ thuật tâm linh tinh xảo

Theo tục truyền, Đức Thánh Trấn Vũ là một linh hồn của Ngọc Hoàng Thượng Đế hóa thân xuống trần tu đạo Phật để tái phục kiếp tiền sinh. Ngài có công diệt trừ tà ma, tu theo đạo Phật và đặc đạo. Sau đó, ngài được Ngọc Hoàng phong làm “Vạn pháp giáo chủ” đăng ma thiên tôn, cai quản ban huyền đàn đại tướng, hữu ban quan thánh đế quân 36 viên thiên tướng. Đồng thời, ngài được ban ấn “Ngọc hư sư tướng - kim khuyết hóa thân” và kiếm tam thái thất linh cùng 500 viên hoa đen để hàng phục yêu quái dưới trần gian và có biệt tài “hô phong hoán vũ”. Hàng năm, vào đúng ngày 9/9 và ngày 25 tháng chạp, ngài cùng các bộ tướng xuống hạ giới kiểm soát dân chúng xét việc thiện, ác phân xử công minh, phù hộ người dân mùa màng tốt tươi. Ngài được suy tôn là “Hộ quốc tể dân”, công đức vô cùng to lớn. Từ xa xưa, làng quê xây dựng đền Trấn Vũ thờ phụng ở đất linh có quy xa hội tụ.

Nơi đây, lưu giữ được một di sản văn hóa vô cùng quý báu, đó là pho tượng Đức Thánh Huyền Thiên Trấn Vũ. Đây là một bức tượng mang phong thái của một vị đạo sĩ với hai chân buông xuống dưới; tay trái bắt ấn, co ngang rồi khép trước ngực; tay phải tỳ trên đốc kiếm cắm xuống lưng rùa. Quán quanh kiếm là một con rắn trong tư thế đang lao xuống. Tượng có đầu để trần, mặt tròn, mắt mở to, nhìn thẳng, mày rậm, mũi to, cằm tròn, miệng khép, môi

dày, có ria mép, tai to, tỏa ra dáng dấp uy nghiêm, mình mặc áo giáp, trên áo diêm tuyết một số dạng hoa văn như hồ phù - được cách điệu dưới dạng hoa lá ở đầu gối; hoa văn tổ ong nổi ở cánh bắp tay, hoa lá thiêng ở diêm áo, rồi long mã ở trước ngực. Tượng mang phong thái hiền hòa, gần gũi với tinh thần tạo tượng dân gian của người Việt...

Theo các tài liệu Hán - Nôm còn lưu lại tại di tích thì pho tượng Đức Thánh Trấn Vũ có từ rất lâu. Bia “Trấn Vũ Điện bi ký” dựng năm Minh Mệnh nguyên niên 1820 ghi: “Khi Lê Thánh Tông (1460-1496) đem quân đánh Chiêm Thành, ông đã dừng chân, nghỉ lại ở địa phận xã Cự Linh, được thần Trấn Vũ ứng mộng, Vua cảm thấy xúc động, liền sai dân lập đền thờ, cho tạc tượng gỗ cùng bài vị ghi “Hiển Linh Trấn Vũ quán”. Vua lại gia ân, ban cho dân làng sở tại một số ruộng đất để phục vụ hương hỏa cho đền. Đến năm Đinh Mão, niên hiệu Cảnh Hưng 1747, dân làng đã đúc tượng đồng thay thế tượng gỗ. Tuy nhiên, nhiều người đến đây chiêm bái cảm thấy tượng chưa xứng với quy mô của đền. Do đó, đến năm Mậu Thân 1788, nhân dân sở tại đã hưng công đúc tại tượng Trấn Vũ, năm Nhâm Tuất 1802 thì hoàn thành.

Tượng Huyền Thiên Trấn Vũ nặng 4 tấn, cao 3,96m, là một trong những bức tượng nguyên khối lớn nhất Việt Nam. Kỹ thuật đúc tượng đồng của ông cha từ hơn 200 năm trước đã đạt đến

trình độ tinh xảo, đã để lại tác phẩm nghệ thuật tâm linh tuyệt vời để người đời chiêm bái. Trong văn hóa phương Đông, Huyền Thiên Trấn Vũ là vị thánh cai quản phương Bắc. Từ xa xưa, người Việt đã có tục thờ Trấn Vũ. Làng Ngọc Trì (nay là phường Thạch Bàn, quận Long Biên) là một trong những địa danh thờ ngài. Tượng này vẫn còn tồn tại đến tận ngày nay”.

Ngày 9/4/2016, lễ đón nhận Quyết định công nhận pho tượng Trấn Vũ - nặng hơn 4 tấn được Nhà nước công nhận là Bảo vật quốc gia được diễn ra tại đền Trấn Vũ do phường Thạch Bàn (Long Biên, Hà Nội) tổ chức.

Lễ hội với trò chơi dân gian có một không hai

Lễ hội đền Trấn Vũ được tổ chức vào ngày mùng 3/3 âm lịch hàng năm, mang bản sắc văn hóa truyền thống, thể hiện sự tôn kính của con người với thần linh, phản ánh khát vọng có cuộc sống an bình. Nghi lễ kéo co ngồi đền Trấn Vũ là một nghệ thuật trình diễn dân gian đặc sắc, có một không hai, được diễn ra vào dịp lễ hội.

Theo truyền thuyết mà cha ông ở làng từ đời trước truyền lại cho đời sau, xưa kia làng Ngọc Trì (nay là Thạch Bàn, Long Biên, Hà Nội) gặp hạn hán, làng có 12 cái giếng phân đều trên ba xóm (hay còn gọi là mạn): mạn Đường, mạn Chợ và mạn Địa. Trong đó, có đến 11 cái giếng đã cạn hết nước. Chỉ còn một cái

duy nhất (nằm trên mạn Địa) vẫn còn nước. Thanh niên trai tráng ở mạn Đường và mạn Chợ xuống xin mạn Địa nước nhưng người mạn Địa không cho nên đã xảy ra giằng co nhau. Khi ấy người ta dùng quang mây và nổi đất để gánh nước. Vì sợ đổ nước nên hai bên đã ngồi xuống để kéo giữ nước. Hạn hán qua đi, nhớ lại tích ấy, các cụ nghĩ ra trò kéo co ngồi để trình diễn trong hội làng với mong muốn cầu cho mưa thuận, gió hòa và mọi việc đều tốt lành.

Tiêu chuẩn để tuyển chọn người kéo là gia đình phải nề nếp, gia giáo, có 5 đời sinh sống ở làng trở lên. Ngọc Trì có ba mạn là Đường, Địa, Chợ. Mỗi mạn được cử một đội kéo co đại diện.

Trước khi thực hành kéo co, các mạn chuẩn bị lễ vật là mâm xôi, thủ lợn, hoa quả và tập trung trước sân đền lễ Thánh. Tiếp đó, các mạn nghe thẻ lệ thi đấu, bốc thăm và đại diện ba đội lên nâng cây song (dùng để kéo co) ba lần theo nghi lễ để mang song ra nơi kéo.

Mỗi đội kéo co từ 15, 17 hoặc 19 người tùy theo từng năm và có một Tổng cò. Trai kéo co cởi trần, mặc quần ngắn, buộc thắt lưng đỏ, đầu chít khăn đỏ in tên từng mạn. Khác với hội thi kéo co bình thường, vật sử dụng để kéo trong hội thi là cây song to và nhẵn dài khoảng 50m, được kéo qua một lỗ nhỏ trên cột trụ.

Ba đội trưởng của ba mạn tiến hành nghi lễ nâng bó song mây (một loại cây dẻo dai và chắc

chắn) được dùng để làm dây kéo co. Hàng chục thanh niên ngồi qua một cây song dài từ 50m, đường kính 5cm, mỗi người một tay duỗi thẳng, tay kia co trước ngực, song được kẹp chặt dưới nách của tay co. Sau khi có hiệu lệnh bằng 3 hồi trống khâu, nôm được tháo ra, hai tổng phát cờ hô: “Í a, kéo” và các đội bắt đầu kéo cột trụ thường là gỗ lim to như cột đình, được chôn sâu dưới đất để làm điểm tựa. Trên thân cột được đục một lỗ tròn ngang đầu gối người lớn để luồn dây song. Những người ngồi đầu mỗi đội chơi thường lấy chân đạp vào cột để tăng sức kéo.

Trong tiếng trống hội rộn rã, tiếng hò reo cổ vũ cả dân làng, trai tráng khoẻ mạnh nhanh tay ra sức kéo cây song. Khi đó trai tráng trong làng tham gia kéo co sẽ trong tư thế ngồi chân co chân duỗi. Trong đội hình từng phe, lần lượt ngồi xen kẽ, người quay mặt bên này, người bên kia của song. Mỗi người một tay duỗi thẳng, tay kia co trước ngực, song được kẹp chặt dưới nách của tay co. Sau khi có hiệu lệnh bằng ba hồi trống khâu, nôm được tháo ra, hai Tổng phát cờ hô “Í a, kéo”. Tổng cờ chạy lên chạy xuống, quệt lá cờ lệnh vào mặt, vào đầu các trai kéo của phe mình vừa để làm hiệu khi nào kéo, khi nào nghỉ, vừa để cổ vũ, tiếp thêm sức mạnh cho đội kéo.

Trước sự độc đáo đó, năm 2015, Nghi lễ và trò chơi kéo co ngồi đã chính thức được UNESCO ghi danh tại Danh sách Di sản văn hóa phi vật thể đại diện của nhân loại.

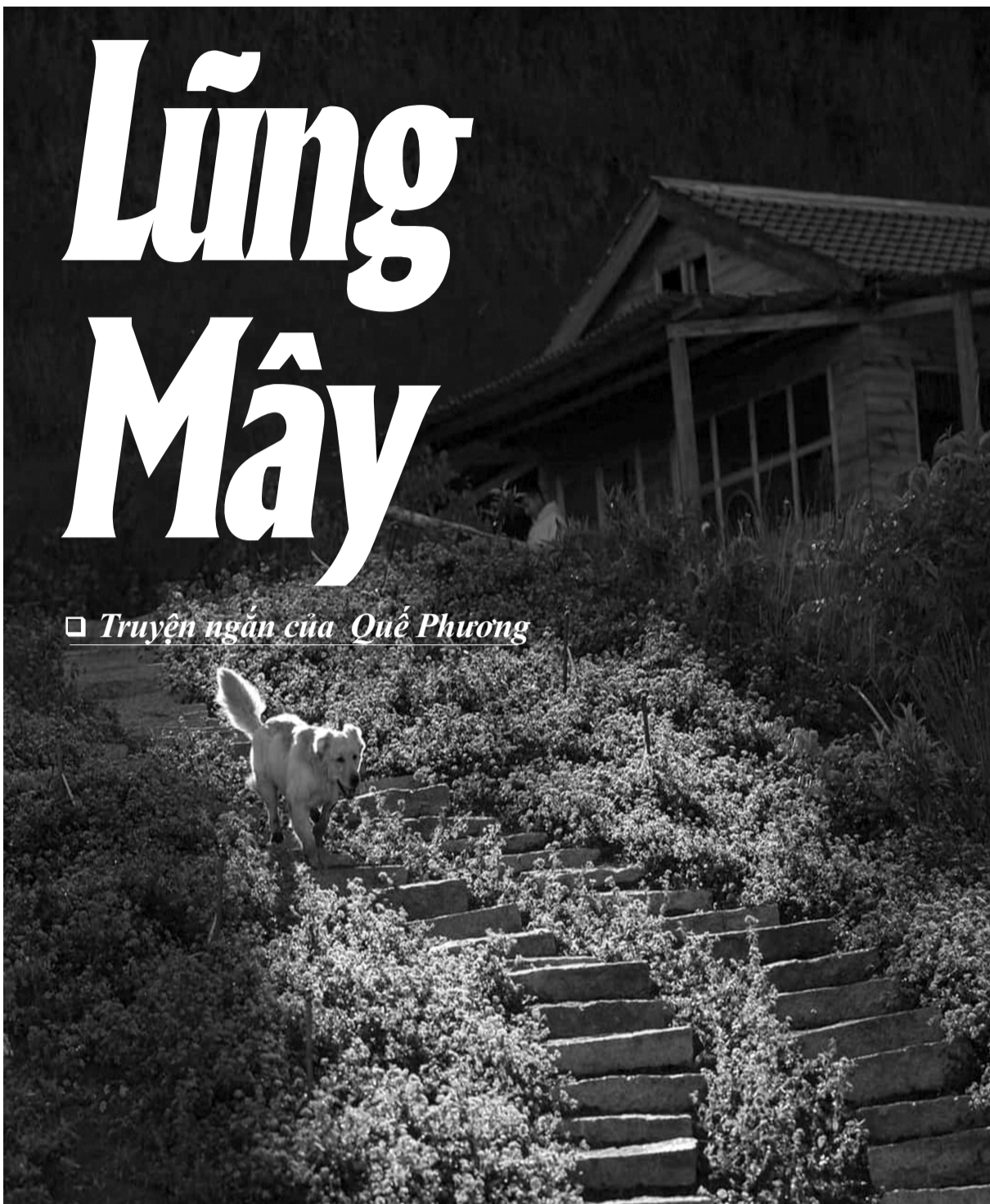
Đầu tháng 4/2022, tại Di tích quốc gia đền Trấn Vũ (phường Thạch Bàn, quận Long Biên, TP Hà Nội), Hội thảo khoa học “Về giá trị văn hóa - lịch sử cụm di tích đền Trấn Vũ - chùa Cự Linh” nhằm phát huy giá trị Bảo vật quốc gia tượng Huyền Thiên Trấn Vũ và di sản thế giới kéo co ngồi.

Hội thảo đã thu hút sự tham gia của đông đảo các nhà nghiên cứu, nhà khoa học đến từ Cục Di sản văn hóa (Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch); Viện Nghiên cứu Hán Nôm; Hội Văn nghệ dân gian Việt Nam... Tại Hội thảo khoa học, thông qua tham luận, các nhà nghiên cứu tiếp tục khẳng định giá trị văn hóa - lịch sử của khu di tích; bên cạnh đó nêu các ý kiến làm cơ sở khoa học, định hướng cho việc tu bổ, tôn tạo cụm di tích đền Trấn Vũ - chùa Cự Linh giai đoạn 2020 - 2025 theo nguyện vọng của cộng đồng người dân nơi đây.

Sau hội thảo, chính quyền địa phương tiếp tục hoàn thiện hồ sơ trình các cấp có thẩm quyền thẩm định phương án tu bổ, tôn tạo đền Trấn Vũ - chùa Cự Linh, nhằm sớm đề xuất để Hội đồng nhân dân quận Long Biên thông qua và quyết định tu bổ, tôn tạo, phát huy hiệu quả giá trị - lịch sử quần thể di tích, hướng tới xây dựng khu di tích tín ngưỡng văn hóa tâm linh đặc sắc vùng ven kinh đô Thăng Long Hà Nội, gắn với phát triển du lịch. **BẢO CHÂU**

Lũng Mây

Truyện ngắn của Quế Phương



Cô bạn đóng đánh nhấc: “Chán phố rồi thì lên đây với tao”. Thế là Ngân ngược ngán. Mền đón Ngân ở bến xe tỉnh, vô vạp và hồn nhiên. Cô hỏi: “Đến Lũng Mây chứ?”. Ngân lắc đầu: “Thôi tìm chỗ khác, tao ngại chỗ nào có

chữ “mây”. Mền hiểu mình vừa chạm vào một điều gì đó sâu kín mà Ngân chẳng muốn nhắc đến. Mền đưa Ngân đến một điểm du lịch cộng đồng nhỏ, nằm bên sườn núi Thùng Phàng, chủ yếu có khách nội tỉnh và khá bình yên. Hoa lê cuối xuân vẫn rờ rờ trắng.

Nơi đây con người thật như đêm, nhiệt tình đến tuyệt vời. Tối ấy, Ngân và cô bạn trò chuyện với gia đình chủ nhà đến tận khuya. Bếp lửa bập bùng, lách tách xua tan cái se se của đêm. Ngân nhận nhá cái êm êm của mảnh đất mới mà nơi phố phường chẳng

thể nào tìm được.

Thời học phổ thông, máu “xê dịch” đã chảy trong người Ngân khiến cô cảm giác không đi thì tay chân thừa thãi. Những ngày cuối tuần chẳng mấy khi cô ở nhà. Mẹ cô lo lắng nhắc: “Đi vừa thôi, để thời gian mà lấy chồng”. Cô tùm tùm cười, có lúc dấm dẳng cốt để mẹ an lòng: “Con sẽ lấy chồng, để một lúc ba, bốn đứa, mẹ lại chà tha hồ bế cháu, rồi kêu mệ áy chứ”. Thế rồi cô vẫn say gió bạt trời với những chuyến ngược ngán, khám phá vùng đất ít người đặt chân đến cùng đám bạn. Chẳng phải Ngân mãi chơi quên chuyện chồng con. Lúc vừa ra trường, làm một công việc nhân hạ, Ngân từng yêu. Đó là một người đàn ông khá cứng tuổi nhưng lịch lãm. Cô vô tình gặp Tĩnh trong sinh nhật của một vị khách là đối tác thân thiết của công ty - nơi cô làm việc. Nhìn sự chín chu của người đàn ông, Ngân nghĩ anh ta có thể là bớt những gò ghề trong lối sống của cô, làm đôi chân cuồng khám phá của cô mềm đi đôi chút. Tĩnh nói mình có một đời vợ và đã chia tay. Chả sao. Ngân nghĩ đó là chuyện bình thường và với cô, sau tan vỡ, mỗi người đều có quyền coi mở lòng, ai cũng có quyền nghĩ đến một cái duyên mới. Tĩnh và vợ cũ chưa có con, chẳng gì ràng buộc và là một thuận lợi để đi bước nữa. Ngân nghĩ mình phù hợp với Tĩnh và anh sẽ là chỗ dựa cho cô. Sau vài tháng quen nhau, Ngân cùng Tĩnh đến xứ núi, khám phá những móm đá chênh vênh đang hôn lên mây trời, rồi ngược lên Sân Mây. Sân Mây đã trở thành điểm khám phá của cánh trẻ, đứng lên móm đá có thể với tay lên sự bồng bênh của mây trời.

Cũng ở đó, Ngân biết Tĩnh chưa dứt khoát với vợ cũ và họ có tới hai con chung. Trước sự thất vọng của Ngân, Tĩnh như lùn xuống, giải thích. Nhưng dù thế nào cũng chẳng lấy lại được lòng

tin của cô. Thôi Tĩnh ạ, sẽ chẳng thay đổi được gì đâu, bông hoa trong tôi đã sớm nở và cũng tàn nhanh rồi. Lần đầu cho mình được phép mở lòng để rồi thất vọng. Ngân nhủ cứ chơi chơi, ai cũng coi như bạn bè thì đã chẳng chuốc lấy một vết xước nơi tim. Từ đó cô thường đề phòng trước đàn ông. Lòng cô đã im im khép.

Hai ngày nghỉ cuối tuần trôi qua ở điểm du lịch mới để lại trong Ngân cảm giác là lạ. Chuyện của anh Hin chủ homestay, cách anh chăm con và nói về cậu em trai mình cuốn hút cô. Cậu em tên Cháy, tư duy quyết đoán, theo người xuôi kinh doanh, buôn đất, giờ có cửa ăn, cửa để. Nhờ thần núi Thùng Phàng phù hộ, Cháy buôn đầu thắng đó. Cháy đang có ý định đầu tư vào Lũng Mây và mở rộng khu homestay và muốn hút khách về vùng đất đầy tiềm năng này. Sáng đầu tuần về thành phố cho kịp làm buổi chiều, đầu cô cứ bung biêng nghĩ mãi đến những con người mộc mạc thết đãi cô những nụ cười giòn tan.

Ngân bỗng nhiên nổi máu buồn đất. Vốn không nhiều, cô mon men theo anh họ tìm hiểu thị trường, rồi xin góp một phần. Mấy năm qua đất sốt, việc buôn bán trong thời buổi người ta cứ khôn ra từng ngày chẳng dễ dàng. Với người biết mẹo làm ăn vẫn tìm ra “cửa” làm ăn. Nhiều người giàu lên nhanh chóng. Vì sao họ giàu? Vì sao một người như Cháy lại có tư duy mới để đi trở lại trong đầu Ngân. Từ những lần theo anh họ, Ngân quen vài người có máu mặt khác. Một cô gái khá xinh đẹp như Ngân chẳng khó để bắt thân cánh buồn đất. Bọn họ luôn kiểng chân thể hiện cao sang nhưng vẫn không giấu được vẻ thô kệch. Hôm nghe anh Hin nói chuyện, Ngân bỗng thay đổi hẳn

“Tháng tư về, có những chân trời xanh thế”... Tháng tư mang theo bao miên man của gió, của nắng đầu hè ủa đến một ngày bất chợt. Như thánh xuân gọi về, nhắc nhớ mùa thi, mùa tràn mộng ước tươi đẹp...

Trong những tháng ngày giãn cách bởi dịch bệnh hơn hai năm qua, không phải ngẫu nhiên Lời hỏi đáp 1988 tạo nên một “con sốt” gây thương nhớ, cho tất cả những ai đã xem nó. Đó là không gian của một con phố nhỏ ở Seoul, nơi có 5 gia đình sinh sống cùng 5 đứa trẻ lớn lên bên nhau trong những năm 80 đơn sơ mà vô cùng ấm áp. Đó là những chan chứa tình người, là nhạc phim, những làn gió mới Âu Mỹ... Mỗi chúng ta như thấy thanh xuân của mình ở đó, một miền thật đẹp đâu đó trên trái đất này...

“Thần linh không thể có mặt ở mọi nơi nên ngài đã tạo ra mẹ. Đến tuổi của mẹ, mẹ vẫn là vị thần bảo vệ con. Tiếng “mẹ” chỉ gọi thôi cũng chạm đến trái tim.

Không nơi nào có thể so sánh với nhà ta đang ở, một nơi dù ở

TIẾNG LÒNG

CHO NHỮNG LỜI HỎI ĐÁP

chán chê vẫn là nơi thân thuộc và ấm cúng nhất.

Thời gian tặng cho ta món quà lớn nhất mà ta không biết, đó là những ký ức về khoảng thời gian ta từng được yêu thương. Vì thế, trước khi quá muộn, đừng xấu hổ khi bày tỏ tiếng lòng mình. Hãy cho họ biết, bạn yêu họ nhiều đến thế nào.

Bố chẳng có ước mơ gì. Ừ nhỉ, sao bố lại sống vật vờ như thế suốt bao năm qua nhỉ. Bố có một ước mơ thôi, là ba đứa con của bố trưởng thành, khỏe mạnh.

Trượt đại học thì đã sao? Không học đại học thì có sao? Không học đại học cũng không sao cả. Chỉ cần con cái mạnh khỏe, ngoan ngoãn” ...

Và đó còn là triết lý sâu sắc về chữ “yêu”. Khi Sun Woo phát hiện rằng mẹ giấu mình để đi làm thêm

cực nhọc mỗi tối thì cậu vô cùng buồn bã và tức giận, Bo Ra (chị của Duk Sun) đã nói rằng: “Yêu một người không phải là cho đi thật nhiều mà là tha thiết cho đi. Yêu một người không phải là không ghét mà là tuyệt đối không thể ghét...”

Ssang Mun Don có 5 hộ dân giàu nghèo khác nhau, nhưng họ đối đãi với nhau thật tuyệt vời. Họ chia cho nhau mọi thứ mình có, nhà ai có gì thì cho nấy. Nhà giàu hơn thì thỉnh thoảng mời cả xóm đến ăn những món thịt đất tiền, nhà nghèo hơn thì mang cho nhau bát kim chi tự muối.

Những người phụ nữ của xóm nhỏ ấy gắn bó “con chấy cắn đôi”. Họ kể cho nhau tất cả, từ lo toan chuyện học hành, thi cử của mấy đứa con đến những con tức nổi lên vô có, “đang ngủ chỉ muốn ngồi



dậy ỳnh cho lão chồng bên cạnh một phát”.

Những đứa trẻ trong xóm lớn lên, cuộc sống thay đổi từng phút, chỉ có những người phụ nữ vẫn thế. Họ rừ rừ rừ như những con gà mái mẹ, tỏa ra một mùi hương vô cùng phụ nữ, khiến cái xóm ấy lúc nào cũng thật dễ chịu.

Một bà mẹ có thể nhịn cốc cà phê, không dám mua kem dưỡng da, chỉ để tiết kiệm tiền sắm cho mỗi đứa con một đôi giày mới. Đêm đêm, có bà mẹ mở sổ tiết

kiệm nhìn những con số và cười sung sướng khi nghĩ con gái lớn đã có đủ tiền học phí. Những người mẹ ấy làm chúng ta thêm thương nhớ mẹ mình và có lẽ sẽ muốn làm nhiều thứ cho mẹ, nếu như còn có thể.

Những người đàn ông của xóm là những ông chồng dù phải đi làm vất vả hay người cả ngày chỉ ở nhà, họ đều luôn nhịn vợ tuyệt đối. Những người bố ấy kiên nhẫn, thương vợ, yêu con, theo một cách rất đàn ông. Đó là một ông bố mấy

cách nghĩ, từ một người chỉ thích chinh phục những đỉnh mới lạ, nay đổi sang chinh phục lợi nhuận, tiền bạc. Có số của Cháy, em Hin, cô chủ động liên hệ để gặp, trước mắt để được chia sẻ cách làm ăn. Nghe Cháy nói rồn rảng Ngân thấy “sao mà người ta khôn thế”. Đầu óc cô cũng biết đến bao cách làm ăn và chuyện kinh doanh cũng đầy may rủi, có người nảy số nhanh, có kẻ mèo mù vớ cá rán, chỉ ít năm buôn nước bọt đã sở hữu khối tài sản kékéch xù.

Cháy nói mình sẽ đầu tư vào khu Lũng Mây - nơi chỉ cách bản May có khu homestay chực cây số. Cháy bảo, mình là con bản May, được thổi vào đầu tư duy hơn người, nên phải giúp Lũng Mây bùng sáng. Khi Lũng Mây đi lên, bản May cũng sáng theo. Dân bản, họ hàng của Cháy được ám cái bụng. Cháy gợi ý Ngân tham gia. Ngân cười ngưỡng ngưỡng: “Em đã làm vài cái lật vặt, giờ hết vốn rồi anh ơi”. Cháy cười: “Không sao mà. Ban đầu chỉ cần Ngân tham gia bằng tinh thần”. Cháy cười híp mắt. Với vóc người khí đậm, thấp khiến anh có vẻ lọc lõi. Cháy vẽ nên một tương lai vừa sáng vừa bông bênh cho Lũng Mây, khiến lòng Ngân rung rinh. Nào là, khi nhiều người biết đến Lũng Mây và bản May, họ sẽ vào đầu tư. Rồi các đại gia sẽ về xây resort, biến nơi đây thành thiên đường nghỉ dưỡng xanh. Ngân đã loại bỏ ngại ngùng, không còn dị ứng khi nghe đến từ “mây”. Vết thương trước đây cũng phải lên da non. Lũng Mây thành thử nực nực trong lòng cô nhiều nhất, được nghe nhắc đến nhiều nhất. Cháy về thành phố rồi về miền núi như đi chợ, cuối tuần lại đánh xe đón Ngân đi ăn, gặp gỡ đối tác, bàn chuyện làm ăn hoặc về thăm Lũng Mây hít khí trời, sáng bông bênh trắng, chiều chuyển màu hồng rực rỡ. Anh họ cùng mấy ông anh xã hội ngạc nhiên trước sự bạo dạn,

cách nghĩ của Ngân. Họ không biết phía sau Ngân có Cháy.

“Lửa gần rơm lâu ngày cũng bén”, Ngân yêu Cháy lúc nào không hay. Ngọn lửa của Cháy đã bùng lên trong Ngân, khiến cô mê mẩn. Mê Cháy, Ngân cũng mê luôn Lũng Mây, mê cung đường về xứ núi mà mỗi lần đi qua, hoa rừng thắm lên chào đón, còn Cháy luôn rót mật vào tai cô. Lũng Mây! Lũng Mây là điểm hẹn tình, thành nỗi khao khát mà Ngân cảm thấy sau rất nhiều chuyến đi, bao bến bờ, cần phải dừng lại ở một bến. Lũng Mây biết dưỡng nuôi, nâng niu và biết Ngân đang cần gì. Đó cũng là một cái bến yên bình và thỏa khao khát, cho cô cảm giác mình đã chiến thắng trong một cuộc chinh phục, một cuộc yêu đầy kỳ vọng. Đến Lũng Mây cô còn được thiết đãi Mến, người bạn ân tình đã có công đưa cô đến mỗi duyên tình.

Khi yêu, Cháy thật lãng mạn, thường tặng hoa cô dù chẳng phải dịp gì. Hỏi, Cháy bảo để làm người mình yêu vui thì đầu cứ nhất nhất phải có dịp mới tặng hoa. Ngân thấy tự hào, hạnh phúc, thấy Cháy cao thêm. Cô bán cổ phần hai dự án trước đó để dồn tiền đầu tư cùng Cháy. Mẹ Ngân vui khi thấy con gái có tình yêu, lại còn tha thẩn hát một mình. Bà rút tiền tiết kiệm đưa cho con gái mang đi đầu tư cùng người yêu. Bà không quên nhắc con: “Làm gì cũng phải cẩn thận”. Ngân ôm ngang người mẹ: “Mẹ yên tâm, anh ý thật cái bụng lắm”.

Cháy bàn với Ngân, phải kéo thêm nhiều người đầu tư vào Lũng Mây, khiến dự án trở nên xôn xao. Kinh doanh bất động sản mà, phải biết tung hỏa mù vào môi trường nôi nhen và những cái đầu ham hố. Phải rạch ròi trong mớ bông bong các mối quan hệ chẳng chịt sự lợi dụng. Ngân nhanh chóng kéo được vài nhà đầu tư còn non nớt về nơi này. Với tài ăn nói đã được trau chuốt sau khá nhiều năm lăn lộn, Cháy đã thuyết phục được họ cùng đầu tư vào vùng đất này. Đất đồi núi trong khu vực bỗng

chốc trở nên đắt đỏ. Các cuộc mua đi, bán lại cũng được cánh “cò mồi” làm xôn xao, giá trị của vùng đất vốn bình yên, lặng lẽ như núi Thùng Phàng tăng lên từng ngày.

Khi những cái đầu cứ nở ra rất nhiều ý nghĩ về sự đổi mới ở Lũng Mây, rằng rừng núi đã được đánh thức, được khoác chiếc áo mới nhưng nét hoang sơ còn giữ được thì cơ quan chức năng vào cuộc. Lũng Mây đang bị xâm phạm. Các dự án đang cây xới vùng đất bình yên chưa được phê duyệt và tham vấn cơ quan cấp cao, nay phải phục nguyên môi trường. Mây ông “bật đèn xanh” cho việc làm liều ở Lũng Mây bị điều tra xử lý. Cháy kịp rút phần nhiều vốn của mình đi đầu tư nơi khác từ trước khi cơ quan chức năng vào điều tra. Ngân và những kẻ non nớt khuôn tiền đến nơi này rơi vào tình trạng hoang mang, tổn tác. Khoản tiền của Ngân và gia đình cũng nguy cơ tan theo mây khói.

Khi biết chuyện chẳng lành sắp xảy ra, gã đã tìm cách rút lui để mình ít thiệt hại nhất. Ngân xin Cháy hãy giúp mình, tìm cách lấy lại tiền vốn đầu tư của gia đình. Nhưng Cháy lác đầu, nói đã chẳng còn gì. Sự trở mặt của Cháy khiến Ngân rơi vào tuyệt vọng. Ngân biết, Cháy đã lừa cả cô. Cô khổ sở nhìn lên vùng mây trời bông bênh, cũng muốn mình tan ra theo gió. Đau khổ về gặp anh Hin. Hin bảo: “Anh cũng khổ tâm khi biết thằng Cháy làm liều. Giờ cũng không liên lạc được với nó. Nhưng trước khi đi, nó có đưa cho anh một cái gói bọc khá kỹ. Nó bảo nếu em đến tìm thì đưa cho em”. Hin vào nhà lấy ra gói giấy màu xám. Cô bóc ra, bên trong là cọc tiền kèm lá thư. Trong thư, Cháy viết nguệch ngoạc: “Đây là tiền cô đầu tư cùng tôi. Tôi gửi lại. Lân sau cô hãy cẩn thận. Trong tình yêu, cô ngờ nghệch lắm. Cũng đừng tìm tôi nữa”.

Ngân cầm lá thư, khốc nghẹn. Cô không biết mình vừa đánh mất điều gì hay vừa nhận được một bài học, chỉ thấy núi rừng đang quay cuồng trước mặt. **Q.P**

ĐỌC SÁCH

NHỮNG LÁ THƯ TỪ TÂY BAN NHA



Prosper Mérimée là nhà văn theo chủ nghĩa lãng mạn Pháp. Mérimée không chua chát như Voltaire, không lên án tố cáo như Balzac, cũng không lạc quan như Hugo, ông thường viết với tâm thế cảm thông, châm biếm mà nhẹ nhàng, êm ả, lặng lẽ.

Những lá thư từ Tây Ban Nha, một cuốn sách Mérimée viết về đất nước phía Tây Nam châu Âu vừa lãng mạn vừa rất đời hiện thực, trên cái nền của tội lỗi, cái chết và văn hóa của đất nước này.

Tác phẩm gồm sáu truyện ngắn, ở năm truyện đầu, dù không mang yếu tố Tây Ban Nha, thể hiện bức tranh đa chiều về tội lỗi con người và cái chết; truyện ngắn cuối cùng được đặt đúng như tên của tuyển tập, chiếm gần một nửa tổng số trang, được viết dưới dạng những bức thư Mérimée viết cho Giám đốc Tạp chí Paris từ năm 1830 đến 1833. Truyện đã được tái bản vô số lần tại Pháp nhưng lại không được nhiều người biết đến, có lẽ vì sự độc đáo lạ thường của câu chuyện khiến độc giả bất ngờ lẫn hoang mang.

Chủ đề về cái chết và tội lỗi của con người xuất hiện nhiều trong các câu chuyện. Mérimée viết về tội lỗi dưới muôn hình vạn trạng, cả dưới góc độ Kitô lẫn thế tục. Trong đó tội lỗi của con người vẫn còn tính người, là những tội lỗi mà một lúc nào đó, bất cứ người nào cũng có thể thoáng thấy nơi bản thân mình. Tội lỗi ở đây khá đa dạng, có khi nhân vật chính là hiện thân của tội lỗi (chàng Federigo mê bài bạc, Saint-Clair hay ghen tuông), có khi cả câu chuyện là tội lỗi (chiến tranh trong truyện Hạ đôn, hành quyết phạm nhân trong Một cuộc hành quyết).

Với Mérimée, chiến tranh, giết chóc là những điều nên bị loại bỏ khắp nơi trên thế giới, còn tội lỗi của các nhân vật có thể gây ra bất hạnh cho người khác, nhưng cũng có thể không và Mérimée không đóng vai công tố viên tố cáo hay phê phán họ. Chính vì lẽ đó mà cho những tội lỗi của những con người ấy lại dễ chịu, dễ tha thứ, đôi khi còn hài hước trong truyện ngắn của Mérimée.

Trong những câu chuyện tội lỗi ấy luôn có cái chết rình rập. Cái chết thế tục trên chiến trường, cái chết của những phạm nhân bị hành quyết, cái chết mang yếu tố tôn giáo với hình ảnh âm phủ, Pluton và vị Thần Chết – đều là nhân vật trước đi sinh mạng con người – nhưng lại rất đời tốt bụng và cá tính.

Cuối cùng, điểm nổi bật trong tác phẩm này phải nói đến bức tranh Tây Ban Nha lãng mạn mà hiện thực ở truyện ngắn cuối cùng, gồm bốn bức thư của Prosper Mérimée. Được viết ở Madrid, Valencia và Andalousia, các truyện ngắn viết về Tây Ban Nha với những trận đấu bò, những tên cướp, phạm nhân và cả phù thủy.

Tây Ban Nha trong truyện ngắn của Mérimée là đất nước của con người, của ánh mặt trời chói chang, của những con đường đầy bụi bặm và của cả những đam mê nơi mỗi người.

Về phong cách, các truyện ngắn của Mérimée không thiếu những lời châm biếm lạnh lùng mà hài hước khi nói về bản tính của con người:

Đầu đôi khi bị chê là bàng bạc, đến nỗi Victor Hugo phải thốt lên “Khung cảnh phẳng lặng như Mérimée”, thì những truyện ngắn của ông vẫn luôn êm ả, lặng lẽ dù dừng dừng, lạnh lùng. Với văn phong gọn ghẽ, chính xác và gợi hình, Prosper Mérimée đã tạo ra những vũ trụ đẹp như tranh, tô điểm cho các câu chuyện của mình bằng những suy ngẫm về ngôn ngữ hay lịch sử một dân tộc. Song chủ nghĩa hiện thực ở ông không chỉ mang tính tài liệu thuần túy mà trở thành phong nền cho các sự kiện kỳ lạ, có thể khiến người đọc bối rối. Ở điểm này, Mérimée quả thực xứng với danh hiệu bậc thầy nghệ thuật truyện ngắn.

PHƯƠNG UYÊN

chục năm không quen thể hiện tình cảm với con gái lớn, lại có thể viết những dòng thư đầy yêu thương gửi cho con khi cô lấy chồng. Ông lặng lẽ mua chiếc bánh sinh nhật, ngồi đợi con gái thứ ở đầu ngõ, chỉ để nói: “Con hãy tha lỗi cho bố nhé. Bố có được dạy làm bố bao giờ đâu, khi sinh ra, bố cũng chỉ là một người như con thôi mà”. Đó là một người bố hăng hái... biến lợn lành thành lợn què, đơn giản chỉ vì “bố muốn được lo cho các con”.

Và đó là tình bạn thời thơ ấu keo sơn khăng khít của cô bé Duk Sun và bốn cậu bạn hàng xóm đại diện cho năm gia đình của khu phố. Cô bé Duk Sun hồn nhiên nhưng lại mang một trái tim ám áp, cậu kỳ thủ cờ vây Choi Taek vốn là một thiên tài nhưng lại vô cùng khờ khạo trước những công việc đơn giản hằng ngày. Cậu bạn tình nghịch Dong Ryung luôn pha trò quậy phá nhưng lại rất am hiểu về cuộc sống. Anh chàng Jung Hwan có vẻ lạnh lùng nhưng lại rất ân cần, quan tâm mọi người và cuối cùng là cậu lớp trưởng Sun Woo chu đáo, điển trai, là hình tượng của biết bao cô gái.

Họ không chỉ coi nhau là bạn thân, họ gọi nhau là gia đình, nơi chẳng có chỗ cho sự đố kỵ và sự hờn dỗi. Và thậm chí dù là tình địch thì cả Jung Hwan và Taek đều ngậm ngùi im lặng giấu kín nỗi niềm khi biết người kia cũng giống mình.

Cứ thế, họ yêu thương nhau từ khi bé xíu, bảo vệ nhau cho đến khi trưởng thành, nhớ thương nhau khi đã là những người chồng, người vợ. Dù có đi đâu, dù đã lớn lên và tự bước đi trên con đường của riêng mình thì đối với họ nơi thoải mái nhất, nơi vui vẻ nhất vẫn mãi là căn phòng của Taek. Căn phòng đã chứng kiến những năm tháng họ lớn lên cùng nhau, cùng bày trò quậy phá, cùng hẹn nhau nằm dài xem phim đến nỗi chìm trong giấc ngủ từ bao giờ mà không hề biết. Chỉ cần họ ở cùng nhau thì những nỗi buồn đều tan biến trong tích tắc, chỉ còn lại những tiếng cười giòn tan, hồn nhiên như tuổi trẻ...

Và đến tập cuối, khi mọi người đều rời đi khỏi cái ngõ Ssangmun Dong ấy sau hơn hai chục năm như thể nó đã gắn bó với mỗi chúng ta từ lâu vậy. Ca khúc Youth sâu lắng

và trầm buồn, đầy khắc khoải: Thanh xuân của họ chỉ trôi qua trong chốc lát, những điều dang dở cũng chỉ hoá hư vô, để lại những tiếng thở dài tiếc nuối khôn nguôi, những bản tình ca hoài niệm du dương cứ đọng mãi trong tâm trí mỗi người...

Rồi ngày nào đó tuổi thanh xuân tươi đẹp này cũng sẽ rời xa

Tựa như những cánh hoa chóng nở rồi cũng sẽ tàn phai

Tuổi trẻ của tôi trôi qua mỗi đêm trăng

Giống như một bản tình ca đượm buồn

Tôi đưa tay cố giữ lại những tháng ngày đang trôi đi

Nhưng nó chỉ là một nỗi buồn xót xa

Chẳng tha buông tay và bỏ lại tất cả

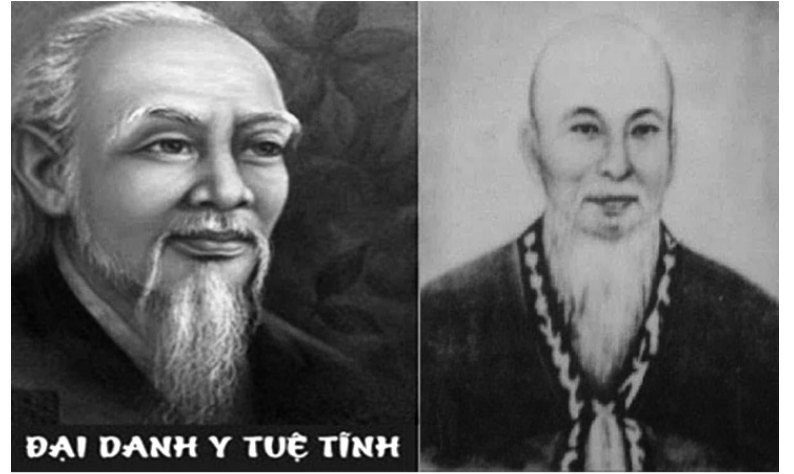
Thời gian đã qua đi như thế

Tôi sẽ tha thứ cho ai đó bỏ tôi lại một mình

Nhưng cả thời gian cũng dần rời bỏ tôi

Tuổi trẻ của tôi trôi qua mỗi đêm trăng là bố mãi nguyện rồi.

MIỄN THẢO



● **Thiền sư - Đại danh Y Tuệ Tĩnh.**

Phong trào trồng cây thuốc nam tại nơi thờ tự và trường học

Thiền sư Tuệ Tĩnh đã xây rất nhiều ngôi chùa và chính các ngôi chùa này là nơi chữa bệnh cứu người. Câu danh ngôn nổi tiếng của Thiền sư Tuệ Tĩnh là: “Nam dược trị Nam nhân” là nền tảng triết lý của nền y học độc lập, tự chủ của nền y học cổ truyền Việt Nam và chỉ rõ mối quan hệ mật thiết giữa con người với môi trường tự nhiên”. Hiện, có không ít các ngôi chùa, trường học, trạm y tế phát động trồng cây thuốc nam.

Thuốc nam ở nơi thờ tự

Trong y học, thuốc nam vô cùng quý giá, rất cần thiết trong việc chữa bệnh. Cùng chung tay bảo vệ cây thuốc nam, nhiều tổ chức, địa phương, trường học, nơi thờ tự có những mô hình hay, thiết thực nhằm bảo tồn và phát triển cây thuốc nam.

Vừa qua, Ban Thường trực Hội đồng Trị sự Giáo hội Phật giáo Việt Nam cùng với Hội Nam y Việt Nam, Chương trình Truyền thông Việt đồng hành cùng doanh nghiệp, Nền tảng không gian số vì sức khỏe cộng đồng và Câu lạc bộ Laicity vừa tổ chức ký kết hợp tác phối hợp các chương trình nhằm kế thừa và phát huy cội nguồn văn hóa Việt Nam và y học cổ truyền tại chùa Quán Sứ (Hà Nội).

Thượng tọa Thích Đức Thiện, Phó Chủ tịch kiêm Tổng Thư ký Hội đồng trị sự Giáo hội Phật giáo Việt Nam nhấn mạnh: “Lịch sử Phật giáo Việt Nam đã thể hiện tinh thần nhập thế sâu sắc. Đặc biệt là nền Phật giáo Trúc Lâm do Đức Vua - Phật hoàng Trần Nhân Tông sáng lập với tư tưởng Cư trần lạc đạo, Hòa quang đồng trần đem triết lý Phật giáo nhập thế vào cuộc đời. Sống với đời sống trần tục mà tu hành Đạo Phật để làm có ích cho cuộc đời, an lạc hạnh phúc cho nhân sinh. Tinh thần nhập thế đó đã tạo ra nhiều thế hệ các thiền sư đồng thời là các lương y, thầy thuốc vĩ đại trở thành các vị tổ sư của nền Nam y cổ truyền Việt Nam. Đó là Đại y Tuệ Tĩnh Thiền sư (1330-1400).

Tại Lễ ký kết Nền tảng không gian số vì sức khỏe cộng đồng đưa ra một số nội dung nhằm phát huy giá trị nhiều bài thuốc nam của Đại danh y Thiền sư Tuệ Tĩnh và một số lương y có bài thuốc giá trị. Các đơn vị sẽ phối hợp thực hiện xây dựng dự án Vinh danh Đại Thiền sư Tuệ Tĩnh là danh nhân văn hóa thế giới; Nghiên cứu và thực hiện chương trình Bảo dưỡng thân tâm hậu COVID-19.

Lễ ký kết hợp tác phối hợp các chương trình nhằm kế thừa và phát huy cội nguồn văn hóa Việt Nam và y học cổ truyền nhằm gìn giữ và phát huy giá trị truyền thống thiêng liêng của người Việt Nam trong tín ngưỡng thờ cúng các Vua Hùng đã trở thành bản sắc văn hóa sâu sắc, đạo lý "uống nước nhớ nguồn" và triết lý tri ân báo ân của Đạo Phật, cũng như phát huy tinh thần nhập thế của Phật giáo tạo nên sức mạnh để dân tộc ta luôn đoàn kết, vượt qua mọi khó khăn, thách thức với tinh thần độc lập, tự chủ và phát huy mọi nội lực để trường tồn.

Nhà báo, nhà nghiên cứu Y học phương đông Nguyễn Thái Hà, Chủ tịch Hội đồng Quản lý kiêm Viện trưởng viện Nghiên cứu, ứng dụng Y học Dân tộc và Dưỡng sinh Việt cho hay: “Giáo hội Phật giáo Việt Nam sẽ phát động phong trào trồng cây thuốc nam trong khuôn viên các chùa, cơ sở tự viện và phổ biến sử dụng các bài thuốc nam của Thiền sư Tuệ Tĩnh trong công tác từ thiện xã hội chăm sóc sức khỏe cộng đồng.

Học sinh chăm sóc “Vườn thuốc nam trường em”

“Vườn thuốc nam trường em” là một trong những công trình măng non được các trường tiểu học háng hái tham gia. Công trình măng non này không chỉ phát huy được hiệu quả của cây thuốc nam trong việc chữa bệnh mà còn góp phần tạo cảnh quan, tăng khoảng không gian xanh, trong lành cho trường học.

Trường Tiểu học thị trấn Di Lăng 1 (Sơn Hà), Trường Tiểu học Trần Phú, Nghĩa Dũng, Trường Tiểu học La Hà Nghĩa Thương (Tư Nghĩa)... ở Quảng Ngãi, mỗi ngày, các em học sinh luôn dành ra 15 phút đầu giờ để nhổ cỏ, tưới nước, chăm chút cho vườn thuốc nam. Vì vậy vườn thuốc của trường lúc nào cũng xanh tốt với hơn 20 loại cây thuốc đủ chủng loại.

Cô Trần Thị Luận - nhân viên y tế của trường cho hay: Trồng được vườn thuốc nam trong trường sẽ rất có lợi. Không chỉ học sinh, giáo viên mà cả những người dân đều có thể sử dụng các loại cây thuốc này để chữa nhiều bệnh như bệnh ngoài da, viêm họng, tiêu chảy, mụn nhọt, đau xương khớp, cảm sốt... Việc xây dựng vườn thuốc nam tại các trường học rất có ý nghĩa trong việc phổ biến kiến thức đông y và có tác động tích cực đến ý thức giữ gìn và bảo vệ sức khỏe của học sinh và giáo viên.

Ở các huyện miền núi, nhiều trường cũng đã xây dựng vườn cây thuốc nam với nhiều loại cây thuốc phục vụ cho việc dạy và học cũng như sơ cứu những trường hợp nhẹ.

Trường THCS Quới Sơn (xã Quới Sơn, huyện Châu Thành, Bến Tre), học sinh có thể đến “Vườn cây thuốc nam” để nhận diện các chủng loại cây đã đề cập trong bài học. Đối với giáo viên giảng dạy môn Sinh học và Công nghệ am hiểu công dụng của từng loại cây trồng sẽ tư vấn chăm sóc sức khỏe cho giáo viên và học sinh từ việc sử dụng các loại thảo dược trên. Đơn cử, học sinh học môn thể dục bị té có thể dùng cây thuốc nam để xử lý vết thương trầy xước. Hay những trường hợp bị cảm nhẹ, viêm họng... đều có thể giúp chữa trị, sơ cấp cứu tại chỗ cho học sinh và thầy, cô giáo.

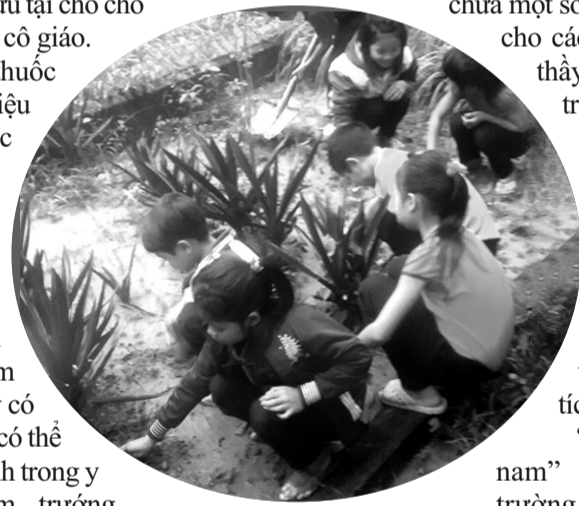
Những cây thuốc nam, cây dược liệu đầu tiên được trồng xuống: sâm nam, mã đề, ngải cứu, sâm quy, sả... được các em chăm bón tưới tốt. Đây được xem là những loài cây có nhiều dược chất, có thể điều trị, chữa bệnh trong y dược như giảm trường bụng, hạ huyết áp, dễ ngủ, giảm mỡ xấu, giải độc gan... Có một số chủng loại cây trồng, giáo viên có thể hái lá đem về nhà nấu canh rất bổ dưỡng cho cơ thể.

Tổ chức Động vật Châu Á phối hợp với Chi cục Kiểm lâm Hà Nội, cùng thầy cô và học sinh Trường Tiểu học Hai Bà Trưng (Phụng Thượng, Phúc Thọ, Hà Nội) trồng các cây thảo dược thay thế mật gấu tại vườn sinh học trong khuôn viên nhà trường. Đây là sự kiện mang ý nghĩa giáo dục nhằm tuyên truyền bảo vệ môi trường, bảo vệ gấu, khi các em học sinh tiểu học, dưới sự hướng dẫn và hỗ trợ của các thầy cô, các chú kiểm lâm và các cô chú bảo vệ động vật - được tự tay xới đất, nhổ cỏ, trồng cây, tưới cây.

Vườn sinh học sẽ là nơi các em học

sinh tìm hiểu về rất nhiều loài cây thông dụng, thân thuộc nhưng vẫn có tác dụng chữa bệnh, hoàn toàn an toàn với con người mà không làm hại tới loài gấu. Khu vườn rộng khoảng 100m2, với 32 cây thuốc, vị thuốc có tác dụng thay thế mật gấu do Trung ương Hội Đông Y Việt Nam biên soạn. Một số cây thuốc rất gần gũi trong đời sống hằng ngày như nghệ, quế, ngải cứu, huyết dụ, mã đề...

Việc đưa cây thuốc nam vào trường học không chỉ cung cấp được nguồn dược liệu tại trường, đáp ứng nhu cầu sơ cứu và chữa một số bệnh thường gặp cho các em học sinh và



● **Các em học sinh Trường TH Trà Sơn chăm sóc vườn thuốc nam.**

Ảnh: LÊ THIÊN NGÂN

thầy, cô giáo trong trường, mà còn tạo cho cảnh quan trường thêm xanh, đẹp. Đây cũng là một trong những mô hình xây dựng “trường học thân thiện, học sinh tích cực”.

“Vườn cây thuốc nam” trong các ngôi trường phát triển tươi tốt, ngày càng thêm nhiều chủng loại. Không

dừng lại chữa trị các bệnh thông thường cho giáo viên và học sinh mà còn có thể thu hoạch sản phẩm từ vườn đem bán gây quỹ hoạt động cho chi đoàn, công đoàn của nhà trường. Thời gian tới nhiều trường sẽ tiếp tục cho các em mở rộng, nhân giống vườn thuốc nam ra xung quanh.

Việc gìn giữ, phát huy vườn thuốc nam tại các nơi thờ tự và trường học là việc làm ý nghĩa bảo tồn và phát huy nền y học cổ truyền trong thời đại 4.0. Ngoài ra, việc làm này giúp ngành Y tế có điều kiện để kết hợp điều trị giữa y học hiện đại và y học cổ truyền, đạt hiệu quả cao trong điều trị bệnh và tiết kiệm chi phí chữa bệnh cho người dân. **BẢO CHÂU**

Y học cổ truyền Việt Nam là một ngành y học nghiên cứu, ứng dụng các kiến thức, kinh nghiệm trong phòng ngừa, chẩn đoán, duy trì, cải thiện, điều trị và phục hồi bệnh thể chất và tinh thần dựa trên các hiểu biết từ y học dân gian, y học phương đông và y học hiện đại. Các vị thầy thuốc nổi tiếng được xem là bậc tổ của nghề y Việt Nam là: Lý Quốc Sư, Hải Thượng Lãn Ông (còn lưu truyền bộ Hải Thượng Y Tông Tâm Lĩnh) và Tuệ Tĩnh (tác giả của câu nói nổi tiếng "Nam dược trị Nam nhân" - thuốc nam dùng chữa bệnh cho người Nam). Y học cổ truyền thường trị những căn bệnh phổ thông như đau lưng, cột sống, tê, đau, mỏi tay chân, ho, sốt, hóc xương cá, mệt mỏi, trúng độc, đầy bụng, bỏng da, trĩ. Bệnh yết hầu và đau mùa vì là những chứng bệnh phổ biến nên cũng có nhiều bài thuốc để chữa trị trong sách cổ. Trong dân gian người chữa bệnh gọi là thầy lang hay ông lang thường là người tự học hay tìm được thầy giỏi mà biết được nhiều bài thuốc hay chứ không có trường dạy riêng nghề thuốc. Trong hệ thống y tế do các bác sĩ chuyên ngành y học cổ truyền phụ trách.

Các quốc gia phát triển trên thế giới có hệ thống an sinh phúc lợi khác nhau dành cho người khuyết tật. Trong khi nguồn kinh phí cho trợ cấp khuyết tật ở Hoa Kỳ khá “khiêm tốn” thì Pháp lại được đánh giá là một trong những quốc gia “hào phóng” nhất với người khuyết tật.

Cơ hội từ đại dịch

Theo tờ báo Washington Post (Mỹ), nhiều lao động khuyết tật ở Hoa Kỳ đã nhận được những cơ hội đáng ngạc nhiên khi đại dịch bùng phát. Việc chuyển sang làm việc tại nhà với thời gian linh hoạt hơn đã khiến người khuyết tật (NKT) có thể chủ động hơn trong công việc bên ngoài môi trường văn phòng truyền thống thông qua công nghệ. Tuy nhiên sau dịch, tính linh hoạt đó đang dần bị mất đi để quay trở lại nếp làm việc như trước đây.

Billie Alexander đến từ thành phố Pittsburgh (bang Pennsylvania) là một nghiên cứu sinh làm việc bán thời gian cho một thư viện công cộng.

Tình trạng thể chất và tinh thần của cô đòi hỏi cô phải nghỉ ngơi vài ngày mỗi khi bệnh tái phát. Alexander cho biết: “Tôi đã làm việc tại nhà hơn một năm từ tháng 3/2020 đến tháng 6/2021. Tôi đã phụ trách tổ chức một số sự kiện trực tuyến khá lớn và thành công”. Tuy nhiên vào tháng sáu, chủ sở hữu lao động đã từ chối cho phép cô tiếp tục làm việc tại nhà và giao lại một số công việc của cô cho các nhân viên khác, cũng như từ chối hầu hết các yêu cầu của cô về chỗ ở, bắt buộc cô phải sử dụng thời gian nghỉ phép có lương của mình cho các cuộc hẹn khám bệnh. Sau đó, Alexander kể từ đó đã kiếm công việc khác mà cô có thể làm việc tại nhà và được trợ cấp chỗ ở.

Một tín hiệu đáng mừng khác trong thời kỳ đại dịch là công nghệ video đã vượt qua thách thức trong việc tạo điều kiện thuận lợi cho mọi thứ, từ hội nghị trực tuyến đến tiệc văn phòng ảo và phỏng vấn việc làm. Marlowe là một người khiếm thính đến từ vùng phía Nam California, cô cũng là một nhà văn và điều phối viên truyền thông. Khi đại dịch bùng phát, Marlowe cho biết, những cuộc họp video trở thành một phần công việc và cô hoàn toàn thoải mái với điều này bởi cô có thể sử dụng các chức năng hỗ trợ như phụ đề để giao tiếp với mọi người dễ hơn. Dù vậy, quá trình đi tìm việc của Marlowe không hề dễ dàng. Marlowe kể lại “một nhà tuyển dụng từng

Đâu là những quốc gia đáng sống với người khuyết tật?



● Nhiều người khuyết tật có khả năng cạnh tranh trong những công việc chuyên môn cao.



● Đại dịch đã khiến nhiều người khuyết tật ở Mỹ tìm ra những cơ hội làm việc mới.

tuyên bố là cực kỳ hào hứng với trình độ của tôi nhưng sau đó lại chặn tôi trên LinkedIn sau khi tôi đề cập đến việc xin trợ cấp nơi ở”.

Olivia Norman sống tại Washington DC và là một người mù mắc bệnh hen suyễn mãn tính. Trong đại dịch, cô đã tìm ra cơ hội cho chính mình, bằng cách xây dựng một trang web thử nghiệm về giới thiệu nghề nghiệp cho những người dùng Internet khiếm thị. Một chức năng trên trang web của cô là chuyển văn bản thành giọng nói. Làm việc trên không gian mạng đồng nghĩa với việc cô sẽ gặp ít rủi ro hơn trong quá trình di chuyển trên các phương tiện công cộng hoặc ngoài đường. Chưa kể, hầu hết các tài xế thường xuyên từ chối phục vụ cô và chú chó dẫn đường của cô.

Cũng giống như Billie và Marlowe, Norman kết thúc hợp đồng lao động trong mùa dịch và cô phải “vật lộn” để tìm việc làm. Các nhà tuyển dụng hầu như đều muốn cắt giảm chi phí,

yêu cầu nhiều hơn về người lao động nhưng với mức lương và trợ cấp thấp hơn, nên cơ hội làm việc cho những NKT như cô còn khó khăn hơn. Norman cũng gặp khó khăn khi tìm những nhà tuyển dụng sẵn sàng để cô gắn bó với lịch làm hoàn toàn từ xa hoặc kết hợp nửa làm việc tại văn phòng nửa từ xa. Với sự hỗ trợ tài chính từ cha mẹ và bảo hiểm y tế, Norman có thể làm việc với tư cách một cố vấn công việc cho người khiếm thị tại một cơ quan phục hồi chức năng ở Washington D.C, đồng thời duy trì trang web của mình. “Mọi thứ trông thật khó với thời điểm ban đầu nhưng tôi cứ làm đi làm lại một lần nữa, rồi một lần nữa, cho đến khi cơ hội mở ra với tôi”, cô nói.

Đâu là những quốc gia “hào phóng” nhất với NKT?

Có hai phúc lợi chính mà NKT ở Hoa Kỳ có thể nhận được. Thứ nhất là bảo hiểm Khuyết tật An sinh Xã hội (SSDI) – được tài trợ thông qua các khoản đóng góp trực tiếp từ lương của người lao động và người sử dụng lao động. Ước tính, khoảng 9 triệu lao động khuyết tật hiện đang nhận SSDI. Theo cơ quan an sinh xã hội nước này, lao động khuyết tật có thể được thanh toán bảo hiểm SSDI với giá trị trung bình 1.140 USD mỗi tháng (tương đương khoảng 26 triệu VND). Tuy nhiên, mức bảo hiểm này vẫn thấp hơn nhiều so với mức chi trả của các nước tiên tiến khác, khiến Hoa Kỳ chỉ xếp thứ 30 trong số 34 quốc gia giàu có. Mặt khác, Hoa Kỳ cũng thường xếp hạng chót trong hệ thống các quốc gia phát triển về tỷ lệ

phần trăm GDP dành cho trợ cấp khuyết tật.

Thu nhập An sinh Bổ sung (SSI) là loại trợ cấp khuyết tật thứ hai, được thiết kế nhằm đáp ứng những nhu cầu cơ bản của những NKT nghèo nhất. Được biết, có khoảng 5 triệu người trong độ tuổi lao động xét nhận trợ cấp bổ sung, cùng với đó là khoảng 1,3 triệu trẻ em khuyết tật. Trung bình, những người trưởng thành trong độ tuổi lao động hưởng SSI sẽ nhận được 525 USD mỗi tháng (tương đương khoảng 12 triệu VND) và phần lớn đó là nguồn thu nhập duy nhất của họ. Có một số người được trả trợ cấp tàn tật thông qua bảo hiểm y tế công cộng nhưng tiêu chí đủ điều kiện khác nhau giữa các tiểu bang.

Theo tờ Guardian (Anh), hệ thống phúc lợi dành cho NKT của Hoa Kỳ được đánh giá là “khá khiêm tốn” so với nhiều quốc gia phát triển khác. Đồng thời, hệ thống này cũng được coi là “ngghiêm ngặt nhất trong toàn bộ các nước phát triển” nhằm ngăn chặn những người giả mạo làm NKT để trục lợi. Theo một thống kê, cứ năm người Mỹ thì có một NTK (trên dân số khoảng 320 triệu người).

Có thể thấy rõ điều này khi đặt lên “bàn cân” để so sánh với nước Pháp – đất nước được đánh giá là có hệ thống an sinh

xã hội cho NKT tương đối “hào phóng” trong khối quốc gia phát triển. Trợ cấp cho NKT được điều chỉnh theo mức lương trung bình của cá nhân trong khoảng thời gian 10 năm. Nếu đối tượng NKT có thể làm việc, mức trợ cấp rơi vào khoảng 30% mức lương trung bình của người đó trong suốt một thập kỷ, dao động từ 282 – 951 euro mỗi tháng (7-23,5 triệu VND). Nếu NKT không còn khả năng làm việc, tỷ lệ cao hơn là 50% được áp dụng, ước tính có thể lên tới 1.585 euro (39,3 triệu VND). Những NKT không thể làm việc và cần được chăm sóc cũng sẽ nhận được quyền lợi tương tự như nhóm thứ hai. Tuy nhiên, người chăm sóc cũng sẽ nhận được khoảng 1.100 euro mỗi tháng (27 triệu VND).

Người trưởng thành khuyết tật chưa bao giờ làm việc có thể yêu cầu trợ cấp hàng tháng từ 403 euro (10 triệu VND) cho một người đến 666 euro (16,5 triệu VND) cho một cặp vợ chồng, trong điều kiện họ không có một nguồn tài chính nào trên 800 euro/tháng/người. Nếu người tàn tật đã làm việc dưới một năm và hạn chế về nguồn lực, họ còn có thể yêu cầu các quyền lợi về nhà ở. Trợ cấp dành cho NKT cũng được cung cấp cho các bậc cha mẹ đang chăm sóc trẻ em khuyết tật dưới 20 tuổi đang sống tại nhà. Khoản trợ cấp chi trả cho chi phí giáo dục, công việc của người chăm sóc.

Tuy nhiên, cũng không thể phủ nhận một số lợi ích nhất định từ chế độ an sinh, phúc lợi “khiêm tốn” tại Hoa Kỳ. Theo chia sẻ của nhiều NKT ở xứ sở cờ hoa, mặc dù có nhiều rào cản để tiếp cận với công việc, đại đa số NKT không nhận được quá nhiều trợ cấp từ chương trình dành cho NKT. Chính vì vậy, họ vẫn phải “vật lộn” để kiếm kế sinh nhai. Nhưng cũng nhờ vậy, nhiều NKT chia sẻ rằng họ cảm thấy tự lập hơn và không tự ti khi tham gia vào thị trường lao động bởi họ không trở thành “gánh nặng” của hệ thống an sinh xã hội. Nhiều NKT vẫn học đại học, thậm chí trở thành nghiên cứu sinh với những chuyên ngành khó hơn để có thể làm việc tại những công ty, viện nghiên cứu danh giá hơn, có tính cạnh tranh cao hơn. **DIỆU BẢO**

Công ty Gallup (Hoa Kỳ) đã khảo sát trên 150 quốc gia để tìm ra những quốc gia nào “hoan nghênh nhất” đối với những NKT về trí tuệ. Khái niệm về khuyết tật trí tuệ được dựa trên địa nghĩa của Thế Vận hội dành cho NKT (Paralympic Games), tức là những người đáp ứng ba tiêu chí sau: Chỉ số IQ dưới 70-75, hạn chế đáng kể trong ít nhất 2 lĩnh vực kỹ năng, biểu hiện khuyết tật xuất hiện trước 18 tuổi. Theo đó, các quốc gia được đánh giá đáng sống nhất đối với những NKT trí tuệ bao gồm: Hà Lan, New Zealand, Đức, Anh, Áo, Pháp, Uruguay, Tây Ban Nha, Canada, Thụy Điển, Hoa Kỳ...

Tình yêu “khổng lồ” của cặp vợ chồng “hạt tiêu”

Trong cuộc đời mỗi người, tìm được người mình yêu và họ cũng yêu mình đã là điều vô cùng hạnh phúc. Nhưng còn hạnh phúc hơn cả, khi tình yêu hai người dành cho nhau đã tạo nên những điều phi thường. Đó là câu chuyện tình yêu khiến nhiều người ngưỡng mộ của cặp vợ chồng “hạt tiêu” Văn Hùng và Diễm My.



▲ Bức ảnh kỷ niệm 1 năm ngày cưới của cặp vợ chồng “hạt tiêu”

Hình ảnh đám cưới anh Văn Hùng và chị Diễm My. ▶



Cô gái bé nhỏ vượt hàng ngàn cây số và tình yêu cuộc đời mình

Câu chuyện “cổ tích” tình yêu của anh Văn Hùng và chị Diễm My là minh chứng cho một tình yêu vượt mọi rào cản. Dù cả hai đều có khiếm khuyết về ngoại hình, chiều cao nhưng hai tâm hồn đẹp cùng với một chuyện tình hạnh phúc đã làm nên những điều phi thường và tạo động lực cho nhiều người có hoàn cảnh khó khăn vươn lên trong cuộc sống.

Anh Nguyễn Văn Hùng (SN 1988, quê ở huyện Nam Đàn, Nghệ An) chỉ cao 1m20, nặng 20kg và vợ là chị Lê Thị Diễm My (SN 1988, quê ở huyện Ninh Phước, Ninh Thuận) cao 1m18, nặng 18kg là hai nhân vật chính trong câu chuyện tình yêu đầy ngưỡng mộ. Không giống như bao người bình thường khác, vì căn bệnh thiếu hoóc môn sinh trưởng nên hai người đều có cơ thể và khuôn mặt như trẻ em dù đã ngoài 30 tuổi.

Về phía anh Hùng, sau khi tốt nghiệp THPT, được sự giúp đỡ của người dì, anh vào Đồng Nai theo học trung cấp tin học. Anh vừa học vừa làm thêm những công việc như gia sư, sửa máy tính,... để tự mình trang trải cuộc sống và tiết kiệm để học liên thông lên cao đẳng.

Dấu mốc thay đổi cuộc đời anh Hùng có lẽ là vào năm 2011, khi anh được gặp những người có cùng cảnh ngộ với mình ở Trung tâm Nghị lực sống. Sau khi được tiếp xúc, trò chuyện, sẽ chia sẻ với những tấm gương nghị lực như Hiệp sỹ công nghệ thông tin Nguyễn Công Hùng, chị Thảo

Vân và nhiều bạn khuyết tật khác đã khiến anh có thêm niềm tin, sự lạc quan và niềm hy vọng.

Cũng từ đó, công việc của anh dần có sự chuyển biến rõ rệt. Năm 2012, anh Hùng được nhận vào làm ở bộ phận hành chính văn phòng, rồi làm giáo viên tin học của trung tâm ở Hà Nội. Hàng ngày, thầy giáo “hạt tiêu” tận tình lên lớp, nhiệt huyết với từng giờ dạy, truyền tri thức và cảm hứng sống cho bao học viên khuyết tật.

Ngoài công việc chính, anh còn làm thêm cho công ty nước ngoài, làm MC chương trình “Cuộc sống tươi đẹp” trên VTV4, tham gia dự án “Truyền thông thu hẹp khoảng cách”, là thành viên dàn hợp xướng đa dạng do Viện Nghiên cứu, Kinh tế và Môi trường (iSEE) tổ chức, tham gia các hoạt động thiện nguyện... Từ một người rụt rè, mặc cảm tự ti với khiếm khuyết của bản thân giờ đây anh Hùng đã chững chạc, tự tin hơn bao giờ hết và trở thành người truyền cảm hứng, nghị lực sống cho nhiều người khác.

Và chính bản lĩnh đó của anh Hùng đã tạo nên cơ duyên giúp hai tâm hồn đồng điệu cùng ươm mầm hạnh phúc. Chị Diễm My tình cờ biết anh qua một chương trình về người khuyết tật trên truyền hình. Cảm phục ý chí, tài năng của chàng thanh niên có cùng cảnh ngộ với mình. Chị đã tìm cách liên hệ, kết bạn với anh qua Zalo, Facebook.

Anh Hùng cũng chính là người đã giúp đỡ chị My ra Hà Nội học nghề chỉnh sửa ảnh. Anh từng chia sẻ trong một bài phỏng vấn: “Ban đầu là bạn bè đồng cảnh ngộ nên chia sẻ, động viên

nau. Biết My có hoàn cảnh gia đình khó khăn, làm việc thủ công mỗi tháng chưa đầy 2 triệu đồng nên tôi nghĩ muốn giúp em học nghề, tìm được việc làm ổn định”.

Nhưng đối với chị My, chị biết đó không chỉ là tình cảm mến mộ đơn thuần, mà dần hình thành tình yêu đôi lứa lúc nào không hay. Chị luôn chủ động trong chuyện tình cảm, quyết định ra Hà Nội học nghề cũng chủ yếu là vì muốn gần anh Hùng. Song đã có một khoảng thời gian chị bị từ chối, anh chỉ coi chị là bạn và lãng tránh tình cảm khiến chị vô cùng tủi thân.

Không bỏ cuộc, cô gái nhỏ bé nhưng mang trong mình khát khao hạnh phúc cháy bỏng đã quyết tâm theo đuổi, hàng ngày quan tâm, động viên anh Hùng bằng những hành động nhỏ nhất, chia sẻ cùng anh những vui buồn hàng ngày. “Lửa gần rơm lâu ngày cũng bén”, anh Hùng đã nhìn thấu tâm chân tình của cô bạn. Cứ thế duyên số đưa hai tâm hồn đồng điệu, thấu hiểu số phận của nhau cùng ươm mầm hạnh phúc.

Tuy vậy, con đường tình yêu của hai anh chị gặp không ít trở ngại, từ ánh mắt tò mò, lời dị nghị của những người xung quanh. Anh Hùng từng kể: “Mỗi lần đi chơi nơi công cộng, lỡ có quảng vai, khoác tay nhau thì ngay lập tức bị đàm tiếu “Trẻ ranh, mới tý tuổi đầu đã bày đặt yêu đương” vì thấy cả hai đứa chỉ như học sinh lớp 1”.

Cho đến sự ngăn cản của gia đình – “rào cản” lớn nhất lúc bấy giờ. Bố mẹ anh Hùng không muốn anh gán bó cuộc đời này với chị My, bố mẹ lo cho tương

lai của hai đứa, rồi chuyện con cái mai sau sẽ thế nào, ai bù đắp được cho ai? Nhưng tình yêu “khổng lồ” của cặp đôi “hạt tiêu” đã chiến thắng mọi rào cản. Anh Hùng nhận ra rằng, tình yêu chị My dành cho mình quá lớn, tấm chân tình của chị anh không thể làm nger nên anh quyết vượt qua những rào cản, điều tiếng để đến với nhau.

Mối tình của hai người kéo dài 3 năm trước khi quyết định về chung một nhà vào tháng 11/2019 bên cạnh sự ủng hộ, chúc mừng của hai bên gia đình, bạn bè. Đám cưới của anh chị cũng là minh chứng cho mọi người thấy dù có ngoại hình nhỏ bé nhưng tình yêu anh Hùng, chị My hay bất cứ ai cũng có quyền mưu cầu hạnh phúc và có cơ hội để có được mái ấm gia đình của riêng mình.

Điều phi thường của yêu thương

Đã hơn hai năm kể từ khi về chung một nhà, cuộc sống hôn nhân của cặp vợ chồng “hạt tiêu” vẫn luôn vui vẻ, hạnh phúc. Sau khi kết hôn, anh Hùng vẫn đi dạy học, chị My làm chỉnh sửa ảnh. Dù cuộc sống mưu sinh có phần vất vả, nhưng tình yêu, sự đồng hành, sẽ chia sẻ với nhau chính là động lực để anh chị tiếp tục vươn lên trong cuộc sống và làm nên những điều phi thường mà không phải ai cũng làm được.

Thời điểm một năm trước khi dịch bệnh COVID-19 bùng phát, anh Hùng và chị My không đi làm được, tương chừng như cuộc sống sẽ khó khăn hơn nhưng đây lại là cơ hội khiến hai vợ chồng bén

duyên sang một lĩnh vực hoàn toàn mới...

Rảnh rỗi, hai vợ chồng tập tành làm kênh Youtube. Vốn chỉ để giao lưu, học hỏi cũng như chia sẻ cuộc sống của hai vợ chồng, video chủ yếu xoay quanh những câu chuyện đời sống hàng ngày, xen lẫn những màn troll vợ rất hài hước. Nhưng không ngờ, nhận được sự đón nhận và ủng hộ của mọi người, anh chị không chỉ trở nên nổi tiếng mà còn có thể kiếm tiền. Đây cũng là nguồn thu nhập khiến cuộc sống thoải mái hơn trước, có muốn mua gì, ăn gì cũng không cần đắn đo nhiều.

Giờ đây, công việc của hai người đã thay đổi ít nhiều so với trước. Hiện anh Hùng không đi dạy trọn thời gian và nhận lương của Trung tâm Nghị lực sống nữa, mà chuyển qua làm hỗ trợ, tình nguyện dạy không lương tại trung tâm. Hai vợ chồng tập trung phát triển thương hiệu kênh “Thầy Giáo Tí Hon” trên các nền tảng như Youtube, Facebook, Tiktok... Đến nay, sau gần 2 năm hoạt động, kênh Youtube và trang Facebook “Thầy Giáo Tí Hon” đã có hơn nửa triệu người theo dõi, còn tài khoản Tiktok cũng có hơn 1,4 triệu người.

Đối với vợ chồng anh Hùng, chị My, kênh “Thầy Giáo Tí Hon” không chỉ là thương hiệu kiếm tiền mà còn là nơi để anh chị truyền tải đến mọi người, đến cộng đồng, xã hội thông điệp yêu thương, để mọi người xung quanh hiểu rõ hơn về cuộc sống của người khuyết tật. Dù ở trong hoàn cảnh nào họ vẫn lạc quan để vươn lên trong cuộc sống.

Và cuối cùng, sau bao nhiêu cố gắng, hai vợ chồng cũng đã đến lúc “hái quả”, sau khoảng thời gian thuê nhà thì ước mơ mua được căn nhà của riêng mình đã thành sự thật. Dù đây là một quyết định không dễ dàng vì khó khăn tài chính nhưng may mắn nhờ anh em, bạn bè động viên, giúp đỡ bằng cách cho vay không lấy lãi, anh Hùng và chị My đã mạnh dạn chốt mua căn nhà vào cuối năm 2021.

Căn chung cư rộng 75m2, gồm phòng khách, bếp và 3 phòng ngủ đã được vợ chồng anh Hùng sửa chữa, làm nội thất vừa đảm bảo yếu tố thẩm mỹ, vừa phù hợp với chiều cao của cặp đôi để tiện sinh hoạt hàng ngày. Việc sở hữu căn nhà thực sự là của mình đã khiến cả anh Hùng và chị My đều hạnh phúc không nói nên lời. Dù vẫn còn phải vay mượn nhưng ngôi nhà chính là điều phi thường của yêu thương, là cột mốc lớn để anh chị cố gắng, tiếp tục vươn lên trong cuộc sống.

Có thể thấy, trong cuộc sống muôn trùng những khó khăn, tình yêu giống như những nét chấm phá màu hồng, tô điểm cho đời thêm đẹp, thêm vui. Tình yêu cũng là tình cảm tuyệt vời nhất, đem lại nhiều điều hạnh phúc và phi thường cho mỗi người... **LINH CHI**

Có bao nhiêu cuộc đời “sống để dạ, chết mang theo”?

Có lẽ người khởi đầu cho phong trào #Metoo tại Việt Nam là biên đạo múa Phạm Lịch. Việc quyết định lên tiếng tố nam ca sĩ Phạm Anh Khoa trực tiếp gạ tình hay có những hành động không đúng đắn khi Phạm Lịch tham gia cuộc thi “Trời sinh một cặp” với tư cách thí sinh đã trở thành cú sốc văn hóa vào thời điểm năm 2018.

Với thế giới, chuỗi chiến dịch #Metoo được tích cực vận động và ủng hộ các nạn nhân can đảm lên tiếng về quấy rối và bạo lực tình dục từ năm 2017. Ở Việt Nam, #Metoo được đánh giá là khá lặng lẽ là bởi các nạn nhân luôn lựa chọn cách im lặng chịu đựng vì không muốn gặp những “phản ứng ngược” hay lo sợ thanh danh bị tổn thất.

“Tôi có chia sẻ với mẹ câu chuyện này. Mẹ đã quyết liệt không ủng hộ tôi nói ra và năn nỉ hãy bỏ qua đi”. Cô cũng bày tỏ mình hoàn toàn hiểu tâm lý của mẹ khi bà không muốn thấy con gái bị thương tổn trước những búa rìu dư luận chĩa vào mình, nhất là cô không phải là người nổi tiếng, hay có đôi chân vững chắc trong giới giải trí hỗn độn này. Với Phạm Lịch, cô không hề mong muốn lấy câu chuyện này làm bàn đạp cho sự thăng tiến hay tên tuổi được chú ý hơn, mà là để “đòi lại cho showbiz môi trường trong sạch, đặc biệt là nghệ sĩ nữ cần phải được bảo vệ”. Đồng tình trước hành động của cả Nga My lẫn Phạm Lịch, Lý Phương Châu, một vũ công nổi tiếng và có thời gian hoạt động lâu năm trong nghề bức xúc thừa nhận, còn rất nhiều nạn nhân bị gạ tình trong showbiz...

Tiến sỹ Khuất Thu Hồng, Viện trưởng Viện Nghiên cứu phát triển xã hội (ISDS) nhận định: Có rất nhiều lý do khiến nạn nhân phải im lặng. Và im lặng. Đáng sợ hơn những gì chúng ta biết bởi hầu hết nạn nhân không chắc chắn về cách xử lý. Cứ như vậy, nhiều người tiếp tục chịu đựng những sự dày vò khi vẫn đang mãi loay hoay tìm kiếm cách để nói ra.

Nghịch ngả hơn, “hung thù” thật sự đôi khi chính là dư luận, như một lẽ thường tình là họ chỉ nói lên những gì bản thân nghĩ nhưng chưa bao giờ đặt mình vào vị trí của người khác. Điều này khiến những tuyệt vọng bởi ghê sợ, tủi hổ của các nạn nhân vô tình lọt thỏm trước những lời bàn luận độc hại từ cộng đồng.

Còn nhớ, năm 2015 cháu gái 15 tuổi ở Đồng Nai đã phải uống thuốc sâu tự tử vì bạn trai tung clip nhạy cảm của cháu lên mạng và cả cộng đồng xông vào bêu rếu cháu. Năm 2017 cháu bé 13 tuổi ở Cà Mau tố cáo gã hàng xóm xâm hại cháu nhưng điều tra lại kết luận hẳn vô tội, cháu bị mang tiếng với xóm làng nên uất ức uống thuốc sâu tự vẫn. Cháu bé không chết vì bị tên hàng xóm hãm hại nhưng lại bị giết bởi dư luận xã hội.

CHUYỆN DÀI – xin đừng đổ lỗi!

Có đàn ông Việt nào sẵn sàng cưới một phụ nữ đã từng bị cưỡng bức và đã phải trải qua những ồn ào? Người con nào sẽ chịu đựng nỗi nếu thiên hạ xì xào câu chuyện mẹ mình bị người ta cưỡng bức? Đừng đẩy nạn nhân đến đường cùng bằng những lời đổ lỗi dù vô tâm hay cố ý...



● Phong trào #Metoo nhằm kêu gọi các nạn nhân của bạo hành tình dục lên tiếng và đang ngày càng trở nên phổ biến ở Việt Nam và nhiều nước trên thế giới... (Ảnh minh họa)



● Cảnh trong phim Giải hạn, từ những năm 90, người phụ nữ làng quê Việt đã quyết liệt chống lại quấy rối tình dục.



● Ảnh minh họa.

Phụ nữ trường thành có thể bị quấy rối bởi đồng nghiệp, sếp, đối tác và cả những người không quen biết, ở văn phòng, công sở, nhà máy, bãi gửi xe, nhà vệ sinh công cộng... Họ có thể bị trêu ghẹo, tán tỉnh, sàm sỡ, sờ soạng, thậm chí bị tấn công tình dục. Hầu như nạn nhân không được thông cảm, giúp đỡ bởi bất kỳ ai. Nhiều người đã tự nhủ “sống để bụng, chết mang theo”.

Xin đừng đổ lỗi hay nói lời “cay đắng”

Tiến sỹ Khuất Thu Hồng bày tỏ, đổ lỗi cho nạn nhân là ngăn

chặn nỗ lực đi tìm công lý và đẩy nạn nhân đến chỗ tuyệt vọng. Đừng đẩy nạn nhân đến đường cùng bằng những lời đổ lỗi dù vô tâm hay cố ý. Nếu không thể giúp, nếu không muốn đồng hành với họ thì cũng đừng làm họ khổ đau hơn.

“Trong cuộc nghiên cứu về quấy rối tình dục (QRTD) mà tôi thực hiện năm 1999, các nạn nhân của QRTD cũng trải qua những cảm giác như tôi. Kết quả nghiên cứu cho thấy, phụ nữ ở độ tuổi nào cũng có thể là nạn nhân của QRTD, bất kể hình thức của họ ra sao. Nữ sinh có thể bị quấy

rối bởi bạn bè, thầy giáo hoặc những kẻ xa lạ. Phản ứng của cha mẹ khi nghe con gái kể lại thường là mắng mỏ, chất vấn hoặc cảm đoán. TS Khuất Thu Hồng cho hay: “Tôi kể lại những trải nghiệm tồi tệ và kết quả nghiên cứu của tôi như một câu trả lời cho những bình luận của một số bạn trên mạng xã hội về những nạn nhân của bạo lực tình dục (BLTD) kể cả các cô gái trong giới showbiz. Có bạn khuyên là các bạn gái nên bớt khiêu khích, bớt ăn mặc khêu gợi, đừng tạo cơ hội cho kẻ quấy rối... thì sẽ không bị quấy rối, bị

cưỡng ép. Có người còn nghi ngờ rằng các cô gái cố tình tạo scandal để được nổi tiếng. Không ít người cho rằng vụ việc có gì đâu mà làm âm ỉ lên...

Trải nghiệm bị quấy rối, bị xâm hại cực kỳ tồi tệ. Nhưng có lẽ không đáng sợ bằng sự đổ lỗi của dư luận. Đó là những nhận xét kiểu như “muốn nổi tiếng hay sao mà sau bao nhiêu năm mới mở miệng?”; “không có lửa làm sao có khói?; hay “Tại anh tại ả, tại cả đôi bên”... Nhiều người phụ nữ bị giầy vò bởi cảm giác sợ hãi, tủi hổ, tức giận trong nhiều năm song không dám chia sẻ với ai việc mình bị quấy rối hay xâm hại tình dục vì lẽ đó. Tôi không phải là ngoại lệ. Mãi sau này, khi đã nghiên cứu về chủ đề này, đã dày dặn hơn với cuộc đời tôi mới hiểu là mình không có lỗi và thôi tự trách móc bản thân.

Bà cho biết: “Tất cả nạn nhân của quấy rối hay xâm hại tình dục đều rất khó lên tiếng, không riêng ở Việt Nam mà trên thế giới cũng vậy. Gần đây ở nhiều nước phương Tây với phong trào “me too”, đã góp phần khuyến khích phụ nữ công khai sự quấy rối và bạo hành tình dục trên mạng xã hội, qua đó nhắc nhở mọi người về tầm quan trọng của vấn đề. Còn ở Việt Nam, các nghiên cứu của tôi cho thấy tiếng nói của nạn nhân dù đã vang lên nhiều hơn so với trước song vẫn còn ít ỏi so với thực tế. Một thống kê cho thấy 90% phụ nữ là nạn nhân bị bạo hành gia đình ở Việt Nam không tìm đến bất kỳ sự giúp đỡ chính thức nào. Xã hội cần thay đổi góc nhìn về vấn đề này. Trong đó điều tiên quyết là tránh xu hướng đổ lỗi cho nạn nhân.

Hãy để những người phụ nữ lên tiếng và cơ quan chức năng đưa ra kết luận. Cách tiếp cận đổ lỗi cho nạn nhân vô hình trung bịt miệng và làm nản lòng những người muốn đấu tranh vì một xã hội an toàn, lành mạnh cho tất cả mọi người, và thậm chí, có thể cản trở luật pháp và những người thực thi pháp luật”, TS Khuất Thu Hồng nhấn mạnh...

Thực tế, với phụ nữ, dù thời gian có trôi qua bao lâu, nhưng cảm giác ghê sợ khi bị cưỡng bức bởi người đàn ông xa lạ, hay người đàn ông họ không yêu, sẽ luôn là những ám ảnh ghê sợ, tủi nhục. Cảm giác kinh hoàng và sự hoảng loạn ấy, họ mang theo suốt cuộc đời mình, trong nỗi tuyệt vọng sâu thẳm... **NGUYỄN MỸ**

Luật sư Đỗ Ngọc Thanh, Đoàn Luật sư TP HCM: cho biết, quấy rối tình dục là sử dụng các hành vi, lời nói với người khác mà không được sự đồng thuận. Hiến pháp Việt Nam đã minh định: “Mọi người có quyền bất khả xâm phạm về thân thể, được pháp luật bảo hộ về sức khỏe, danh dự và nhân phẩm; không bị tra tấn, bạo lực, truy bức, nhục hình hay bất kỳ hình thức đối xử nào khác xâm phạm thân thể, sức khỏe, xúc phạm danh dự, nhân phẩm”. Tuy nhiên, hành vi quấy rối tình dục chưa được quy định trong Pháp luật hình sự Việt Nam, việc xử lý hành vi quấy rối tình dục mới chỉ dừng lại ở hình thức xử phạt vi phạm hành chính từ 2.000.000 đồng đến 3.000.000 đồng khi có hành vi khiêu khích, trêu ghẹo, xúc phạm, lăng mạ, bôi nhọ danh dự, nhân phẩm của người khác, trừ trường hợp có lời nói, hành động đe dọa, lăng mạ, xúc phạm danh dự, nhân phẩm người thi hành công vụ; và các hành vi Hành vi xúc phạm danh dự, nhân phẩm của thành viên gia đình quy định tại Điều 54 Nghị định 144 2021. Phạt tiền từ 5.000.000 đồng đến 8.000.000 đồng đối với một trong những hành vi

sàm sỡ, quấy rối tình dục; Khiêu dâm, kích dục ở nơi công cộng; Buộc xin lỗi công khai trừ trường hợp nạn nhân có đơn không yêu cầu.

Ngoài ra, hành vi quấy rối tình dục đã được quy định trong Bộ luật Lao động năm 2019, có hiệu lực thi hành từ ngày 01/01/2021, cụ thể: Tại khoản 9 Điều 3 Bộ luật Lao động năm 2019 quy định: “Quấy rối tình dục tại nơi làm việc là hành vi có tính chất tình dục của bất kỳ người nào đối với người khác tại nơi làm việc mà không được người đó mong muốn hoặc chấp nhận.”. Tuy nhiên, quấy rối tình dục không nhằm thỏa mãn tình dục của người quấy rối, nên không xử lý hình sự được vì Luật chưa có quy định, kể cả nạn nhân là trẻ em. Đây là lỗ hổng pháp lý. Tuy nhiên, nếu hành vi quấy rối tình dục trẻ em mà đủ các dấu hiệu của tội dâm ô, thì sẽ bị truy cứu trách nhiệm hình sự đối với hành vi dâm ô với người dưới 16 tuổi. Hành vi dâm ô thể hiện ở việc tiếp xúc cơ thể để tìm kiếm cảm giác khoái lạc. Đây cũng là một dạng của hành vi quấy rối, nhưng mục đích để thỏa mãn nhu cầu hay kích thích tình dục”.

Truy tố đường dây đánh tráo sổ đỏ, chiếm đoạt hàng chục tỷ đồng

Thông qua các trang web mua, bán bất động sản, cựu cán bộ công an cùng đồng bọn tìm hiểu thông tin về chủ đất rồi liên hệ, giả là người mua đất. Sau đó, nhóm người này đã lợi dụng sơ hở của chủ đất, đánh tráo sổ đỏ, thực hiện màn lừa đảo tinh vi, chiếm đoạt hàng chục tỷ đồng của nhiều người.

Cần tiền ăn tiêu, cựu cán bộ công an “giăng bẫy” làm liều

VKSND Tối cao vừa ban hành cáo trạng truy tố 11 bị can trong đường dây lừa đảo chiếm đoạt tài sản do Vũ Quý Lâm (SN 1986, ở xã Yết Kiêu, huyện Gia Lộc, tỉnh Hải Dương, nguyên cán bộ ngành Công an, đã bị loại ngũ tháng 1/2020) và đồng phạm thực hiện.

Theo đó, 11 bị can bị truy tố về tội “Lừa đảo chiếm đoạt tài sản”, “Làm giả giấy tờ của cơ quan, tổ chức”. Họ gồm Nguyễn Mạnh Cường (SN 1986), Nguyễn Thị Hậu (SN 1969), Lưu Thị Lượng (SN 1957), Vũ Xuân Thắng (SN 1976), Nguyễn Đình Kiên (SN 1958), Dương Thị Hòa (SN 1972) đều ở huyện Sóc Sơn, Hà Nội; Nguyễn Thị Phúc (SN 1970, ở quận Hai Bà Trưng, Hà Nội); Đinh Đức Hiệp (SN 1953, ở Vĩnh Phúc); Ngô Thị Bạch Vân (SN 1950), Lê Thu Thảo (SN 1974) đều ở quận Ba Đình, Hà Nội và Phạm Văn Đồng (SN 1990, ở huyện Hoài Đức, Hà Nội).

Theo cáo trạng, do cần tiền để ăn tiêu và sử dụng vào mục đích cá nhân nên trong thời gian từ năm 2018 đến năm 2020, Vũ Quý Lâm đã chủ mưu cùng đồng phạm thực hiện nhiều vụ lừa đảo chiếm đoạt tài sản của các cá nhân, tổ chức trên địa bàn TP Hà Nội để chiếm đoạt tổng số tiền gần 23 tỷ đồng.

Cụ thể, thông qua các trang web mua, bán bất động sản như chotot.com, batdongsan.com... Lâm tìm hiểu thông tin về chủ sở hữu Giấy chứng nhận quyền sử dụng đất (GCNQSDĐ) cần bán. Sau đó, Lâm tự liên lạc và giới thiệu bản thân tên là Hoàng, giả là người đi mua đất rồi yêu cầu chủ đất chụp ảnh GCNQSDĐ gửi cho mình. Khi có hình ảnh sổ đỏ, Lâm đã lấy thông tin, làm sổ giả tương tự.

Quá trình tiếp cận với chủ đất, Lâm lợi dụng sơ hở của chủ đất, tráo sổ đỏ giả lấy sổ đỏ thật. Sau đó, Lâm bàn bạc, phân công các đối tượng là Lưu Thị Lượng, Nguyễn Mạnh Cường, Nguyễn Thị Phúc... làm giả giấy tờ tùy thân (Giấy chứng minh nhân dân, Sổ hộ khẩu (CMND, SHK)... của chủ đất bằng thủ đoạn chụp ảnh chân dung và lấy dấu vân tay ngón trỏ phải, trái của các đồng phạm rồi ghép với



● Ảnh minh họa

thông tin cá nhân của chủ đất để làm giả giấy CMND... Sau đó những người này giả danh là chủ đất ký hợp đồng chuyển nhượng cho người khác nhằm mục đích chiếm đoạt tiền.

Bên cạnh đó, Lâm cùng đồng bọn còn sử dụng thủ đoạn giới thiệu bản thân có khả năng vay tiền được hưởng lãi suất thấp tại ngân hàng bằng hình thức thế chấp sổ đỏ. Sau khi người vay tiền đưa cho Lâm sổ đỏ, Lâm bàn bạc và phân công đồng bọn làm giả giấy tờ tùy thân của chủ đất rồi giả danh, ký Hợp đồng chuyển nhượng cầm cố hoặc ủy quyền cho người khác nhằm mục đích chiếm đoạt tiền.

Ngoài ra, Lâm còn bàn bạc, phân công Dương Thị Hòa và một số đối tượng khác làm giả giấy tờ tùy thân của chủ đất để Hòa giả danh ký Hợp đồng đặt cọc, hứa hẹn chuyển nhượng bán cho người khác nhằm mục đích chiếm đoạt tiền.

Bằng các thủ đoạn nêu trên, Lâm và đồng phạm đã lừa đảo chiếm đoạt GCNQSDĐ và tiền của 11 cá nhân và một ngân hàng.

Màn lừa đảo tinh vi có một không hai

Theo cáo trạng, năm 2011, vợ chồng bà Nguyễn Thị Luân (SN 1966, ở Tây Hồ, Hà Nội) có thửa đất ở phường Bồ Đề (quận Long Biên, Hà Nội). Mảnh đất này đứng tên chồng bà Luân là ông Trần Quốc Bình.

Do không có nhu cầu sử dụng nên đầu tháng 1/2019, vợ chồng bà Luân nhờ cháu họ rao bán thửa đất này trên các trang mạng Internet. Khoảng cuối tháng 10/2019, Lâm biết được thông tin trên nên gặp, trao đổi với bà Luân về việc mua bán.

Khi gặp nhau, Lâm giới thiệu mình tên là Hoàng, hứa hẹn sẽ mua thửa đất trên của gia đình bà Luân với giá 12 tỷ đồng, hẹn vài ngày sau sẽ đến nhà riêng của bà Luân đặt cọc tiền mua đất. Sau đó, Lâm và một số đối tượng (hiện chưa xác minh được lai lịch) làm giả sổ đỏ của gia đình bà Luân. Đến ngày 28/10/2019, Lâm cùng Lưu Thị Lượng mang theo sổ đỏ giả đến nhà riêng của bà Luân. Lợi dụng lúc bà Luân sơ hở, Lâm đã tráo sổ đỏ giả lấy sổ đỏ thật của bà Luân.

Theo cáo trạng, sau khi chiếm đoạt được sổ đỏ thật của bà Luân, Lâm phân công Nguyễn Thị Hậu tìm và nhờ Nguyễn Đình Kiên đi ký Hợp đồng chuyển nhượng quyền sử dụng đất của ông Bình cho người khác. Kiên biết đất không phải của mình nhưng vẫn đồng ý giúp sức cho Hậu. Hậu trực tiếp chụp ảnh chân dung và lấy dấu vân tay ngón trỏ phải, trái của Kiên rồi cung cấp cho Lâm làm giả toàn bộ giấy tờ tùy thân của ông Bình để Kiên giả danh ông Bình ký Hợp đồng chuyển nhượng.

Sau đó, theo sự phân công của Lâm, Hậu tìm người có nhu cầu nhận cầm cố thửa đất trên với giá 2 tỷ đồng trong 2 năm (chủ đất sẽ chuyển nhượng quyền sử dụng đất cho bên nhận cầm cố trong 2 năm). Thông qua người quen, Hậu được giới thiệu với anh Nguyễn Công Thức (SN 1980, ở quận Nam Từ Liêm, Hà Nội).

Khi anh Thức nhận chuyển nhượng thửa đất trên để đầu tư kinh doanh dưới hình thức thế chấp vào ngân hàng để vay vốn trong 2 năm, nhóm của Lâm liên hệ với một văn phòng công

nhà anh V ký hợp đồng chuyển nhượng nhà đất. Vợ chồng anh V đã thanh toán đủ số tiền trên cho nhóm của Lâm. Đến ngày 3/1/2020, vợ chồng anh V mang sổ đỏ đến Chi nhánh Văn phòng Đăng ký đất đai Hà Nội huyện Gia Lâm làm thủ tục sang tên thì mới biết nhà ông Lương có đơn đề nghị tạm thời ngừng giao dịch thửa đất trên. Do đó, vợ chồng anh V mới biết mình bị lừa đảo.

Tương tự thủ đoạn trên, nhóm của Lâm còn dùng sổ đỏ thật đánh tráo được mang thế chấp, vay tiền của ngân hàng. Cơ quan chức năng xác định nhóm của Lâm đã lừa đảo, chiếm đoạt tiền của nhiều bị hại tổng số gần 23 tỷ đồng.

Trùm sò bỏ trốn, bộ sậu sắp trả giá

Sau khi cơ quan chức năng vào cuộc điều tra, Vũ Quý Lâm bị khởi tố bị can về tội “Lừa đảo chiếm đoạt tài sản” và tội “Làm giả con dấu, tài liệu của cơ quan, tổ chức” theo quy định tại các Điều 174, 341 Bộ luật Hình sự. Tuy nhiên, sau khi phạm tội, Lâm đã bỏ trốn khỏi nơi cư trú. Cơ quan điều tra đã ra quyết định truy nã nhưng chưa bắt được Lâm. Do đó, ngày 27/4/2021, Cơ quan Cảnh sát điều tra – Công an TP Hà Nội đã quyết định tạm đình chỉ điều tra đối với Lâm, khi nào bắt được sẽ xử lý sau.

Đối với 11 bị can, cơ quan chức năng xác định những người này đã có hành vi tham gia chiếm đoạt tài sản. Cụ thể, Nguyễn Mạnh Cường đã tham gia 5 vụ, được Lâm phân công giữ vai trò giúp sức cùng Lượng, Hiệp... và các đối tượng khác thực hiện hành vi phạm tội. Ngoài ra, Cường còn giúp sức nhận ảnh chụp chân dung và căn cước công dân của Hiệp, Thắng rồi chuyển lại cho Lâm làm giả CMND mang tên ông Lương... Kết quả điều tra xác định Cường được hưởng lợi 122 triệu đồng.

Tương tự Cường, những người khác cũng có hành vi tham gia giúp sức lừa đảo, làm giả giấy tờ. Trong đó có những người được hưởng lợi vài triệu đồng đến hơn chục triệu đồng. Duy nhất có bị can Nguyễn Thị Hậu dù tham gia 3 vụ, được Lâm phân công giữ vai trò giúp sức Kiên, Hòa, Lượng thực hiện hành vi phạm tội nhưng chưa được hưởng lợi.

Hiện TAND TP Hà Nội đã thụ lý hồ sơ vụ án, lên kế hoạch để đưa ra xét xử. Các bị can trong vụ án rồi sẽ phải trả giá cho hành vi sai trái của mình.

HỒNG MÂY



● Vũ Quý Lâm.

chứng để yêu cầu công chứng quyền sử dụng đất. Tại một quán cà phê, Kiên giả danh ông Bình và 1 đối tượng khác giả danh bà Luân ký Hợp đồng chuyển nhượng quyền sử dụng đất và quyền sở hữu nhà ở đối với thửa đất của gia đình bà Luân cho anh Nguyễn Công Thức.

Tương tự thủ đoạn trên, vợ chồng anh Lý Văn V (SN 1980, ở quận Long Biên, Hà Nội) cũng bị nhóm của Lâm bị chiếm đoạt 3,2 tỷ đồng khi mua nhà đất của ông Lê Đức Lương (SN 1959). Theo cáo trạng, khoảng đầu tháng 7/2019, ông Lê Đức Lương nhờ người rao bán thửa đất tại khu Hồ Cầu Đuống, thị trấn Việt Yên, huyện Gia Lâm, Hà Nội trên mạng Internet. Nhóm của Lâm dò hỏi và lấy được thông tin liên quan đến thửa đất này rồi làm giả sổ đỏ mang tên ông Lương. Sau đó, nhóm của Lâm hẹn chủ đất đến quán cà phê để nói chuyện. Lợi dụng lúc người của ông Lương sơ hở, các đối tượng đã đánh tráo sổ giả để lấy sổ thật.

Ít lâu sau, nhóm của Lâm thuê Đinh Đức Hiệp giả danh là ông Lương để làm các giấy tờ tùy thân gồm CMND, SHK... giả. Cùng thời gian này, do có nhu cầu mua đất nên vợ chồng anh V đã liên hệ với nhóm của Lâm để hỏi mua đất. Hai bên thỏa thuận giá mua bán đất là 3,2 tỷ đồng.

Theo hướng dẫn của Lâm, Hiệp giả danh ông Lương đến

Nguyễn Minh Trung, sinh năm 1995, quê Quảng Ninh là cựu sinh viên Học viện Ngân hàng khoa Ngân hàng, là người bán sim số có thâm niên. 9X đã trao tới tay khách hàng nhiều số sim giá trị cao lên tới hàng trăm triệu, đóng góp đáng kể cho doanh thu của thị trường sim số. Hành trình khởi nghiệp từ học sinh cá biệt trở thành ông chủ thành đạt của 9X Nguyễn Minh Trung là một câu chuyện thú vị.

Một thời nghiện game

Hồi còn là học sinh, Trung từng là một học sinh cá biệt, luôn bị đánh giá thấp kém, luôn phải nhận được sự chỉ trích từ thầy cô, gia đình và họ hàng. Minh Trung chia sẻ một kỷ niệm đáng nhớ nhất thời học cấp 2, là học sinh học kém, nghiện game mà lại học trong tập thể lớp có thành tích tốt trong trường. "Tôi có mẹ là giáo viên dạy trong trường, các thầy cô đồng nghiệp với mẹ tôi có con là các bạn học cùng lớp với tôi, nên thường bị đem ra so sánh. Bản thân tôi cũng là đứa kém nhất trong số mấy bạn ấy. Học kém các môn, chỉ mãi chơi game cho nên mình luôn nhận được ánh mắt coi thường của thầy cô giáo và mọi người. Riêng mẹ tôi thì buồn, khóc suốt và thất vọng về con trai nên mẹ đã có những lời mắng tôi thậm tệ" - Minh Trung kể lại.

Minh Trung cho biết thêm là thói nghiện game khiến cả gia đình tẩy

chạy anh, coi anh là đứa con bất hiếu: "Lên cấp 3 đến lượt bố thất vọng về tôi. Tôi vẫn chứng nào tật ấy, nghiện game và không chịu học hành, với tôi học như kiểu là đối phó. Mỗi lần họp phụ huynh tên tôi luôn được giáo viên chủ nhiệm nhắc nhiều nhất. Bản thân tôi có nhận biết sự xấu hổ nhưng vẫn mê game hơn học" - Minh Trung chia sẻ.

Những gì không cố gắng sẽ không có kết quả tốt đẹp. Trung đã thi trượt đại học và nhận ra tương lai mù mịt, xám xịt đang chờ đón mình mà không trò game nào có thể cứu vãn được. Thất vọng và nhận ra bản thân sa ngã vào một trò chơi không mang được lợi ích gì, Trung nhận ra đã làm bố mẹ đau khổ chồng chất bao nhiêu năm liền và tự đặt câu hỏi: "Đây có phải cuộc đời mình thật sự muốn sống?".

Câu hỏi đó đã nhen nhóm lên thứ được gọi là khao khát - khao khát được chứng minh bản thân, với sự vùng lên đáp trả những dồn nén mà chính bản thân đã gây ra. Vậy là Trung đã quyết tâm ôn thi lại và đã đổ vào đại học.

Câu chuyện từ những con số đẹp

Trung chia sẻ năm đầu tiên vào đại học để chứng minh cho bố mẹ và những người thân biết là mình sẽ cố gắng và thay đổi bản thân, Trung bắt đầu tìm kiếm công việc



làm thêm với nghề buôn bán sim thẻ điện thoại. Mọi thứ bước đầu gặp nhiều khó khăn và thử thách nhưng để chứng minh cho mọi người biết được là mình sẽ làm bằng được, Trung đã kiên trì gắn bó với công việc kinh doanh cho đến khi tốt nghiệp đại học.

Tốt nghiệp ra trường giống như bao người khác, Trung muốn trải nghiệm công việc liên quan đến chuyên ngành mình học, cảm hồ sơ đi xin việc ở một ngân hàng, dù làm không lương vẫn không được nhận. Trong sự bẽ tắc đó, Trung bắt đầu tìm hiểu về thị trường sim số và bắt đầu buôn bán với số tiền dành dụm được trong thời gian qua để đầu tư.

Hành trình khởi nghiệp, phải làm, phải thử nghiệm, phải suy nghĩ, nghiền ngẫm, tìm hiểu về kinh doanh ngay từ con số không mà chẳng được đào tạo, lại chẳng có lương để trang trải cuộc sống. May mắn thay, khoản vốn kia đã giúp Trung san sẻ gánh nặng ấy

trong quãng thời gian làm việc đơn độc, đã có những khoảng thời gian, thu nhập của Trung chỉ là con số 0 tròn trĩnh, vì đã có không ít người trẻ khởi nghiệp với nghề này đã bỏ cuộc. Nhưng trong những ngày tháng khó khăn đó, thậm chí có những khoảnh khắc bế tắc, muốn đầu hàng và bỏ cuộc...

Trung may mắn gặp gỡ được những tấm gương thành đạt trong nghề tiếp thêm động lực để khai phá bản thân và quyết tâm vượt qua khó khăn. Để rồi cuối cùng Trung đã tìm ra được lối đi cho bản thân để có chỗ đứng trong thị trường sim ngày nay. Trung đem về những thành quả không dựa trên chứng chỉ hay danh hiệu mà bằng những giá trị thiết thực cho bản thân và cả thị trường.

Nhiều người cho rằng, số điện thoại đẹp là "phù du", nhưng với nhiều người số đẹp là vận mệnh, là tài lộc, là thước đo giá trị, là niềm vui của họ. Trung chia sẻ rằng có

người muốn một số điện thoại giống như ngày sinh, ngày kết hôn vợ chồng, hay một kỷ niệm gì đó đáng nhớ trong cuộc đời. Mỗi số điện thoại đối với người mua đơn giản lúc đó không phải là tiền nữa mà là giá trị gắn bó với cuộc đời họ. Người mua số đẹp của Trung có thể là một thương gia giàu có, một nghệ sĩ và cũng có những người bình thường họ muốn con số đó để khi đọc lên thật dễ nhớ, không quên và mong muốn bình an, tốt đẹp. "Nhà nước đang hướng tới đầu giá biên số xe đẹp, thì thị trường sim số đẹp cũng như vậy. Đó là nhu cầu chính đáng của những người cần có. Cũng giống như con người khi sinh ra muốn để giờ đẹp, muốn mang tên đẹp thì phải nhờ thầy tử vi" - Minh Trung cho biết về công việc của mình.

Đã có những thương vụ mua bán lên tới hàng trăm triệu, những hợp đồng giá trị giúp Trung có thu nhập tốt và ổn định. Nhưng với Trung, mọi việc không dừng lại ở đó, khi bản thân vẫn muốn vươn lên tầm cao hơn để phát triển ngày càng vững mạnh hơn.

Một điều nữa ít người biết là Trung luôn dành tâm niệm lớn cho công tác từ thiện, nhưng anh không muốn khoe hay để nhiều người biết. Trung nói rằng đó là công việc âm thầm. Từ thiện với Trung không phải đến trao cho họ ít tiền rồi bỏ đi, như vậy người nghèo sẽ vẫn quanh quẩn với cái đói. Từ thiện là xây dựng tương lai cho họ, bảo đảm họ thoát nghèo, có cuộc sống bền vững. Đó là mong mỏi của Trung và anh đã và đang tiến hành theo chiều hướng đó.

TUẤN NGỌC

Du lịch chữa bệnh sẽ lên ngôi?



Sau thời gian dài cả thế giới chịu ảnh hưởng bởi đại dịch COVID-19, cùng với tình trạng biến đổi khí hậu, ô nhiễm môi trường và các loại dịch bệnh gia tăng đã khiến con người ngày càng chủ động chăm sóc sức khỏe, mong muốn giải tỏa căng thẳng.

Nhiều chuyên gia dự báo, trong thời gian tới, xu hướng du lịch sẽ có sự thay đổi rõ rệt. Những chuyến đi dài ngày của du khách sẽ không chỉ là tham quan đơn thuần mà còn là du lịch tận hưởng kết hợp chăm sóc, cải thiện sức khỏe.

Tổng cục trưởng Tổng cục Du lịch thuộc Bộ Văn hóa, Thể thao và

Du lịch Nguyễn Trùng Khánh cũng khẳng định, năm 2022 có xu hướng tăng lên về nhu cầu sản phẩm du lịch nghỉ dưỡng, du lịch xanh, du lịch sinh thái, nhu cầu về du lịch chữa bệnh, du lịch chăm sóc sức khỏe. Đặc biệt, nhu cầu về phục hồi sức khỏe và du lịch chăm sóc sức khỏe, du lịch chữa bệnh sẽ tăng lên trong năm 2022 và những năm tiếp theo do nhiều người mắc các triệu chứng hậu COVID-19.

Việt Nam có nhiều lợi thế phát triển loại hình du lịch chăm sóc sức khỏe do có nhiều điểm suối khoáng nóng, bùn khoáng trải dài cả nước, nhiều khu vực có khí hậu ôn hòa... Có thể kể đến du lịch chăm sóc sức khỏe trên cơ sở khai thác nước khoáng, nước nóng, khoáng bùn tự nhiên, hiện nay đã có nhiều nhà đầu tư lớn đầu tư khai thác như Khu du

lich suối khoáng nóng Mỹ Lâm - Tuyên Quang được Tập đoàn Vinpearl đầu tư, Khu du lịch suối khoáng nóng Quang Hanh - Quảng Ninh, Khu du lịch suối khoáng nóng Thanh Thủy ở tỉnh Phú Thọ, được Tập đoàn YoKo của Nhật Bản đầu tư khai thác theo mô hình Onsen của Nhật Bản...

Một số khu du lịch có cung cấp dịch vụ tắm bùn, spa, xông hơi, massage như khu du lịch Trầm Trùng, tỉnh Khánh Hòa, khu du lịch V-Resort ở tỉnh Hòa Bình, khu du lịch khoáng nóng Sài Gòn - Bình Châu ở thành phố Vũng Tàu...

Các công ty du lịch cũng bắt đầu đưa ra sản phẩm du lịch thiên - yoga ở những nơi thiên nhiên còn hoang sơ, yên tĩnh, không khí trong lành thích hợp cho du khách tập yoga, ngồi thiền, tận hưởng

các liệu pháp spa giải tỏa căng thẳng. Những tour này thường có huấn luyện viên hướng dẫn tập cho du khách.

Nhằm đáp ứng nhu cầu du lịch hè 2022 và kích cầu du lịch sau khi Việt Nam mở cửa hoàn toàn từ ngày 15/3 vừa qua, Tập đoàn du thuyền và khách sạn cao cấp Paradise Vietnam hợp tác với Học viện Thiên quốc tế IMA g triển khai hải trình "Sức khỏe vàng" - du thuyền khám phá vịnh Hạ Long 2 ngày 1 đêm kết hợp trải nghiệm thiên nhiên cao sức khỏe.

Đây là lần đầu tiên trên vịnh Hạ Long, hải trình du lịch được kết hợp với trải nghiệm thiên nhiên sinh năng lượng được ông Lê Thái Bình (người sáng lập Học viện Thiên quốc tế IMA - Giám đốc Trung tâm dưỡng sinh thiên Việt, Viện Nghiên cứu và Ứng dụng tiềm năng con người) phát triển từ mật pháp thiền Việt thời nhà Trần.

Khác với hầu hết hải trình có trải nghiệm tập thái cực quyền tại vịnh Hạ Long, hải trình "Sức khỏe vàng" của Paradise Vietnam được thiết kế với các bài thiền chuyên sâu về thư giãn, chú trọng thở chậm, sâu sẽ giúp du khách đưa không khí giàu oxy đến các tế bào, cơ quan nội tạng, sâu nhất trong đây phổi nhằm cải thiện các vấn đề về sức khỏe như đau mỏi vai gáy, stress, tăng đề kháng, đẩy lùi tật bệnh, đặc biệt là hồi phục sức khỏe, tổn thương hậu COVID-19. Trước đó,

phương pháp này cũng được triển khai trực tuyến, nhận được sự quan tâm đông đảo của người dân thông qua chương trình thiện vì cộng đồng "Phục hồi sức khỏe và chữa lành hậu COVID-19"...

Trước thời điểm đại dịch COVID-19 bùng phát, năm 2018 có 350.000 người nước ngoài đến Việt Nam khám chữa bệnh kết hợp nghỉ dưỡng và chi tiêu 2 tỷ USD. Trong khi đó hàng năm cũng có khoảng 40.000 người Việt Nam ra nước ngoài chữa bệnh kết hợp du lịch và chi tiêu tới cả tỷ USD. Điều đó cho thấy, không chỉ khách quốc tế mà "sân nhà" cũng là mảnh đất màu mỡ của loại hình du lịch chăm sóc sức khỏe. Đặc biệt, trong giai đoạn mới khi chẳng thể xuất ngoại, du khách bày tỏ mong muốn được xanh lối sống, mạnh thân tâm và lành tinh thần.

Các chuyên gia cũng cho rằng, ngành du lịch cần phối hợp với ngành y tế để đưa ra các giải pháp mở rộng loại hình du lịch này. Đặc biệt, hai ngành cần liên kết xây dựng bộ tiêu chí để chuẩn hóa các dịch vụ cũng như quy trình khám, chữa bệnh tại các cơ sở du lịch; có chính sách khuyến khích các địa phương, doanh nghiệp đầu tư, xây dựng các khu du lịch chăm sóc sức khỏe chất lượng cao; tăng cường công tác tuyên truyền, xúc tiến quảng bá loại hình du lịch sức khỏe ở cả trong và ngoài nước.

PHƯƠNG UYÊN

Nơi ấy, những ấm lòng...

Những tấm lòng cao cả được viết lên từ khắp mọi miền đất nước, những bàn tay ấm chia ra để cùng chia sẻ, hỗ trợ những hoàn cảnh khuyết tật. Tinh thần “lá lành đùm lá rách” được lan tỏa sâu sắc hơn, tạo nên câu chuyện tình người cao cả.

Bàn tay ấm và lòng trắc ẩn

Ở xã Bình Minh, tỉnh Vĩnh Long có một người phụ nữ được nhiều người dân triu mến gọi với cái tên cô Tư Ngon – người bảo trợ cho những người tàn tật trên địa bàn tỉnh.

Ở tuổi 70, cô Đỗ Thị Ngon vẫn nhiệt huyết với những hoạt động tình nguyện xã hội. Với riêng những người khuyết tật, cô dành tình cảm đặc biệt. Sau khi học xong lớp hộ sinh năm 1968, cô Tư Ngon được phân công về nhận nhiệm vụ tại Trạm Y tế xã Mỹ Thuận (nay là huyện Bình Tân, tỉnh Vĩnh Long). Trong cuộc Tổng tiến công và nổi dậy Xuân Mậu Thân năm 1968, cô Tư Ngon và các nhân viên trạm y tế đã tích cực tham gia việc cứu chữa thương binh. Đến đầu năm 1969, cô tình nguyện nhập ngũ vào Tiểu đoàn 857 (tỉnh Vĩnh Long), sau đó được đơn vị đưa đi bồi dưỡng thêm về nghiệp vụ về cứu thương, y tá. Ít năm sau, cô Tư Ngon thi đỗ vào Trường Đại học Y Dược thành phố Hồ Chí Minh, khi tốt nghiệp ra trường cô về công tác tại thành phố Vĩnh Long với nhiều chức vụ trong ngành Y tế. Năm 1992 cô Tư Ngon nghỉ hưu theo chế độ, cùng gia đình chuyên về sinh sống tại thị xã Bình Minh - một vùng đất đã gắn bó với cô trong suốt chặng đường tham gia kháng chiến.

Về hưu là để nghỉ ngơi, nhưng với cô Tư Ngon lúc này mới có thời gian toàn tâm, toàn ý cho công tác thiện nguyện trên cương vị là Chủ tịch Hội Người tàn tật, bảo trợ trẻ mồ côi và bệnh nhân nghèo thị xã Bình Minh. Theo chia sẻ của cô Tư Ngon, lúc mới thành lập Hội rất khó khăn, hầu như là “3 không” (không biết phải làm như thế nào, không có cơ sở hoạt động, không có kinh phí hoạt động). Với phương châm tự thân vận động, Hội đã đi gõ cửa từng cơ quan, doanh nghiệp, kêu gọi đồng chí, đồng đội, bạn bè gần xa để xin kinh phí làm từ thiện. Bằng sự nhiệt tình, cái tâm trong sáng và lòng nhân hậu, Hội ngày càng phát triển. Danh sách những người làm từ thiện, tham gia ủng hộ ngày càng “dày” lên.

Cũng nhờ có nguồn kinh



● Nhiều người khuyết tật cũng trở thành những tấm gương đẹp lan tỏa tinh thần “lá lành đùm lá rách”.

phí, có chỗ “an cư” mà hàng trăm người gặp khó khăn đã được Hội giúp đỡ. Người khuyết tật thì được hỗ trợ xe lăn, xe lăn để bán vé số kiếm sống; trẻ bị sứt môi, hở hàm ếch, què tay chân bị hỏng thì được Hội hỗ trợ tiền chữa trị; học sinh nghèo học giỏi được cấp học bổng tiếp bước đến trường... “Công tác thiện nguyện đã ăn vào máu của mình rồi, lúc nào cũng muốn giúp cho người nghèo khó. Tôi chấp nhận đóng cửa phòng mạch riêng để dồn sức cho công tác Hội. Trong 12 năm làm công tác Hội, cái được lớn nhất của tôi có được là tình cảm của bà con dành cho mình”, cô Tư Ngon vui vẻ nói.

Trên khắp đất nước này, rất nhiều trẻ em khuyết tật được dạy dỗ, nuôi dưỡng bởi những cô giáo đặc biệt. Đối với giáo viên dạy trẻ khuyết tật, việc thầy cô bị học sinh “bạo hành” là chuyện rất bình thường, có em nhéo rất đau, đau đến phát khóc. Dù vậy, khi dạy trẻ khuyết tật, chỉ cần các em có chút tiến bộ là giáo viên rất vui. Những tiến bộ dù rất nhỏ ấy là cả một quá trình bền bỉ, kiên trì của các thầy cô. Đó là những tâm sự chân thành của cô Đinh Lan Phương, giáo viên Trường Phổ thông đặc biệt Nguyễn Đình Chiểu (quận 10, TP.HCM).

Cô Phương chia sẻ: “Từng có một học sinh từ miền Bắc chuyển vào bị đa tật nên việc học tập gặp muôn vàn khó khăn. Ngoài giờ học ở trường, tôi còn đến nhà để giúp đỡ thêm học sinh này. Có lẽ bài giảng của tôi không giống ai khi việc dạy học bắt đầu từ hướng dẫn các em từng hoạt động nhỏ như cách tắm, lấy quần áo, khăn tắm của mình. Trong một lần dạy em cách ghép vần, em đã biết ghép và đọc từ rất rõ. Tôi rất vui và tâm nguyện rằng khi dạy các học sinh khuyết tật, cần nhất là tâm lòng bao dung, kiên nhẫn. Cứ hết lòng với các em thì sẽ



● Những tấm gương giúp đỡ người khuyết tật.



● Nhiều người đã tạo công ăn, việc làm, giúp đỡ người khuyết tật kiếm kế sinh nhai.

được đền đáp xứng đáng” - cô Phương bày tỏ.

Và những chia sẻ, đồng cảm

Không chỉ những chiếc “lá lành đùm lá rách”, có nhiều người khuyết tật cũng trở thành những tấm gương thiện nguyện, hết lòng giúp đỡ cộng đồng khuyết tật, mong mang đến cuộc sống tốt đẹp hơn cho những mảnh đời khiếm khuyết. Ông Trần Ngọc Hòa (SN 1954, Đồng Hới, Quảng Bình) là người như thế.

Ông Trần Ngọc Hòa nổi tiếng không chỉ bởi ý chí và nghị lực phi thường mà còn là người luôn đồng hành, giúp đỡ rất nhiều người khuyết tật tại địa phương, cùng họ vượt qua số phận, thoát nghèo đi lên. Cũng như thế hệ cùng trang lứa, tuổi

thường, cuộc sống của gia đình thương binh Trần Ngọc Hòa đã có nhiều thay đổi với mức thu nhập khá. Đây cũng là thời điểm ông muốn giúp đỡ cho người khuyết tật, những người có cùng hoàn cảnh.

“Việc kết nối, thành lập một tổ chức để giúp đỡ cho thương binh hay người khuyết tật tôi ấp ủ lâu rồi nhưng vì hoàn cảnh, cuộc sống còn khó khăn nên đến năm 2007 mới làm được. Tôi đã đến từng gia đình thương binh, khuyết tật, vận động họ thành lập và tham gia Câu lạc bộ người khuyết tật, qua đó cùng giúp đỡ nhau vượt khó với phương châm “tàn nhưng không phế”, ông Trần Ngọc Hòa chia sẻ.

Lúc mới ra đời, Câu lạc bộ người khuyết tật phường Bắc Nghĩa chỉ có 34 thành viên nay đã tăng lên gần 100, trong đó hơn 30% là thương binh. Với cương vị Chủ nhiệm Câu lạc bộ, ông đã vận động, tổ chức được nhiều hoạt động từ thiện nhân đạo mang nhiều ý nghĩa nhân văn sâu sắc.

Trong đó có việc vận động ủng hộ, tạo sinh kế cho người khuyết tật, tặng quà cho hội viên có hoàn cảnh khó khăn, hỗ trợ con em hội viên nghèo hiếu học... Ngoài ra, với kiến thức có được, ông Trần Ngọc Hòa còn chữa bệnh miễn phí cho thương binh, người khuyết tật bằng các bài thuốc nam. Ông Trần Chính Lê - Phó Chủ tịch Hội Cựu chiến binh phường Bắc Nghĩa đánh giá: “Ông Trần Ngọc Hòa không chỉ là một tấm gương nghị lực mà còn là một người giàu lòng nhân ái. Thời gian qua, ông đã giúp đỡ cho rất nhiều người thiếu may mắn, góp phần tác động không nhỏ trong việc thay đổi, nâng cao đời sống thương binh, người khuyết tật”.

Bên cạnh đó, ông Hòa còn trăn trở tìm hướng làm ăn cho các hội viên. Không quản ngại khó khăn, hàng ngày người thương binh này đi đến các gia đình của người khuyết tật “cầm tay, chỉ việc”. Ngoài ra, ông còn vận động, xin phường cấp cho 140m² đất để làm bãi giữ xe ở chợ của địa phương, tạo việc làm cho người khuyết tật, lấy kinh phí để hỗ trợ cho các hội viên khác.

Nhờ mô hình này mà hội viên có nguồn thu nhập ổn định, Câu lạc bộ có nguồn kinh phí để tổ chức các sự kiện, thăm hỏi, động viên các hội viên khi ốm đau hay cho các hội viên vay vốn tạo việc làm... Nhờ vậy mà khi thành lập, Câu lạc bộ có hơn 50% là hộ nghèo thì đến nay chỉ còn một hội viên là hộ nghèo.

Những người như ông Hòa hay cô Tư Ngon, họ có nhiều lựa chọn với cuộc sống của mình nhưng vẫn chọn dành yêu thương, chia sẻ với những mảnh đời còn khuyết. Như những bông hoa tỏa ngát hương, hành động đẹp của họ sẽ luôn là tấm gương để cùng tôn vinh.

THÁI NGÂN

“Âm sắc cung đình” và “Chạm đến trái tim”

Con đường di sản miền Trung với hệ thống di sản thế giới đồ sộ đã được UNESCO công nhận như: Di sản thiên nhiên thế giới Phong Nha - Kẻ Bàng; các di sản văn hóa: Quần thể di tích Cố đô Huế, Phố cổ Hội An, Thánh địa Mỹ Sơn, Nhã nhạc Huế, Ca trù, Thực hành tín ngưỡng thờ mẫu Tam phủ của người Việt, Nghệ thuật bài chòi miền Trung; các di sản tài liệu thế giới: Mộc bản triều Nguyễn, Châu bản triều Nguyễn, Thơ văn trên kiến trúc cung đình Huế cùng với Miền nghỉ dưỡng, giải trí diệu kỳ Đà Nẵng, Quảng Trị - một trong những bảo tàng của lịch sử, hòa bình lớn nhất châu Á...

Với hệ thống giao thông thuận lợi: 3 cảng hàng không quốc tế (Đà Nẵng, Phú Bài, Chu Lai), 1 cảng hàng không nội (Quảng Bình) và cảng hàng không Quảng Trị đang xây dựng; đường biển: có hệ thống cảng biển có thể đón các tàu 5 sao quốc tế; hạ tầng giao thông đồng bộ kết nối thuận lợi đến tất cả các tỉnh, thành phố trên cả nước và là một trong những con đường ngắn nhất đến Lào và Thái Lan trên hành lang kinh tế Đông Tây.

Là địa phương đăng cai Năm Du lịch Quốc gia 2022, tỉnh Quảng Nam tổ chức nhiều sự kiện và sản phẩm du lịch phục vụ du khách trong suốt cả năm. Các hoạt động nổi bật sắp diễn ra gồm: Những ngày văn hóa Hàn Quốc tại Quảng Nam; Ngày hội các làng nghề truyền thống Hội An; Lễ hội "Tam Kỳ - mùa hoa sưa năm 2022"; Tuần du lịch "Đam mê Quảng Nam"... Một trong những sản phẩm mới tại Quảng Nam là hành trình khám phá làng Cẩm Thanh (Hội An) với các trải nghiệm như tham quan chợ địa phương, lựa chọn nguyên liệu tươi sống để học nấu ăn và chèo thuyền tre khám phá rừng dừa.

Tỉnh Quảng Bình có thêm nhiều sản phẩm mới, như khám phá bí ẩn Phong Nha về đêm; khám phá khe Nước Trong, suối Tiên và chinh phục thác Công Trời, Bãi Đạn; thám hiểm rừng sâu hang Ba.

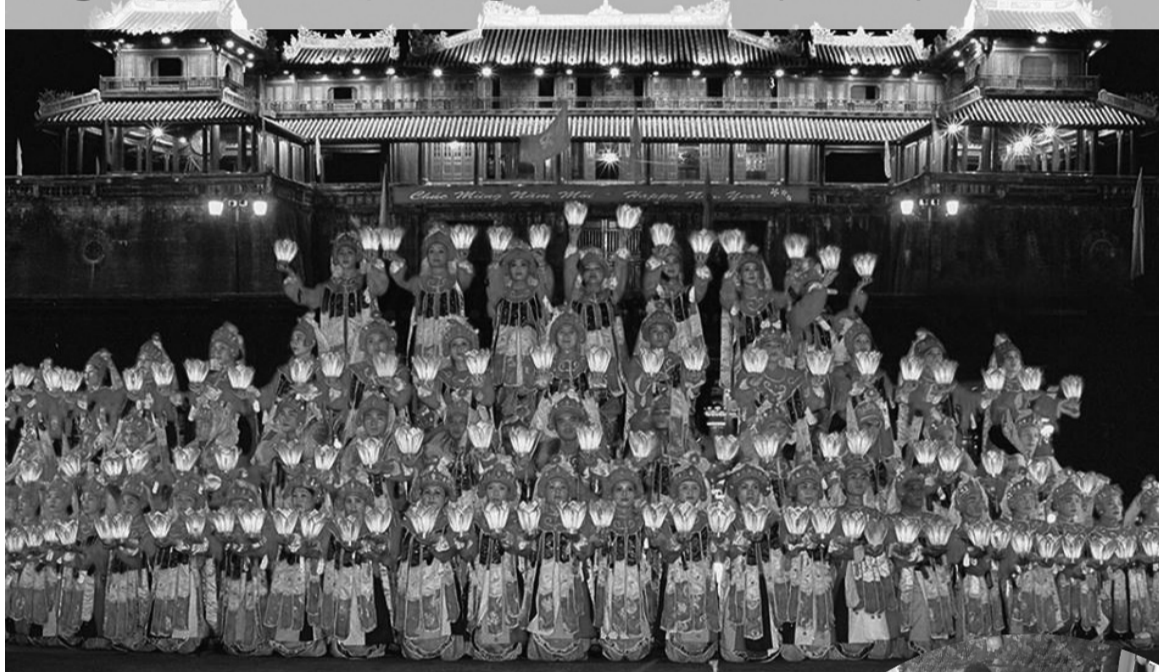
Năm 2022, tỉnh Quảng Trị tổ chức nhiều hoạt động thu hút du khách như chuỗi sự kiện kỷ niệm 50 năm ngày giải phóng tỉnh Quảng Trị, 50 năm sự kiện 81 ngày đêm chiến đấu bảo vệ thành cổ Quảng Trị, khai trương mùa du lịch biển, đảo năm 2022... Một trong những điểm đến hàng đầu Quảng Trị hiện nay là đảo Cồn Cỏ, nơi phong cảnh vẫn còn hoang sơ và nhiều trải nghiệm thú vị như thăm hải đăng Cồn Cỏ, khám phá cung đường rừng nguyên sinh giữa biển, tìm hiểu câu chuyện lịch sử ở Bến Nghé...

Tại Thừa Thiên - Huế, Trung tâm Bảo tồn Di tích Cố đô Huế sẽ tổ chức nhiều chương trình trải nghiệm miễn phí, tái hiện các nghi thức và hoạt động chôn cung đình xưa như lễ đôi gấc, chương trình "Âm sắc cung đình và Huế xưa", biểu diễn ca Huế... Một số sản phẩm mới tại Thừa



Mùa hè đến, tăng tốc kích cầu du lịch 2022

Việt Nam luôn được du khách quốc tế đánh giá có điều kiện tự nhiên và tài nguyên du lịch phong phú cho việc khai thác và phát triển các loại hình du lịch nghỉ dưỡng từ nghỉ dưỡng biển, đảo, núi, đồng bằng, ven sông. Ngoài ra, có rất nhiều loại hình cung cấp đa dạng các giá trị trải nghiệm cho du khách dựa trên khai thác các yếu tố bản sắc văn hóa dân tộc Việt Nam. Trước lợi thế đó, các tỉnh trên bản đồ hình chữ S đang tăng tốc kích cầu du lịch mong muốn 2022 là một năm bội thu.



● Âm sắc Cung đình.

Thiên - Huế là phố đi bộ Hoàng Thành, phố âm thực tại đường Đình Tiên Hoàng dự kiến khai trương vào tháng 4/2022.

Dịp này, các doanh nghiệp du lịch Đà Nẵng giới thiệu nhiều tour kích cầu hấp dẫn như các gói combo khuyến mãi bao gồm vé máy bay và khách sạn 3-5 sao kèm các trải nghiệm như nghỉ dưỡng nâng cao sức khỏe, trải nghiệm thiên nhiên, nghỉ dưỡng và chơi golf, vui chơi giải trí... Sắp tới Đà Nẵng tổ chức hàng loạt sự kiện để thu hút du khách như khai trương mùa du lịch biển và đêm Mỹ An, "Đường chạy sắc màu - Color me run Đà Nẵng", tuần lễ du lịch sức khỏe, Lễ hội "Tuyệt vời Đà Nẵng" vào tháng 7...

Sở Du lịch tỉnh Khánh Hòa vừa tổ chức chương trình Roadshow "Kết nối doanh nghiệp kích cầu du lịch Nha Trang - Khánh Hòa" năm 2022 tại Hà Nội. Bên cạnh việc giới thiệu, cung cấp cho các doanh nghiệp lĩnh vực hành trình trên cả nước về các gói sản phẩm, dịch vụ mới, tiêu biểu, hấp dẫn, ngành du lịch Khánh Hòa cũng thực hiện phát động chương trình kích cầu du lịch Nha Trang - Khánh Hòa năm 2022 và công bố Bộ nhận diện thương hiệu mới của ngành du lịch Khánh Hòa, với logo và slogan "Nha Trang - Khánh Hòa, Chạm đến trái tim". Khánh Hòa tổ chức

chương trình Liên hoan Du lịch Biển Nha Trang 2022 từ ngày 16 -19/6 - sự kiện chính trong mùa du lịch hè năm nay của ngành du lịch Khánh Hòa; tổ chức cuộc thi Hoa hậu Du lịch Biển Việt Nam năm 2022, tiếp tục triển khai phát triển liên kết vùng để tạo sự đa dạng sản phẩm dịch vụ; phối hợp với các hãng hàng không mở rộng đường bay kết nối điểm đến để phát triển hoạt động du lịch.

Chợ phiên Mường - Dao

Sở Du lịch Hà Nội, huyện Ba Vì (Hà Nội) cũng tổ chức khai trương du lịch Ba Vì năm 2022 với chủ đề "Du lịch Ba Vì - Trải nghiệm xanh, an toàn". Huyện Ba Vì sẽ tạo dựng các sản phẩm du lịch mới như: tại bản Coóc - Minh Quang sẽ tổ chức "Lễ hội Cơm mới" vào dịp 5/5 và 10/10 âm lịch, đúng dịp cúng cơm mới truyền thống của nhân dân vùng Đồng bằng Bắc Bộ: Các hoạt động chế biến nông sản và hội thi nấu cơm ngày mùa mừng cơm mới gắn với các hoạt động của chợ phiên và các hoạt động tín ngưỡng thờ Đức Thánh Tản Viên Sơn, "Lễ hội khinh khí cầu" gắn với hoạt động trải nghiệm và trình diễn họa dã quỳ gồm con đường hoa; lều hoa; carnival hoa dã quỳ vào tháng 11 hàng năm.

Trong chương trình sẽ có "Chợ phiên Mường - Dao Ba Vì"



● Cùng khám phá văn hóa người Mường.

với hoạt động chợ phiên, trải nghiệm văn hóa Mường - Dao Ba Vì (tục vác nước đầu xuân của gia làng Mường, văn hóa âm thực dân tộc; văn hóa chiêng Mường; tìm hiểu Bộ lịch cổ đại người Mường Việt Nam...); các hoạt động trải nghiệm, tham gia nông nghiệp (tham quan và trải nghiệm vườn chè, vườn thóc nam dân tộc Dao)... Chương trình thường diễn ra tuần đầu tháng 4 hàng năm và duy trì một số hoạt động chợ phiên vào Thứ Bảy, Chủ nhật.

Trong dịp này, du khách cũng có thể tham quan, trải nghiệm Vườn Quốc gia Ba Vì; Tản Đà; Khoang Xanh - Suối Tiên; tham quan Khu du lịch Khoang Xanh - Suối Tiên với "Động băng tuyết", "Dịch vụ tắm thuốc thảo dược" và "Chẩn trị và chăm sóc sức khỏe Nam y - Đông y" tại Ao Vua; tham quan trải nghiệm dịch vụ nghỉ dưỡng, chăm sóc sức khỏe tại Thiên Sơn - Suối Ngà;

tham quan di tích lịch sử văn hóa trên địa bàn như cụm di tích đền thờ Tản Viên Sơn Thánh: đền Thượng - đền Trung - đền Hạ; chùa Tản Viên, K9 Đá Chông, đền thờ Bắc Hồ...

Đắk Lắk xây dựng Đề án phát triển thương hiệu thành phố Buôn Ma Thuột trở thành "Thành phố Cà phê của thế giới"; phát triển du lịch theo hướng sinh thái, khai thác các giá trị văn hóa địa phương gắn với các di tích quốc gia. Tỉnh xây dựng và triển khai mô hình sản phẩm du lịch thân thiện với voi nhằm tìm hiểu về đặc tính sinh hoạt hàng ngày của voi, ngắm voi từ xa; theo dõi voi ăn, tắm, ngủ, nghỉ; đi dạo cùng voi trong rừng Yok Don, Rừng Lịch sử Môi trường hồ Lắk, trong Trung tâm Bảo tồn voi Đắk Lắk...

Tổng cục trưởng Tổng cục Du lịch - Nguyễn Trung Khánh thông tin, năm 2022 hứa hẹn tình hình du lịch Việt Nam sẽ có những bước khởi sắc hơn hai năm qua với bức tranh ngành du lịch. Các chính sách hỗ trợ của Chính phủ, bộ, ngành, các địa phương tiếp tục tạo điều kiện thuận lợi cho hoạt động du lịch trở lại.

Với chủ trương nổi bật các đường bay thường lệ trong nước và quốc tế trong năm 2022 sẽ tạo ra nhiều cơ hội để thu hút khách du lịch quốc tế, mở rộng đối tượng khách theo chương trình du lịch thí điểm. Đồng thời hứa hẹn khởi động thị trường du lịch nội địa sôi động hơn nhất là vào nghỉ lễ, nghỉ hè.

Trước sự chuẩn bị kỹ lưỡng của ngành du lịch, trước những dự báo về tình hình chung của thế giới và Việt Nam, ngành du lịch đặt mục tiêu năm 2022 phấn đấu đón 65 triệu lượt khách du lịch. Trong đó khoảng 5 triệu lượt khách quốc tế, khách du lịch nội địa đạt khoảng 60 triệu lượt khách, tổng thu từ khách du lịch đạt 400 nghìn tỷ đồng.

Việc phát triển sản phẩm du lịch văn hóa không phải là một định hướng mới của Việt Nam mà đây là quan điểm xuyên suốt của Chính phủ, Bộ VH,TT&DL. Du lịch không tách rời mà gắn chặt với văn hóa đất nước, con người, dân tộc Việt Nam. Cần nhận thức đầy đủ du lịch là ngành kinh tế dịch vụ tổng hợp, mang nội dung văn hóa và nhân văn sâu sắc.

Chiến lược phát triển các ngành công nghiệp văn hóa Việt Nam đến năm 2020, tầm nhìn đến năm 2030 đã xác định mục tiêu cụ thể phát triển các ngành công nghiệp văn hóa Việt Nam, trong đó du lịch văn hóa chiếm 10 - 15% trong số 18.000 triệu USD doanh thu từ khách du lịch.

"Nhiều năm qua, dưới sự nỗ lực của toàn ngành, chúng ta có thể đánh giá rằng sản phẩm du lịch văn hóa của Việt Nam đã từng bước có những vị trí vững chắc trên danh mục các điểm đến văn hóa hàng đầu thế giới và khu vực" - ông Nguyễn Trung Khánh khẳng định. **THUỶ DƯƠNG**

Thủ tướng Anh và Bộ trưởng Tài chính bị phạt vì mở lệnh phong tỏa



● Thủ tướng Boris Johnson (phải) và Bộ trưởng Tài chính Rishi Sunak.

Thông báo từ Chính phủ Anh mới đây cho hay Thủ tướng Anh Boris Johnson và Bộ trưởng Tài chính Rishi Sunak sẽ bị phạt vì vi phạm lệnh phong tỏa chống COVID-19.

“Thủ tướng và Bộ trưởng tài chính đã nhận được thông báo rằng, Cảnh sát London sẽ ban hành lệnh phạt dành cho họ. Chúng tôi không có thêm thông tin chi tiết, nhưng chúng tôi sẽ cập nhật lần nữa cho mọi người biết khi có”, phát ngôn viên số 10 Phố Downing hồi tuần qua cho biết. Tuy nhiên, người này không cung cấp thêm thông tin chi tiết về mức phạt.

Theo báo Guardian, quyết định xử phạt nói trên có liên quan đến các bữa tiệc được tổ chức ở Phố Downing trong thời gian Anh áp phong tỏa phòng chống đại dịch và nhiều khả năng bao gồm cả một cuộc tụ họp trong phòng nội các nhân dịp sinh nhật của Thủ tướng Johnson vào tháng 6/2020, có sự hiện diện của ông Sunak.

Thủ tướng Johnson cũng lên tiếng thừa nhận sự việc này. “Tôi biết rằng hàng triệu người dân ở đất nước chúng ta đã phải hy sinh rất nhiều suốt 18 tháng qua. Tôi biết nỗi thống khổ mà người dân đã phải trải qua. Tôi cũng hiểu được sự bất bình của dư luận đối với tôi. Tôi muốn gửi lời xin lỗi chân thành nhất”, người đứng đầu chính phủ Anh cho biết.

Sau khi thông tin ông Johnson bị phạt được công bố, lãnh đạo Công đảng Anh Keir Starmer kêu gọi Thủ tướng và Bộ trưởng Tài chính từ chức. “Boris Johnson và Rishi Sunak đều đã phạm luật và nhiều lần nói dối trước người dân Anh. Họ phải từ chức. Phe Bảo thủ hoàn toàn không phù hợp để nắm quyền. Nước Anh xứng đáng có một chính phủ tốt hơn”, ông Starmer viết trên Twitter. Lãnh đạo đảng Dân chủ Tự do Ed Davey cũng kêu gọi quốc hội Anh họp để bỏ phiếu bất tín nhiệm với Thủ tướng.

THU THƯƠNG

Triều Tiên kỷ niệm 10 năm ông Kim Jong Un nắm quyền

Hồi tuần qua, Triều Tiên đã tiến hành một hội nghị toàn quốc nhân kỷ niệm 10 năm nhà lãnh đạo Kim Jong Un được bầu vào những vị trí cao cấp nhất của đảng và nhà nước Triều Tiên.



● Bức chân dung nhà lãnh đạo Triều Tiên Kim Jong Un tại hội nghị toàn quốc kỷ niệm 10 năm ông cầm quyền.

Tại hội nghị, Chủ tịch Đoàn Chủ tịch Hội đồng Nhân dân tối cao Triều Tiên (SPA) Choe Ryong-hae đã đọc báo cáo, trong đó, nhấn mạnh niềm vinh dự và tự hào của đảng Lao động và đất nước Triều Tiên cũng như niềm hạnh phúc của người dân Triều Tiên dưới sự lãnh đạo của ông Kim Jong Un.

Theo báo cáo, trong 10 năm qua, người dân Triều Tiên dưới sự lãnh đạo của Tổng Bí thư Kim Jong-un đã “giành được những thắng lợi vĩ đại trong bối cảnh khó khăn chưa từng có”. Ông Kim Jong Un đã đưa đất nước trở thành một đất nước có nền quân sự “được trang bị phương tiện vật chất phòng thủ toàn năng.”

Ông Choe gọi ông Kim là “người yêu nước vô song và người bảo vệ hòa bình vĩ đại” vì đã biến Triều Tiên trở thành “cường quốc quân sự chính thức được trang bị tất cả phương tiện vật chất mạnh mẽ để tự vệ”. Dưới thời ông Kim Jong Un, Triều Tiên đã tiến hành 4 trong số 6 vụ thử hạt nhân và phát triển tên lửa đạn đạo xuyên lục địa (ICBM). Ông Choe nói rằng mặc dù phải đối mặt với khó khăn, ông Kim Jong Un đã mở ra kỷ nguyên mới cho Triều Tiên.

Hãng thông tấn KCNA cũng công bố một bức chân dung chính thức mới hiếm hoi của nhà lãnh đạo Triều Tiên. Nước này cũng sẽ mở triển lãm ở Bình Nhưỡng để giới thiệu những thành tựu của ông Kim Jong Un... **THƯƠNG MẸN**

Tảo mộ “online” lên ngôi dịp Tết Thanh minh

Đại dịch COVID-19 đang diễn biến phức tạp ở Trung Quốc, số ca mắc cao nhất kể từ khi dịch bùng phát trong 2 năm qua, cùng với đó là các lệnh cấm nghiêm ngặt nhằm duy trì chiến lược “Zero COVID-19”, người dân được yêu cầu hạn chế đi lại. Cũng chính vì vậy mà “Tết Thanh minh” năm nay ở quốc gia này cũng khác hơn rất nhiều.

Hình thức tảo mộ online tăng mạnh

Tết Thanh minh là một dịp quan trọng tại Trung Quốc, Chính phủ nước này từ năm 2007 coi Tết Thanh minh là ngày lễ chính thức với kỳ nghỉ lễ dài cùng các hoạt động kích cầu tiêu dùng trong nước. Tết Thanh minh thường bắt đầu từ ngày 5/4 dương và kết thúc ngày cuối là 19/4 dương, ngày 20/4 dương đã chuyển sang tiết Cốc Vũ vì thế năm nay Tết Thanh minh bắt đầu từ ngày 05/3 âm đến ngày 20/3 âm và sang ngày 21/3 âm là ngày đầu của tiết Cốc Vũ.

Vào dịp này, người dân Trung Quốc tưởng nhớ tổ tiên, các thành viên gia đình quá cố và các anh hùng liệt sĩ quốc gia. Thế nhưng thay vì đi tảo mộ trực tiếp để chăm sóc phần mộ ông bà, cha mẹ, người thân của mình để tỏ lòng thành kính, hiếu thuận như mọi năm, hình thức online được nhiều người lựa chọn và tăng gấp gần 300%.

Từ Global Times dẫn thống kê của Bộ Nội vụ Trung Quốc (MCA) cho thấy, có tới 6,95 triệu hoạt động tảo mộ trực tuyến được tổ chức trong Lễ Thanh minh năm 2022, hay còn gọi là Lễ Tảo mộ, đánh dấu mức tăng thường liên lên tới 275,7%. Trong khi đó, người dân đến các nghĩa trang để thắp hương tiếc người đã khuất giảm 69,8% so với năm ngoái do đại dịch COVID-19, MCA cho biết.

Cũng theo cơ quan này, hơn 18.000 cơ sở dịch vụ tang lễ đã phải đóng cửa do làn sóng bùng phát COVID-19 mới trên khắp đất nước. Các nhà chức trách Trung Quốc đã thiết lập 2.304 nền tảng tảo mộ trực tuyến, đồng thời kêu gọi công chúng tảo mộ và tưởng nhớ người đã khuất theo cách an toàn và văn minh, bao gồm đặt hoa hoặc tham dự các buổi lễ tưởng niệm trực tuyến.

Giới chức Trung Quốc cũng đã kêu gọi công chúng tham gia Lễ Thanh minh một cách nhanh gọn hơn, bao gồm đặt hoa hoặc tham dự các buổi lễ tưởng niệm trực tuyến và đã giúp thiết lập 2.304 nền tảng tảo mộ trực tuyến để đáp ứng nhu cầu của nhân dân.

Theo đài truyền hình quốc gia CCTV, tại tỉnh Giang Tây phía Đông Trung Quốc, chính quyền địa phương cũng xây dựng các đài



● Ảnh minh họa.

tưởng niệm trực tuyến để tưởng nhớ các liệt sĩ đã hi sinh. Ngoài ra, một số nghĩa trang và cơ sở tổ chức tang lễ đã triển khai các dịch vụ tảo mộ, nhằm hạn chế số người đến nghĩa trang trong bối cảnh dịch bệnh hiện nay.

Tại Thượng Hải, nơi đang thực hiện lệnh phong tỏa, cư dân ở nhiều khu vực trong thành phố cũng sẽ không thể tới nghĩa trang để tảo mộ, do họ vẫn được yêu cầu ở yên trong nhà để phòng dịch. Một nghĩa trang quy mô lớn ở ngoại ô thành phố Thượng Hải có tên Hai Wan Yuan cũng đang cho triển khai gói dịch vụ quét dọn mộ thay mặt người thân và họ hàng. Theo thông báo chính thức trên tài khoản WeChat, mức phí sẽ dao động từ 35 nhân dân tệ (5,5 USD) cho tới 1.000 nhân dân tệ (157 USD) tùy thuộc vào số lễ vật dâng cúng và mức độ phức tạp của lễ cúng. Các thành viên trong gia đình có thể quan sát chi tiết quá trình nhân viên nghĩa trang thay mặt dọn dẹp mộ người thân qua livestream hoặc nhận ảnh chụp.

Hay như tại thành phố Thẩm Quyển, dù lệnh phong tỏa kéo dài một tuần đã được gỡ bỏ, nhưng hoạt động viếng mộ vẫn hoàn toàn bị cấm. Thay vào đó, người dân “quét mộ” và dâng lễ cúng trực tuyến.

Trong khi đó, theo thông tin từ Bộ Giao thông Vận tải Trung Quốc vừa công bố, từ ngày 3/4 đến 5/4, lưu lượng giao thông đường bộ dự kiến đạt 46,34 triệu lượt khách, giảm 53,2% so với cùng kỳ năm 2021; đường thủy ước đạt 650.000 lượt khách, giảm 77%; trong khi đường hàng không ước đạt 562.000 lượt khách, giảm 87% so với cùng kỳ.

Chi bệch tiền cho “tảo mộ online”

Ý tưởng tảo mộ online không còn là điều mới mẻ ở Trung Quốc. Bởi sau khi dịch COVID-19 lần đầu tiên xuất hiện ở đất nước tỷ dân vào năm 2020, ý tưởng thay thế truyền thống có từ hàng trăm năm bằng hình thức quét mộ trực tuyến đã xuất hiện. Và sau 2 năm, ý tưởng này càng được ứng dụng rộng rãi hơn, do nhiều thành phố đã cho đóng cửa các nghĩa trang buộc người dân chỉ còn cách tảo mộ online.

Tuy nhiên năm nay, các hoạt

động tảo mộ online không chỉ còn là hình thức để giúp mọi người thể hiện lòng thành kính với tổ tiên, mà còn trở thành một cuộc đua trên bảng xếp hạng. Với các nhà phát triển ứng dụng, đây là dịch vụ hái ra tiền nên cũng nghĩ ra muôn vàn cách để rút hầu bao người dùng.

Sina cho biết, năm ngoái các dịch vụ tảo mộ online khá đơn giản, người dùng có thể đốt nhang hoặc thắp nến trên ứng dụng để tưởng nhớ người thân đã khuất. Còn năm nay, nhiều hoạt động phong phú hơn được các nhà phát triển đưa ra. Ví dụ, trên ứng dụng Xin Ji Dian, người dùng có thể tạo bia đá miễn phí khắc ảnh và tên của người thân trên đài tưởng niệm. Nhưng nếu muốn dâng hương, nến, hoa, lễ vật..., họ phải trả phí.

Ngoài ra, ứng dụng còn có “phòng tưởng nhớ cao cấp” với chức năng như âm nhạc, nghi lễ độc quyền... với giá 270 nhân dân tệ (gần một triệu đồng) cho một năm hoặc 1.440 nhân dân tệ (5 triệu đồng) cho 10 năm. Nếu treo lồng đèn, người dùng phải trả 28 nhân dân tệ (hơn 100.000 đồng) cho bảy ngày và 288 nhân dân tệ (hơn một triệu đồng) để thắp sáng vĩnh viễn.

Không dừng lại ở đó, người dùng cũng có thể “cúng online” những món đồ cao cấp như máy bay, phi cơ cá nhân, xe sang, biệt thự cao cấp... với tâm lý đồ thờ càng giá trị càng thể hiện lòng thành kính. Để khuyến khích người dùng chi mạnh tay, ứng dụng còn làm bảng xếp hạng cho các đài tưởng niệm, xem con cháu nhà ai “hiếu thảo” với tổ tiên hơn.

Ngoài Xin Ji Dian, tại Trung Quốc còn có khoảng 6 ứng dụng tảo mộ online với cách thức hoạt động tương tự. Trên ứng dụng Wynn, người dùng muốn kích hoạt tất cả dịch vụ sẽ phải tốn gần 5.000 nhân dân tệ (gần 18 triệu đồng). Sina dẫn lời một người cho biết để chứng minh cho bạn bè thấy lòng hiếu thảo của mình, anh ta sẵn sàng bỏ ra hàng nghìn nhân dân tệ để “lấy danh”. Mặc dù ngày 5/4 mới đến Tết Thanh minh, ngay từ bây giờ trên khắp Weibo đã tràn ngập các hình ảnh khoe các đài tưởng nhớ tổ tiên online.

HOÀI THU